

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DESETO VANREDNO ZASEDANJE
U JEDANAESTOM SAZIVU
Četvrti dan rada
26. septembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad sednice Desetog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 86 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 90 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici narodni poslanici Duško Tarbuk, Gordana Čomić i Vesna Ivković.

Prelazimo 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PENZIJSKOM I INVALIDSKOM OSIGURANJU (pretres u pojedinostima).

Shodno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su povodom pretresa u pojedinostima o 1. tački dnevnog reda, Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, pozvani da sednici prisustvuju svi članovi Vlade, Bojana Stanić, državni sekretar u Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, Jelena Tanasković i Slavica Savičić, državni sekretari u Ministarstvu finansija, Zoran Milošević, vršilac dužnosti pomoćnika ministra za rad, zapošljavanje, boračka

i socijalna pitanja i Dragana Kalinović, direktor Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za rad, socijalna pitanja, društvenu uključenost i smanjenje siromaštva, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Radeta.

VJERICA RADETA: Amandmanom smo predložili da se menja naslov zakona i da se u naslovu naznači da se odnosi na zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju u Republici Srbiji.

Možemo da prihvatimo da to možda nije od suštinskog značaja i prihvatili bismo takvo obrazloženje Vlade Republike Srbije zbog čega se amandman ne prihvata, ali obrazloženje Vlade (gospodine Đorđeviću, ne znam ko vam je ovo radio) da se amandman ne prihvata, odnosno odbija „iz razloga što je u pitanju zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju“... Ako sledite ovu vašu logiku, onda niste mogli menjati nijedan član, onda niste smeli brisati nijedan član, onda niste smeli dodavati nijedan član, onda nije trebalo da uopšte predlažete izmene i dopune ovoga zakona. Ako možete da menjate čl. 134, 137, 130. itd., nema razloga da ne može da se menja i Zakon.

Suština ovoga što u naslovu pišete da je Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju jeste da vi različito tretirate redovne penzije u odnosu na invalidske penzije. Sećamo se još, ministar pre vas je poveo neku akciju utvrđivanja ispravnosti invalidskih penzija, jer je javna tajna i danas-dan kako se dobijaju invalidske penzije, i nikada nismo dobili izveštaj o tome šta ste uradili, odnosno da li ste nešto uradili, da li ste neka rešenja poništili zbog nekih malverzacija kod dobijanja tih rešenja. Sećamo se svi, recimo, one Jasne Avramović, koja vam je sad gradonačelnik Smedereva, koja je do guše bila umešana u malverzacije; čak je imala i krivičnu prijavu i bila osuđena, pa se onda učlanila u vladajuću stranku, da bi joj Apelacioni sud poništio to rešenje o kazni. Dakle, za pare je davala dokumentaciju da neko može da dobije invalidsku penziju. Mi tražimo od vas samo izveštaj šta je urađeno po onom što je vaš prethodnik najavljiavao, na velika zvona, da ćete da uradite.

Još jedno pitanje, poruka zapravo, invalidskih penzionera vama, ministre, jeste – kada država odvoji neka sredstva pa pomaže penzionerima sa nekih 5.000 dinara, ili koliko god, zašto iz toga izdvajate invalidske penzionere? Ako kome treba pomoći, onda je njima koji su zaista invalidski penzioneri to čak preče nego ostalima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, Ustav Republike Srbije definiše osamnaest prava građana Srbije i među njima je, kao jedno od osnovnih stečenih prava, penzija. Baš iz tog razloga podneli smo ovaj amandman koji sada obrazlažem, da se na sveobuhvatan način uredi ova oblast.

Kada ste preuzeli vlast vi iz Srpske napredne stranke, za ministra finansija ste doveli lobistu MMF-a, sada već bivšeg ministra, Dušana Vujovića, koji je te 2014. godine rekao da će nekakvim revolucionarnim rešenjem konačno da se uredi ova oblast. Zato mi tražimo da se definiše čitava oblast. Ne mogu penzioneri koji imaju, po Ustavu Republike Srbije, stečeno pravo, penzije, da budu zavisni od toga da li će ministar za ova pitanja, što se tiče finansija, da bude Siniša Mali, a bio je Vujović, pre toga onaj fantom finansijski Lazar Krstić, ili ćete vi to sada da radite, gospodine Đorđeviću. Penzije moraju da budu zaista prava, i ekonomska i socijalna kategorija u društvu koje je pretrpelo pljačku od strane „žutog preduzeća“, privatizaciju, gde su ljudi ostali tek pred odlazak u penziju bez posla. I dan-danas taj vakuum traje, i na desetine, možda čak i stotine hiljada ljudi u Srbiji ne zna kako će da ostvari to svoje pravo. Sada onima koji su to svoje pravo ostvarili vi ovim novotarijama – kao što je rekla koleginica Radeta, niste imali apsolutno nikakvo pravo nijedan član onda da menjate – želite da uskratite ono što su mukotrpnim radom stekli i što im je Ustav garantovao.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Gospodine Šaroviću, izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, možda još bitnije pitanje, ministri u Vladi Republike Srbije, kao što znate, Ustav Srbije

garantuje građanima određena prava i postoje određena stečena prava u koja se ne sme dirati, između ostalog to je pravo na penzije.

Vi očigledno pravo na penzije ne razlikujete od socijalne pomoći. To ste pokazali kada ste doneli zakon kojim ste građanima Srbije oteli primanja na koja imaju pravo u skladu s Ustavom i zakonom, kada ste im oteli ono što su zaradili. Penzije se isplaćuju na osnovu poreza i doprinosa koje su građani Srbije koji su radili, neki duže, neki kraće, većina pun radni staž, uplaćivali kako bi u starosti mogli da žive životom dostojnim čoveka, kako bi mogli da plaćaju račune, kako bi mogli da kupuju šta im je potrebno, da se leče, da putuju, da rade ono što im je volja. Da li ste uzeli 10% od penzija, ili ste doneli dekret da se otme npr. sa tekućih računa svima po 10% ili 10% štednih uloga, potpuno je svejedno – pljačka je pljačka, otimačina je otimačina. Ulazite u sferu gde niste smeli ući.

Vi ste, naravno, pre izbora garantovali, na to uvek podsećamo i želimo i danas da podsetimo, vaš predsednik Aleksandar Vučić je penzionerima garantovao da oni neće biti na udaru i da njima neće biti ništa oteto, da im nećete otimati penzije, da će oni biti zaštićeni jer su oni ti koji su zemlju gradili. Međutim, to je veoma brzo zaboravljeno i odmah nakon izbora vi ste napravili uštedu u budžetu. Umesto da štedite na fontanama, umesto da štedite na lopovluku, umesto da štedite na korupciji – a još jedno od obećanja bilo je da ćete uštedeti milijardu evra godišnje tako što ćete ukinuti korupciju prilikom javnih nabavki – vi ste odlučili da nastavite onim putem kojim su „žuti“ išli pre vas, dakle i vi milijardu godišnje najmanje da ukradete kroz javne nabavke, ali ste odlučili da otmete deo penzija od penzionera.

Vi danas donosite zakon, i govorite kako je to velika pobeda, kojim ćete, ne sve već jedan deo, vratiti penzionerima. Ovde je pravo pitanje, i vi se često dičite statistikom – koliko je onih kojima nećete ništa vratiti? Koliko je penzionera koji su tokom ovih godina umrli, onih koji su gladovali, onih koji su živeli u bedi, onih kojima ste uskratili mogućnost da kupe lekove, hranu, da plaćaju svoje račune, onih kojima ste uskratili mogućnost da pomognu svojoj deci, da svojim unucima koji kreću u školu nešto kupe ili im daju za užinu? Šta je sa tim ljudima, na koji način ćete obeštetiti njih, na koji način ćete obeštetiti njihove porodice? To je još jedan razlog zbog čega niste smeli da kradete od penzionera.

Vi imate pravo, u svakom trenutku, da zaposlenima u državnim organima, u javnim službama kažete – od sutra vam platu smanjujemo 10%, 20% ili 30%, pa da svako od njih odluči da li želi ili ne želi da radi za tu platu ili da traži sreću na drugom mestu. Pensionerima, koji su zaradili, ne možete da kažete... Odnosno, niste smeli, a vi ste, nažalost, to uradili, a niste smeli da kažete – za vas nema. To što ste tim ljudima oteli, to je nepovratno.

Dakle, prvo odgovorite na to – da li je vas je sramota zbog toga što ste uradili i na koji način planirate da građanima Srbije kompenzujete i taj deo koji se apsolutno ne pominje u ovom zakonu?

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bojiću, izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Uvažene kolege, kroz ove amandmane ću govoriti svoje viđenje ovog predloga zakona.

Vlada Republike Srbije ostaje dosledna u svom istrajavanju da objedinjuje i spaja nešto što se ne može spojiti. Tako danas imamo Predlog zakona o penzijskom osiguranju zajedno sa izborom viceguvernera Narodne banke, dva zakona iz oblasti obrazovanja i desetine međudržavnih sporazuma koji se odnose na međunarodnu saradnju naše zemlje. Time jedna dobra ideja, o ukidanju Zakona o privremenom umanjenju penzija, gubi na značaju i vrednosti. Sve ste ovo objedinili, i još po hitnom postupku.

Penzioni sistem tiče se ogromnog broja građana Srbije, zaposlenih i penzionera, zaposlenih i nezaposlenih, države i privrednika, budućeg i minulog rada, ekonomije i prava, izdašnosti i restrikcije, stabilizacije i krize, i mnogo čega još. U pitanju je, u krajnjoj liniji, svakidašnji život miliona građana Srbije. Ključno pitanje je nepovoljan odnos između broja osiguranika i broja penzionera. Kada se taj broj uravnoteži, onda možemo govoriti o temeljnom, stabilnom i održivom sistemu. Penzioni sistem, naročito u zemlji kakva je naša, ne sme da zavisi ni od čije volje, želje, interesa, ideologije, sastava vlade, savetodavnih tela itd. Znači, jednom rečju, treba nam stabilan, temeljan i održiv sistem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Nikolić, izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem se.

Dame i gospodo narodni poslanici, na naslov Predloga zakona podneli smo amandman koji se odnosi na sistem penzijskog i invalidskog osiguranja.

Kao razlog za donošenje navodite da je osnovni cilj reforme sistema penzijskog i invalidskog osiguranja stvaranje uslova za dugoročnu ekonomsku

održivost penzijskog sistema, koji će obezbediti pravnu sigurnost i odgovarajući socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera.

Međutim, ovaj predlog zakona, odnosno ovakvo zakonsko rešenje nikako neće omogućiti normalno funkcionisanje penzijskog sistema. Usklađivanje penzija koje predlažete, odnosno način usklađivanja penzija, teško da može da opstane na ovakav način, jer ne postoji zakonska obaveza za usklađivanje penzija. Takođe, ne postoji ni jasna formula za to usklađivanje. Sve ovo može samo negativno da se odrazi na predvidivost penzijskog sistema.

Takođe, kao primedbu naveli bismo to da Vlada diskreciono odlučuje (što je krajnje nedopustivo) o uslovima, visini i dinamici isplate novčanog iznosa kao uvećanja uz penziju, što je ovim predlogom zakona predloženo, članom 37.

Zato je najbolje da ovaj predlog zakona povučete iz procedure i da se donese jedan potpuno nov zakon, kojim bi se napravio red u sistemu penzijskog i invalidskog osiguranja.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministri sa saradnicima, podnošenjem ovog amandmana na Predlog zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju želeli smo da napravimo jasnu razliku između onog kako vi vidite penzioni sistem i kako ga vidi Srpska radikalna stranka. Tu je ogromna razlika. Mi smo rekli da treba da stoji – zakona o sistemu penzijskog i invalidskog osiguranja. Zbog čega? Da bismo još jednom naglasili koliko je to važno.

Penzije nisu nešto što bilo koja vlada, predsednik države dodeljuje svojim građanima bez nekakvog osnova. To su stečena prava i apsolutno nisu mogle da se vrše izmene i dopune. A vi još, da tragedija bude veća, a ja bih rekao i tuga, 2014. godine izmene i dopune ovog zakona nazivate reformama. Reformom se može nazvati, ja to tako razumem, nešto gde se neke nepravilnosti otklanjaju na ozbiljan, dosledan i trajan način, a nikako uzimanjem od građana Srbije onoga što su stekli.

Načina da dođete do određenog iznosa sredstava, koji ste ovaj put uzeli od penzionera odnosno građana Srbije, bilo je više. Mi smo vam ukazivali, smanjite broj agencija, evo dobrog izvora za prikupljanje sredstava. To je bio jedan.

Ali čini mi se, ukoliko reforme u Srbiji budu na ovakav način sprovedene, vezano za penzijski i invalidski sistem, da bi možda Vlada mogla, odnosno neke zakonske izmene da prepoznaju u našem pravnom sistemu i

zaštitnika penzionera Srbije. Čini mi se da bi to bilo efikasnije a možda i potrebnije za mnoge penzionere, nego što je Zaštitnik građana Srbije. Potpuno sam siguran, kao što kod Zaštitnika građana Srbije postoji veliki broj predmeta iz lokalnih samouprava, a to je iz razloga što vi želite da preslikate sa republičkog nivoa vlast na lokalni nivo, da je veliki broj obraćanja građana i po osnovu uskraćenih prava iz penziono-invalidskog osiguranja.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Ljubenoviću, izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

Na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Poslanička grupa SRS podnela je amandman kojim smo predložili da se promeni naslov. Ovaj amandman smo podneli jer smatramo da je amandmansko rešenje primerenije i sveobuhvatnije.

Kada govorimo o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, čuli smo u raspravi u načelu šta je rekao predsednik SRS dr Vojislav Šešelj – da Vlada Republike Srbije ni u kom slučaju nije smela 2014. godine da donese Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija. Od 2014. godine do danas naša poslanička grupa vam je zamerila zbog toga i uvek smo isticali da je taj postupak Vlade neopravdan i nezakonit. Srpska radikalna stranka će uvek insistirati na tome da se u Narodnoj skupštini usvajaju zakoni koji će biti u interesu svih građana Republike Srbije, pa tako i korisnika penzija.

Predlagač je kao razloge za donošenje ovog zakona o izmenama i dopunama naveo potrebu daljeg uređivanja sistema penzijskog i invalidskog osiguranja, a u okviru reforme ovog sistema započete 2002. godine. Kao osnovni cilj reforme sistema penzijskog i invalidskog osiguranja navodi stvaranje uslova za dugoročnu ekonomsku održivost penzijskog sistema, koja će obezbediti pravnu sigurnost i odgovarajući socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera. Imamo i nedvosmisleno priznanje predlagača da su mere koje su sprovedene tokom reformi uglavnom bile restriktivnog karaktera.

Zbog tog tereta, koji već godinama podnosi većina penzionera u Srbiji, Srpska radikalna stranka insistira da se prestane sa daljim urušavanjem položaja penzionera i da, kao što sam već istakao, u Narodnoj skupštini moraju da se usvajaju zakoni koji će biti u korist naših građana, penzionera.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na naslov Predloga zakona o invalidskom i penzijskom osiguranju. Ono što je najbitnije, oko ovog zakona se digla velika pompa u javnosti, gde Vlada želi da prikaže i pokaže javnosti kako je napokon našla čarobnu formulu, čarobni štapić za rešenje mnogih društvenih problema, pogotovo za rešenje položaja penzionera.

Odgovorno tvrdim da ovde ne postoji nijedan čaroban štapić niti je Vlada našla način da se reši, odnosno da se poboljša materijalni položaj naših penzionera. Jer da je to uradila, ne bi za svako povećanje penzija ili bilo kojih drugih davanja konsultovala, odnosno pitala i tražila odobrenje od MMF-a. I ako dođe do nekog povećanja bilo kojih budžetskih davanja, budžetskih izdataka iz budžeta Republike Srbije, to prvo mora da odobri MMF. To Vlada i sama priznaje, dakle ne treba da se hvali ovim stvarima.

S druge strane, nije popravljen položaj penzionera, jer ako znamo kakav je bio standard pre četiri godine kada je došlo do smanjenja penzija, odnosno ako znamo koliki su bili računi za komunalne i druge usluge, uporedimo to sa današnjim povećanjem penzija i pretvorimo u procenite, prosto, uporednom metodom može se doći do zaključka da i sa ovakvim povećanjem, kojim se Vlada hvali na sva zvona, nije došlo do poboljšanja materijalnog položaja penzionera. Naprotiv, taj materijalni položaj je i dalje težak i slabiji i lošiji nego što je bio ranije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministri sa saradnicima, postavlja se jedno suštinsko pitanje, da li se pre četiri godine moralo pribeći tome da najstarija populacija trpi udar na svoj ionako prazan džep. Razumem činjenicu da je Srbija, kako kažete, u tom trenutku bila pred bankrotom.

Ako je to tačno, svi mi, a i građani Srbije, znamo ko je krivac za taj sunovrat i debakl budžetskog sistema. Ti isti koji su doveli Srbiju na rub propasti danas, nažalost, vedre i oblače Srbijom. Po mom skromnom mišljenju, nije samo Darko Šarić najveći kriminalac, kako kažete, u Srbiji, čija se imovina plenila i prodavala na aukcijama. Pitam vas – zašto se nije plenila i prodavala

imovina političkih moćnika i njihovih tajkuna, za koju se zna kako je stečena i na koji način. Takav novac bi se slio u budžet Srbije. A sigurno bi i od novca koji je stečen prodajom domaćih banaka i tetkinog skupog kauča PIO fond bio pun i danas penzioneri ne bi imali bojazan za ono što su svojim mukotrpnim radom zaradili i stekli.

Ono što SRS predlaže jeste da se najmanje penzije, ispod 30.000 dinara, znatno povećaju, a najveće, od 100.000 do 130.000, ostanu na istom, jer je takvih u Srbiji, od 1.717.000, malo. Posebno treba staviti akcenat na one penzije koje su socijalna kategorija, a to su poljoprivredne penzije. Takva ispravna socijalna politika i povećanje ovih penzija značili bi onima koji su ceo svoj život posvetili selu, ujedno ga i održali, a danas, nažalost, jedva preživljavaju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Filip Stojanović.

FILIP STOJANOVIĆ: Poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, i to tako da se izmeni naziv zakona.

Ovo nije prvi put da Poslanička grupa SRS podnosi amandmane na naziv predloga zakona, ali smo prinuđeni na to jer vi uporno odbijate naše opravdane sugestije. Naime, mi stalno tražimo da se u naslovu svih zakona nađe i odrednica koja govori da su u pitanju zakoni Republike Srbije. Ovo je Narodna skupština Republike Srbije i logično je da svi zakoni koji se u njoj donose u svom nazivu imaju odrednicu koja govori da se radi o Republici Srbiji.

Ali to vama ništa ne znači. Imate apsolutnu većinu, ponašate se komotno i mislite da možete da radite kako vam je volja. To nije način kako treba da funkcioniše jedan demokratski izabrani parlament i to će vam se pre ili kasnije obiti o glavu. Imate primere nekih koji su vladali pre vas, koji su imali ubedljiviju većinu nego što je vi imate, koji su se ponašali još gore od vas i vidite gde su oni danas. Dakle, morate biti svesni da se nekada mora prihvatiti i neki amandman opozicionih stranaka. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta, Dejan Šulkić i zajedno Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima koleginica Radeta.

VJERICA RADETA: Da, predložili smo da se ovaj prvi član predloga izmena i dopuna briše zato što je postojeći član 12, koji vi menjate ovim članom, zapravo sveobuhvatniji, precizniji.

Ne znam zbog čega, ministre, u Ministarstvu misle ovo što su napisali u obrazloženju, da se amandman odbija „iz razloga što se na ovaj način bliže definiše rad za osiguranike samostalnih delatnosti“. Kako može biti bliže ako ste vi brisali da se to radi, između ostalog – „kao i obavljanje poslovođstvenih ovlašćenja i poslova upravljanja u skladu sa zakonom kojim se uređuje položaj privrednih društava“? Stvarno pišete ova obrazloženja tek da biste nešto napisali, a to svakako nije dobro i govori o tome da vam ovo službe rade ofrlje, i zato vam se dešavaju i loši predlozi zakona, često sa lošim prevodima itd.

I ovaj naš amandman i svi naši amandmani i celokupna rasprava o ovom predlogu zakona suštinski upozoravaju penzionere Srbije i one koji će u budućnosti biti penzioneri da ćete usvojiti jedan veoma opasan zakon, koji predviđa mogućnost eventualnog povećanja penzija samo kada to Vlada proceni i kada Vlada kaže da ima dovoljno sredstava u budžetu.

Niste smeli, ministre Đorđeviću, dozvoliti da se iz zakona briše mogućnost usklađivanja penzija. Da li je to sada bilo rađeno na dobar način, da li ste vi imali eventualno neku drugu formulu, da li ste imali druge rokove kada biste to radili, to je nešto o čemu je moglo da se raspravlja, ali ovo što radite, dragi penzioneri, znači odnosno može da znači da nikada više neće biti povećanja penzija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dragan Šulkić.

Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovane kolege, predložio sam da se briše član 1. kojim se iz člana 12. brišu odredbe koje se tiču obavljanja poslovodstvenih ovlašćenja i poslova upravljanja privrednim društvima, u skladu sa zakonom koji uređuje njihov položaj. U obrazloženju se kaže da se na ovaj način norma usaglašava s odredbama Zakona o privrednim društvima.

Moj amandman, po prvi put to moram da kažem, po smislu je ravan ili srazmeran ovoj zakonskoj izmeni, odnosno predlogu koji ste dali, ali sam u okviru ovog amandmana, poput brojnih mojih kolega, hteo da se osvrnem na položaj privrednih društava kada je u pitanju penzijsko i invalidsko osiguranje, dakle, kontekst predloga izmena ovog zakona.

Ovim izmenama i drugim koje su dosad bile možete razna ovlašćenja da razmeštate na ovakav ili sličan način, ali uređivanje penzijskog i invalidskog sistema osiguranja na ovakav način nije u korist zaposlenih i upravo će proširiti razmere tzv. isplate na ruke od strane poslodavaca zaposlenima, s tom razlikom (a to će zapravo biti podsticaj) što će za to biti zainteresovani i zaposleni. Jer koja je korist za zaposlene da primaju zaradu u skladu sa zakonom, sa svim doprinosima preko minimalnog iznosa zarade, ukoliko im je već sada jasno, s obzirom na neizvesnost i nesigurnost koju ovim zakonom konstituišemo, da će ih to što im se isplaćuje prilikom isplate zarade, odnosno na osnovu rada koji obavljaju kod poslodavca sačekati kao penzionere? Da ne govorim o tome da i smanjenje može ponovo da ih zadesi ako smo uveli presedan da smanjenje može da bude 10%, može da bude i 20%, 50%, a možda i 90%. Dakle, to je negativna posledica i zaposleni neće biti motivisani da rade za zarade preko minimalnog iznosa, već će se sa poslodavcima dogovarati da im se preko minimalnog iznosa zarada isplaćuje na ruke.

Što se tiče ovih izmena, šta one u stvari znače? One znače da nema povećanja penzija, već se one vraćaju na nivo iz 2014. godine, s tom razlikom što se ne uvećavaju, odnosno ne vraćaju na nivo koji bi bio da je u međuvremenu primenjivana metodologija koja je bila propisana zakonom jer je 2014. godine sa privremenim umanjnjem suspendovana i formula za usklađivanje penzija. Čega dalje nema? Nema vraćanja iznosa umanjjenja. Nema ni vraćanja iznosa koji bi im pripao na osnovu formule za usaglašavanje penzija. Nema formule za usklađivanje penzija za ubuduće. Već je o tome dosta govoreno i u načelnoj raspravi i u raspravi u pojedinostima.

Ali čega ima? Ima pomoći, kao utešne nagrade da će penzioneri, po proceni Vlade, i to proceni koja kategorija, sa kojim iznosom, kojom dinamikom i visinom, do postizanja tzv. finansijske održivosti penzijskog sistema, a do 0,3% BDP-a... Dakle, to je mogućnost, nije obaveza, za one penzionere koji na to sigurno računaju i kalkulišu da to može da bude 5.000 ili 10.000 dinara; to je jedna mogućnost koja je data zakonom, a da li će se i u kojoj meri i kome isplaćivati, to će zavisi od procene Vlade Republike Srbije.

Ministar je nekoliko puta uveravao poslanike, čini mi se da je i građanima hteo da pošalje poruku, da će o tome, tobože, odlučiti Skupština, pa i za ovaj predlog kao da Vlada ne računa na podršku Skupštine, bar kada je ovaj saziv u pitanju. I uveravao nas je više puta – videćete da će prilikom razmatranja predloga zakona o budžetu za 2019. godinu i izmene Zakona o budžetskom sistemu povećanje penzija biti veće od procenta inflacije.

Metodologija treba, mora da postoji, a ukoliko Vlada smatra u ovom trenutku, kao predlagač ovog zakona, da treba i takva mogućnost da postoji, to može da bude dodatni korektivni faktor, pa da se on veže za rast BDP-a ili za neke druge parametre i da onda omogućimo to što Vlada hoće, ali da to bude propisano, da penzionerima može da bude uvećana penzija i više od procenta inflacije ili rasta troškova života.

S druge strane, kad su u pitanju privredna društva, postavlja se pitanje kako je moguće da država ne reaguje – ne mogu da poverujem, zaista, da je to bilo neopaženo – da pojedina privredna društva (o tome se dosta govori u javnosti) godinama ne uplaćuju penzijsko i invalidsko osiguranje, odnosno doprinose na koje ih obavezuje zakon. Na primer, „Goša“ iz Smederevske Palanke, Šinska vozila, imali smo prilike da gledamo brojne drame na koje su zaposleni bili prinuđeni u Smederevskoj Palanci. Onda se postavlja pitanje – ukoliko ne razvijate mehanizme za kontrolu, odnosno vršenje nadzora nad primenom zakona koje ova skupština izglasava, koja je vajda?

Često čujemo od ministara, da li je to ministar Đorđević, i ministar Šarčević je više puta govorio o tome u načelnoj raspravi, da nemamo dovoljno inspektora. To ne sme da bude opravdanje. Pa primite, pobogu, inspektore! Ako je jedna „Goša“ iz Smederevske Palanke ostala dužna zaposlenima, mislim, preko dva miliona evra, ako je ostala državi za doprinose oko 4,7, to je oko sedam miliona evra (samo jedno privredno društvo je ostalo dužno državi!), postavlja se pitanje da li će se ikada zaposleni i država naplatiti od tog privrednog društva. Sva je prilika da neće.

Kada govorimo o broju inspektora, niko vas ne sprečava da primite, ako je po jednoj lokalnoj samoupravi, da samo povećate broj inspektora, po jednog, to je 150 inspektora, dakle to je oko 1.200.000-1.300.000 evra godišnji trošak, kompletan, za sve inspektore. S druge strane, navodim primer samo „Goše“ iz Smederevske Palanke, koja je znatno više uskratila budžet. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ovaj naš amandman podrazumeva brisanje člana 1. Član 1. ovog zakona je jedan od manje problematičnih članova ovog zakona, ali, nažalost, zbog prakse, koja traje skoro godinu dana u Parlamentu, podnošenja besmislenih amandmana, stotina takvih amandmana, ponovo nećemo biti u mogućnosti da

raspravljamo o onim kasnijim članovima koji – suprotno onome što je govorio ministar ovde, da navodno donose benefit i korist penzionerima – po našem mišljenju nanose veliku štetu penzionerima. I ne samo njima, nego i onima koji će jednog dana biti penzioneri, a nadam se i verujem da ćemo svi mi ovde, osim onih koji su već u penziji, tu penziju i doživeti.

Ono što je loše u ovom zakonu, ponoviću, jeste to što nema vraćanja onog iznosa za koji su umanjene penzije za preko pola miliona ljudi u Srbiji u prethodne četiri godine, što se u budućnosti uvodi potpuna arbitrarnost za eventualno povećanje penzija tako što će Vlada, kako kaže član zakona, propisima određivati kolike će te penzije biti.

Takođe, uvodi se novčani dodatak na penziju čime će još više biti zamagljeno koliki su iznosi penzija u Srbiji, koliko koji penzioner prima, koliko će primati u budućnosti, koliku će ko od građana koji danas rade i uplaćuju nadajući se da će dočekati penziju imati penziju ako do nje dođu.

Sve ove mere Srbiju vraćaju nazad, urušavaju predvidivost penzionog sistema, urušavaju sistem i društveni dogovor koji je funkcionisao više od pola veka, i zato ćemo biti protiv ovog zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo, gospodine Arsiću, kada predsedavate sednicama Narodne skupštine morate malo i da slušate šta ko govori, a dužni ste, u skladu sa Poslovnikom, i da reagujete. Vi očigledno, kao i ministri... Evo, sada pričaju među sobom ili pričaju sa drugim poslanicima. Očigledno i vi isto to radite i ne slušate šta se dešava u sali. Prethodni govornik je rekao kako su amandmani o kojima je prethodno bilo reči, a to su uglavnom amandmani poslanika Srpske radikalne stranke, besmisleni. On na tako nešto nema pravo i to nije prvi put i to su po ko zna koji put dupli standardi Demokratske stranke i njenih derivata.

Podsetiću da je amandman tog gospodina bio „briše se“, a vi se sećate još iz slavni vremena dok ste i vi bili uvaženi srpski radikal, da su redovno ovi iz Demokratske stranke govorili kako ti amandmani „briše se“ nisu dobri. Tako su govorili dok su bili vlast. E sada, kada su došli do toga da su opozicija, sada imaju drugačiji stav. Sada oni podnose amandmane „briše se“, ali i dalje smatraju da imaju pravo da omalovažavaju druge poslanike, druge poslaničke grupe i amandmane koje oni podnose.

To, naravno, nije tako. Ovo je, gospodine Arsiću, za vas upozorenje da ne dozvolite govornicima da vređaju druge poslanike. Ja sam govorio, ne znam da li sam rekao na početku, to je član 107, koji kaže da svaki govornik mora poštovati dostojanstvo Narodne skupštine. To su dužni i ministri. A poštuje se tako što su dužni da slušaju narodne poslanike i da učestvuju umesto što se

kikoću, smeju, što verovatno pričaju međusobno viceve. Oni su dužni da slušaju šta im govore poslanici i da daju obrazloženje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zaista, kolega Šaroviću, ne mogu da utičem na to kako će koji poslanik da odredi kvalifikaciju o nekom amandmanu. Ne znam zašto ste se vi tu pronašli prozvanim pošto je, koliko znam, narodni poslanik Marko Đurišić podneo isti amandman kao i pojedini poslanici iz Srpske radikalne stranke. Zaista ne razumem.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni?

(Nemanja Šarović: Da.)

Dobro.

Po amandmanu, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Da, po amandmanu, gospodine predsedavajući, zbog ovog obrazloženja u kom zaista jeste narodni poslanik rekao da je podneo ovaj amandman, tako sam ga ja razumeo, zbog toga što smatra da postoji neka praksa besmislenih amandmana. Ja sam to razumeo kao njegov lični doživljaj sopstvenog amandmana. Zbog toga što smatra da takva praksa postoji, on amandman podnosi. Žao mi je što tako doživljava svoj amandman. Ne bih ulazio u razloge zašto on tako misli o sebi i svojim amandmanima.

Pošto je deo obrazloženja bio da neće imati vremena da raspravlja o nekim drugim amandmanima, hteo sam samo da iskoristim ovu priliku za dve dobre vesti. Prva dobra vest je za samog poslanika koji smatra da su njegovi amandmani besmisleni. Njegova poslanička grupa ima šest minuta i trinaest sekundi, koje može da iskoristi za raspravu o bilo kom amandmanu, pa može šest minuta da govori i o onome što će doći kasnije, na šta god da je mislio. To je dobra vest za njega, ako to nije znao.

Druga dobra vest za građane Srbije jeste da komentari da ove mere i ovaj zakon vraćaju Srbiju nazad apsolutno nisu tačni. Dobra vest je u tome što će nakon usvajanja ovog zakona sve kategorije penzija biti više nego ikada. To je sigurno dobra stvar i na tome čestitam svima.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, kolege poslanici, očito su se sve stranke opozicije, bez obzira na svoja politička ubeđenja, stavile u jedan korpus ponavljanja tema koje govore o tome kako ne postoji nikakva formula, kako postoji nesigurnost kada su u pitanju indeksacija i usklađivanje penzija u budućnosti. To naravno nije tačno, zato što je to u nedostatku argumenata da se da konstruktivni predlog kada je u pitanju usklađivanje penzija i podrži rast privrede kakvu danas Srbija ima, i otvaranje novih radnih mesta i investicija koje svaki dan dolaze u Srbiju.

S druge strane, treba da se podsetimo da su 2008. godine prosečne plate iznosile 400 evra, da su došle do toga da 2010. budu svega 330 evra, da su penzije tada bile 60% od prosečnog ličnog dohotka, tako da su prosečne penzije padale u vrednosti od 240 evra do 150 evra. Nijedna vlada tada nije rekla da će usklađivati i vratiti tu razliku kojom je oštetila građane, odnosno penzionere Srbije time što je projektovala inflaciju na 10%, time što je devizni kurs skakao sa 80 na 120 dinara. Znači, varali su penzionere svaki mesec o tome kako u nominalnom iznosu povećavaju penzije, a u stvari su pravili jednu socijalnu kategoriju, ljude koji ne znaju kako će sutra da se probude sa tim, sa parama u džepu i da kupe određene namirnice, da izdržavaju svoje porodice.

Ono što je još važno da se kaže, to je da tema kako su 2000. godine isplatili dvanaest penzija, socijalne kategorije, govori o njihovom licemerju, a to je da je tadašnja penzija i tadašnja plata prosečna, 2000. godine, iznosila 1.842 dinara, što je po tadašnjem kursu od 60 iznosilo 30 maraka; onda, ako ćemo da pričamo o evrima, to je 15 evra.

Znači, kada kažete „vratili smo te penzije i plate“ u stvari žele da kažu da su prevarili penzionere Srbije i pravili kampanju na tome kako su oni, dao bog, stali na stranu penzionera, da ih podrže i da im vrate određena dugovanja, koja ne postoje.

Garantovano pravo svakog penzionera je pravo na ostvarivanje penzije. Nivo penzije, visina penzije zavisi od ekonomske moći jedne države. Jer ako tim principom idete sada, izvolite objasnite mi kako je 2000. godine penzija bila 15 evra, kako je 2008. godine penzija bila 200, a kako je 2010. godine bila 150 evra.

Ono što želimo danas ovde da poručimo penzionerima Srbije jeste da je uspostavljen siguran model finansiranja penzija zato što postoji sigurna ekonomska politika Vlade Republike Srbije i građani Srbije ne treba da brinu više. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Čabreja, Sonja Pavlović, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč?

Kolega Živkoviću, izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Podneli smo osam amandmana. Ovaj prvi je leksičke prirode, to znači da popravljamo tekst zakona i očekujem da nadležni ministar i Vlada usvoje ovaj amandman pošto ne zadire u suštinu zakona, koji je loš.

Generalno, jako mi je interesantno da slušam ove priče o ponovo velikim uspesima, čudima, velikom napretku, o penzijama koje će biti nikad veće. To je nastavak laži koje slušamo stalno. Praktično, laži su najveće u ovoj vlasti.

Mnoge su vlasti, verovatno sve ili skoro sve, lagale, ali ovakav nivo laži je stvarno prvi put u istoriji.

Naravno da je vlast nakon 5. oktobra vratila, mada nije bilo nikakve zakonske obaveze za to, sve dugove koje je napravila prethodna, vaša vlast (kad ste bili mlađi ili mali, a neki su i ostali mali) kada je vodila ovu državu, a to su: penzije, dvanaest penzija, dvadeset i nešto porodijskih bolovanja, dečjih dodataka, stara devizna štednja; čak je i onima koji su bili lakoverni prema nekom Jezdi i Dafini vraćen novac u apsolutnom iznosu. Tu nema nikakve sumnje.

Sigurno je proverljivo da su plate i penzije u Srbiji bile veće nego što su danas, i 1990. godine, u vreme onog Ante Markovića, odnosno ekonomije koja je tada imala jedan skok, koji nije bio baš prirodan ali je bio evidentan; i naravno da su plate i penzije dramatičan rast imale, pre svega, recimo, tokom 2001. godine, kada su penzije povećane sedam-osam puta, jer su bile svedene na ništa, kada su plate povećane četiri-pet puta, prosvetnih radnika, lekara, policajaca, vojnih lica, svih onih koji su i danas žrtve ove bahate vlasti koja oduzima ne samo novac nego i pravo, zakonito pravo i imovinu penzionera. Jer ta imovina, te penzije ne zavise od dobre volje one ili ove vlasti, od toga da li su izbori za tri meseca ili za tri godine, nego je to njihovo stečeno pravo.

Vi ste glasanjem za takav zakon više krivi nego predlagači zakona, koji su vam gazde, za to što su penzioneri pokradeni. Oni, nažalost, imaju puno pravo da tuže svoju državu i pred domaćim sudovima i pred međunarodnim sudovima, što može da ostavi velike negativne posledice na ovu državu.

Prema tome, ovaj amandman bi mogao da popravi zakon kada bi ostali članovi zakona bili dobri. Ovako, ja se pridružujem predlogu Fiskalnog saveta da se zakon povuče, uz argumente koji su navedeni u njihovom osvrtnu na ovaj loš zakon.

PREDSEDNIK: Hvala.

Poštovani narodni poslanici, pre nego što nastavimo rad, dozvolite mi da u vaše i u svoje ime pozdravim predsednika Narodne skupštine Republike Srpske gospodina Nedeljka Čubrilovića, koji se sa članovima delegacije nalazi u zvaničnoj poseti Republici Srbiji.

Molim vas da pozdravimo naše cenjene goste. (Aplauz.)

Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Samo radi informisanja javnosti: prosečna penzija 2009. godine bila je 210,6, 2011. godine 193, 2012. godine 208,8 itd. Prosečna penzija danas je 211,2, posle ukidanja zakona biće 228 evra. To je jedina i prava istina koju građani Srbije treba da znaju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Hvala.

(Zoran Živković: Replika.)

Nemate pravo na repliku, samo su izneti statistički podaci. Ne znam šta je tu uvredljivo.

Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović, po amandmanu.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala.

Mislim da je dobro što građani Srbije imaju priliku da u direktnim prenosima čuju kako ko od nas gleda na prošlost ali, još važnije, kako ko od nas vidi budućnost.

Srpska napredna stranka i predsednik Aleksandar Vučić pokazali su u prethodnih šest godina vlasti kako gledamo na vođenje države, kako se odgovorno, pošteno – naglašavam, odgovorno – vodi zemlja, u odnosu na to kako su prethodnici, a jedan od njih je govorio pre mene, predlagač amandmana, vodili ovu zemlju.

Pa, o penzionerima se brine dok ste na vlasti, o radnicima se brine dok ste na vlasti, o njihovim pravima se brine dok ste na vlasti, dok obavljate državne odgovorne funkcije na koje vas narod izabere. O tome se ne brine naknadno, da imate naknadnu pamet, pa kažete – e pa ja sad znam šta bi trebalo da se radi. Šta ste radili dvanaest godina? Dvanaest godina ste zatvarali fabrike, dvanaest godina ste zatvarali firme, dvanaest godina ste otpuštali radnike sa radnih mesta, dvanaest godina ste uticali na to da se nerealnim povećanjima penzija i plata zemlja dovede u bankrot. Tako što ste pljačkali te iste penzionere vi ste njima skraćivali budućnost i oduzimali pravo da žive čestito i pristojno od onoga što su zaradili tokom svog radnog veka.

Srpska napredna stranka je odgovornom ekonomskom politikom, odgovornom fiskalnom politikom uspela da uvede red u finansije u Srbiji i da danas imamo realno povećanje i plata i penzija. Danas penzioneri zato i podržavaju u tolikom broju SNS i Aleksandra Vučića. A vi pogledajte podršku koju imate na izborima, ona se meri statističkom greškom – gde ste vi, gde smo mi i kako danas žive penzioneri i kako danas žive zaposleni u Republici Srbiji.

Na ovu državu posledice je ostavilo samo dvanaest godina vaše vlasti. To su strašne posledice, opustošili ste ovu zemlju. U vaše vreme su neki govorili – uzmi diplomu i pali odavde. U naše vreme se ovde otvaraju naučni parkovi, deca se odlučuju sve više da ostaju u ovoj zemlji, da otvaraju svoja preduzeća i da svoju i budućnost svoje porodice izgrađuju u Srbiji. Uveren sam da će toga biti sve više u budućnosti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Zoran Živković, po amandmanu.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Jako interesantno. Naravno, ovo nije replika, jer nema čemu da se replicira, bez obzira na volumen onoga što smo videli, a manje čuli.

Ako hoćete, da vas podsetim šta je radila vlast u vreme kada sam ja imao odgovornost vlasti, to je bilo od novembra 2000. do početka marta 2004. godine, znači 2001, 2002. i 2003. godine. U to vreme je javni dug Srbije smanjen, slušajte me sada dobro, pišite, za deset milijardi evra. U to vreme vraćeni su svi dugovi koje su napravile vaše starije kolege, razarači Srbije, uništitelji Srbije, ljudi koji su krivi za nekoliko stotina hiljada mrtvih ljudi. Tada je broj zaposlenih ljudi u srpskoj privredi bio veći nego što je danas; znači, proverite, kraj 2003. godine, veći nego danas. Tada su završene sve privatizacije, koje su bile apsolutno čiste, zakonite i korisne. Ako mi ne verujete, pitajte sadašnjeg ministra finansija, ovog vašeg Malog, jer je on tada bio zadužen za privatizaciju u Agenciji za privatizaciju. On mi je garant da je sve bilo čisto. Ako nešto nije bilo čisto, on je kriv. Ako je nešto čisto, ja sam zaslužan. Šalim se, naravno, ali blizu je toga.

Krajem 2003. godine, o vrednosti te tadašnje vlasti, osim toga što su penzioneri dobili dugove, dobili pet puta veće penzije nego godinu dana pre toga, desilo se i to da je jedna strana valuta, koja se zove evro, tada vredela 67 dinara, znači, skoro upola manje nego što vredi sada. I to govori o vama.

A to šta ste vi i sa kim radili posle 2004. godine, ko vas je napravio, ko vas je GMO promenio, to mene ne interesuje. Ja sam bio van politike od 2004. do 2012. godine, dok se zlo u pravom obliku nije ponovo vratilo, i tada sam ponovo počeo da se angažujem. Naravno, slažem se s vama da su rejting stranke koju ja vodim i njeni rezultati na izborima drastično manji nego što su vaši rezultati, ali, verujte, i Hitler je imao odlične rezultate u Nemačkoj pred početak Drugog svetskog rata.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Živkoviću, sledeći put, ako budete počeli da veličate životno delo Hitlera, dobićete opomenu.

(Zoran Živković: Niste razumeli.)

Odlično sam razumeo.

(Zoran Živković: To je najgora moguća uvreda. Ja sam uvredio Hitlera gore nego što ga je istorija ...)

Sada vam izričem opomenu.

(Zoran Živković: Zašto? Što mi dajete opomenu?)

Zbog dobacivanja.

Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ko je kakav ovde... Ja bar mogu da ustanem, a vi da stojite posle toliko vinjaka ne možete nikako. To je, naravno, opštepoznato.

(Zoran Živković: Jesi li čuo ovo, majmune jedan? Jesi li čuo ovo, kretenu? To nisi čuo. Džukelo!)

Naravno, kada imate prekoputa ljude za koje je jedan dan normalno da siluju žene u Srbiji, to je normalna stvar kod njih, sutradan da biju, prekosutra da prete vešanjem, i to je rekao njihov novi ideolog tog žutog, velikog, zavezanog, zgrčenog, zalutalog preduzeća, koji kaže, zamislite, građani Srbije, da svakako on ne može da prihvati izjavu njihovog funkcionera napisanu na Tviteru vezanu za silovanje ali može kao čovek to da razume! Da li bilo ko normalan, ko ima iole zdravog razuma, može to da razume, može da razume silovanje? To samo umobolan čovek može da izjavi ili da napiše. I tu nema nikakve dileme, to nije uvreda.

A potpuno bolestan čovek može danas da poredi Hitlera sa onim što imamo u Srbiji. Potpuno bolestan čovek, ja to razumem.

Samo da se vratim na temu. Moj prethodnik je govorio o svemu i svačemu i, naravno, istinu nikada ne kaže. Kada govorimo o kursu evra, kurs evra je za vreme te zgrčene, zavezane, kakve god koalicije od 67 došao do 120 dinara 2012. godine. Ova vlast odgovornom politikom ga drži na nekih 117-118 dinara već šest godina. Imamo najveće investicije u Srbiji u poslednjih šest godina. Stabilan kurs i sve to zajedno utiče na to da imamo veće penzije, za mesec dana, veće nego što su ikada bile u Srbiji. Biće i veće plate i ljudi će bolje živeti.

Od toga što radi Srpska napredna stranka, predvođena Aleksandrom Vučićem, korist imaju građani Srbije. Razumem zašto su tajkuni u Srbiji ljuti. Zato što tajkuni u Srbiji ne mogu više da kupuju „ajkule“, skupe džipove, jahte, vile i sve ono što je karakterisalo to zlo vreme od 2000. do 2012. godine.

Takođe, prethodnik i njemu slični, njihov ideolog Đilas i ostali, pored svih silnih privatizacija koje su sproveli i pljački, jer privatizacija tada ničemu nije služila osim za pljačku i bogaćenje vrhuške okupljene oko njih, uspeli su da povećaju javni dug u odnosu na period vlasti koja je bila u Srbiji devedesetih godina. Sada, naravno, kada građani Srbije pogledaju sve to, oduzmu, saberu, vide dokle su došli 2012. godine, do bankrota, a danas su došli do novih 180.000 radnih mesta, do novih stotinu fabrika, do novih auto-puteva, do novih mostova i, na kraju krajeva, do boljeg života. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Balša Božović, po Poslovniku.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 107, dostojanstvo Narodne skupštine. Ne zameram apsolutno ništa prethodnom govorniku Srbislavu Filipoviću, već vama iz prostog razloga što niste smeli da dozvolite da se neko ko predstavlja bilo vladajuću većinu bilo opoziciju u ovom parlamentu na takav način obraća drugom poslaniku, svom

kolegi. Ne može neko na tako vulgaran i nepristojan način, šta god da je u pitanju, da se obraća i da oslovljava kolegu koji sedi prekoputa. Zaista ne želim da obraćam generalno pažnju na „primerke“ poput njega, ali, u svakom slučaju, mislim da vi kao predsedavajući treba da uvedete na neki način red i da čuvate dostojanstvo dok god sedite na mestu predsedavajućeg u ovom domu.

Samo jedna stvar: političko bivstvovanje prethodnog govornika u ovom parlamentu govori o posrnuću našeg društva. Da neko ovakav može sebi da da za pravo, pored vas živog, da kaže za svog kolegu to što je izgovorio, zaista nema smisla. Nije u pitanju... Samo da vam kažem, ovde nije u pitanju politička partija, nisu u pitanju različita mišljenja. Maločas je bio predsednik Skupštine Republike Srpske i sedeo je na balkonu, posmatrao ovu sednicu. Ne smete da dozvolite da ovakvi ljudi ruže Srbiju pred svojom, hajde tako da kažem, bratskom skupštinom i da šaljemo sliku u svet, a verujte mi da često ovo gleda i region putem kablovske televizije. Mi o sebi imamo ovakvu sliku. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Božoviću, pokušao sam da zaštitim dostojanstvo Parlamenta, zato što ne želim da se u Parlamentu spominje jedna ideologija koja je bila najrazornija, najnazadnija, najdestruktivnija u istoriji ljudske civilizacije. Da bi neko rekao da je uvreda za Adolfa Hitlera ako ga poredi sa Srpskom naprednom strankom, i to ste čuli, sedeli ste tu; niste reagovali kao kolega poslanik da mi date podršku, čak...

(Balša Božović: Nije u mikrofoni.)

Pa nije ni ovo u mikrofoni.

Pored vas sedi kolega Živković, samo metar i po od vas, koji je mene nazvao džukelom, po izrečenoj opomeni. Čudi me da tada niste mene zaštitili kao kolegu.

U obraćanju kolege Filipovića... Nemate pravo da ga zovete „primerkom“. On je vaš kolega poslanik i ima prava da diskutuje.

(Balša Božović: Primer.)

A rekli ste „primer“?

Tako da, ako hoćete već, da je bilo ko od poslanika SNS-a, poslanika koji pripadaju poslaničkom klubu Demokratske stranke ili bilo koje druge stranke u ovoj skupštini nazvao ili poredio sa Hitlerom, dobio bi opomenu.

Smatram da sam svim što sam uradio pokušavao da sačuvam dostojanstvo Narodne skupštine. Ali ne mogu ja sam to da radim, morate i vi u tome da mi pomažete.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, bilo je puno povreda Poslovnika, ali ja ću ukazati pre svega na povredu člana 27. jer smatram da ste vi najodgovorniji za sve te povrede, jer upravo vi kao predsedavajući

dozvoljavate da se iznose kojekakve uvrede. Niste reagovali ni kada to govore jedni, ni kada to govore drugi.

Meni je podjednako loše kada gospodin Božović kaže kolegi sa druge strane da je „primerak“. Svi mi znamo ko je „Primerak“; jeste iz Demokratske stranke, ali nije nijedan od ove dvojice.

Gospodin Filipović je govorio tri minuta i četrdeset sekundi. To, u skladu sa Poslovnikom, gospodine Arsiću, apsolutno nije moguće i vi to znate. Nije govorio po amandmanu, nego je govorio – da li kao replika, da li kao povreda Poslovnika. Ako je govorio po amandmanu, to je takođe povreda jer se apsolutno nije dotakao teme, niti se dotakao amandmana. On je govorio o svemu i svačemu.

Vi, gospodine Arsiću, treba da uputite te bivše članove Demokratske stranke da te svoje kućne i porodične razmirice rasprave na nekom drugom mestu, nije Skupština mesto za to.

Ne možete vi govoriti o šteti koju je napravila Demokratska stranka u periodu do 2012. godine ako ste u to vreme bili član Demokratske stranke.

Znate, ovde se dvoje demokrata svađa ko je više štete napravio Srbiji. Štetočine su i jedni i drugi, bili onda, jesu i sad, ali to nije u skladu sa Poslovnikom. Vi ste dužni da upozorite govornike da mogu da govore samo o temi dnevnog reda. Vama kao predstavniku vladajuće koalicije očigledno ne odgovara da se govori o zakonu, jer je zakon loš i vi onda puštate da se priča o svemu i svačemu. Nemojte to više da činite.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, kao što ste i vi obrazlagali svoj amandman, tako su kolege poslanici obrazlagale svoje amandmane ili učestvovalе u diskusijama o amandmanima.

Kolega Filipović nije dobio pravo na repliku, tako da je imao osnov da govori tri minuta i više od vremena poslaničke grupe. To možete da proverite u sistemu elektronskog parlamenta, po kom osnovu je dobio reč.

(Nemanja Šarović: O amandmanu da govori.)

Govorio je o amandmanu isto koliko i vi o svom.

(Nemanja Šarović: Ja sam striktno o amandmanu.)

Povreda Poslovnika ...

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 106, gospodine predsedavajući, i kažem vam odmah unapred da ne tražim da se ovome glasa.

Član 106. je onaj član koji je izgleda bio potreban poslaniku koji je govorio o nekom drugom članu a ukazivao na dnevni red, odnosno držanje teme rasprave. Dakle, to se reguliše članom 106, pa prvo pomažem. A drugo, isti taj član ne dozvoljava onima prekoputa koji su maločas dobacivali one odvratne

stvari – vi ste tu u pravu, to se jako dobro čulo ovde – i još mnogo drugih stvari, koje vi niste ponovili kao pristojan čovek, i vama i nama ovde...

Neću, naravno, da se bavim podrobnije onima kojima je očigledno nepoznato šta im je smisao bavljenja politikom otkako su ostali bez upravnih i nadzornih odbora DS-a i Dragana Đilasa. To ćemo da ostavimo za neki drugi put.

Hoću da vam kažem da je neprihvatljivo da ovde Balša Božović govori o dostojanstvu, da ovde Balša Božović govori o pristojnosti, čovek koji zapravo više i nije čovek pod tim imenom. Nama se nije obratio Balša Božović, nama se obratio Željko Veselinović, i malopre i par minuta pre njega. Govorio je i prvi i drugi put Željko Veselinović, čovek koji je njihov lider, čovek koji je njihov uzor, čovek koji je predsednik, odnosno predsedavajući tog njihovog novog saveza, čovek koji je pozvao brutalno, neljudski, divljački na silovanje predsednice Vlade Republike Srbije, a što vajna gospoda, očigledno očarana vrednostima koje baštine svi zajedno i koje dele sa ovim Željkom Veselinovićem, nisu našla za shodno da osude. Nisu našli za shodno čak ni da se zapitaju da li takav čovek treba da im bude lider ili ne treba, pošto očigledno smatraju da treba.

Juče u Skupštini grada, da obavestim i vas i narodne poslanike i sve koji ovo gledaju, nisu želeli da zajedno s ostalim odbornicima Skupštine grada kažu da je neprihvatljivo da čovek poput Željka Veselinovića takve stvari radi a pritom obavlja funkciju gradskog odbornika. Oni su smatrali da tu nema ništa sporno...

(Predsedavajući: Privedite kraju, gospodine Orliću.)

Završavam, gospodine predsedavajući.

Oni su time pokazali koje su njihove vrednosti i šta smatraju za ispravno i, na kraju krajeva, da su svi oni Željko Veselinović. Hvala.

(Zoran Živković: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku pošto je bila povreda Poslovnika, gospodine Živkoviću.

Ne želite da se Skupština izjasni.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prekršeno je više članova Poslovnika, od više govornika. Jako visoko cenim što ste izrekli opomenu jednom od bivših govornika. Moram da reklamiram član 109, koji reguliše upotrebljavanje psovke i uvredljivog izraza. Pre poređenja sa Hitlerom i sa strankom Adolfa Hitlera upotrebio je izraz kako se neko „iskonsko zlo“ ili „zlo u pravom obliku“ vratilo na vlast. Te zamerke dolaze od poslanika koji je sinonim za zlo, baš za to isto zlo u pravom obliku kada je reč o političkoj sceni Srbije. Poslanik koji je poznat samo po tome da je

u vreme dok je bio, nažalost, premijer zaveo vanredno stanje, uhapsio desetine hiljada građana, niko od njih nije osuđen pravosnažno, zavio u crno Srbiju u svakom smislu, uveo medijsku blokadu, uveo cenzuru u politički život Srbije, danas nekome zamera da je zlo u pravom obliku.

Zatim je bila povreda Poslovnika od strane poslanika Božovića, koji se na najpogrdniji mogući način obraćao poslaniku Filipoviću i dovodio u pitanje njegovo prisustvo u Parlamentu.

Dokle više ta zamena teza? Dokle više da jedna grupacija izigrava nekakvu elitu u Srbiji a da nas ostale naziva raznim pogrdnim imenima? Koja je to elita? Je l' to ta elita, o čemu je pričao malopre poslanik Orlić, koja se nije usudila da osudi najmonstruozniji tvit u novijoj političkoj istoriji iz njihovih redova? I danas ga neće osuditi. Je l' to ta elita? To nije elita. To je pravo iskonsko zlo, koje unazađuje Srbiju.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Ne znam odakle da počnem. Pre svega, moram da kažem da sam se javila posle izlaganja kolege Zorana Živkovića i da su svi poslanici pre mene dobili reč, ali ja ću se vratiti na to izlaganje kolege Živkovića. Mi smo čuli jednu rečenicu o njegovom amandmanu. Sve ostalo bili su hvalospevi koje je on iznosio o sebi i o tome kako je bio uspešan kada je bio na vlasti.

Bio je uspešan tako što se nije brinuo mnogo o povećanju plata i penzija...

(Predsedavajući: Koleginice Žarić Kovačević, molim vas, recite nam prvo odredbu Poslovnika za koju smatrate ...)

Koji član? Član 106: „Govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres“.

(Predsedavajući: To je bilo.)

Član 107: „Govornik na sednici Narodne skupštine je dužan da poštuje dostojanstvo...“

(Predsedavajući: I to je bilo.)

Član 108: „O redu na sednici Narodne skupštine stara se predsednik Narodne skupštine.“

Dakle, dozvolili ste poslaniku Zoranu Živkoviću da ovde govori hvalospeve o tome kakav je on bio kada je bio na vlasti. On je bio takav da je uzeo petsto miliona evra za nepostojeće vinograde; on je bio takav da je zloupotrebljavao položaj premijera; on je bio takav da je radio samo privatizacije i prodaje društvenog kapitala; on je bio takav da se zaduživao i iz toga isplaćivao plate i penzije.

A ovde danas slušamo hvalospeve i ovde se danas takvom poslaniku dozvoljava da govori da poslanici SNS-a i ministri u Vladi Republike Srbije iznose laži. Ministri su i u načelnoj raspravi izneli činjenice koje govore o tome na koji način će se sada povećati penzije.

Molim vas da sednicu vratite u njen tok. Molim vas da sledeći put, vi ste dali kolegi opomenu, ali da sledeći put reagujete na strašne uvrede i strašne psovke koje ovde poslanici Srpske napredne stranke... A vidite kako svi sedimo mirno i niko ne viče, niko se ne svađa i niko ne priča psovke u Parlamentu. Molim vas da sledeći put povedete računa o dostojanstvu Narodne skupštine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Žarić Kovačević, smatram da nisam prekršio navedenu odredbu Poslovnika. Svaki poslanik ima pravo da se hvali, pa makar to i ne odgovaralo istini.

Evo, i kolega Živković je sad čak rekao da će ponovo da uvodi vanredno stanje u Srbiji. Sad sam ga čuo.

Ali, pošto vidim kuda ide ova rasprava, sada, u skladu sa članom 112. Poslovnika, određujem pauzu u trajanju od pet minuta.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo dalje sa radom.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Dragan Vesović, Marija Janjušević, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč?

Kolega Vesoviću, izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Evo, posle ove pauze imali smo priliku da u kratkom vremenskom intervalu vidimo naša dva lica. Prvo lice je bilo ono koje me je istinski obradovalo i činilo ponosnim, kad smo s obe strane ovog zdanja aplauzom pozdravili našu braću i prijatelje iz Republike Srpske. A neposredno nakon toga ušli smo u nešto što nas, na moju veliku žalost, obeležava i karakteriše već godinu dana. I dalje stojim čvrsto u ubeđenju da ona prva slika jeste slika kakvi smo mi, a ova druga slika jeste slika kakva nikada ne treba da bude.

Što se amandmana tiče, ovaj amandman, i vi to moje mišljenje znate, ne spada... Ja nikada ne mislim da su amandmani besmisleni. Dakle, svi su po Poslovniku, svi mi možemo da podnesemo amandman na način na koji smatramo da treba da bude podnet. E sad, da li bi podnošenje ili nepodnošenje ovakvih ili sličnih amandmana ubrzalo i učinilo raspravu boljom i poboljšalo

zakon, kada bismo pričali o pravim stvarima (za šta ja verujem da bi), ostaće tema koja, čini mi se, teško da može da dobije odgovor.

Nije mi inače jasno zašto niste, ministre, prihvatili ovaj amandman, jer ako... Nažalost, nije gospodin Šarčević tu. Jeste ovde pitanje zareza, ali sa stanovišta srpskog jezika verujte da je ovako ispravnije. To su nam rekli ljudi koji se time ozbiljno bave.

Iz zakona o kome sada diskutujemo saznali smo zasad da je privremeno četiri godine, da će se sredstva za povećanje penzija obezbeđivati iz budžeta, što je inače dobro, ali nije dobro što ćemo to raditi na način na koji hoćete, ali ja ću dalje pričati, da ne trošim sada vreme. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, još jedanput moram da vam ukažem da ste prekršili nekoliko članova Poslovnika o radu Narodne skupštine.

Vi ste se maločas prilikom određivanja pauze pozvali na član 112. Ja ću ga citirati: „Ako predsednik Narodne skupštine redovnim merama ne može da održi red na sednici, odrediće pauzu dok se ne uspostavi red.“

Vi, gospodine Arsiću, kao redovne mere održavanja reda na sednici na raspolaganju imate više različitih mera. To su: mera opomene, pa druga opomena, pa treća opomena, oduzimanje reči, mera udaljenja sa sednice. Sve su to mere za održavanje reda na sednici koje vi morate prethodno iskoristiti, pa ako na taj način ne uspete da održite red, e tek onda dobijate pravo da odredite pauzu dok se red ne uspostavi. Vi to niste uradili, niste izrekli mere. Nije bilo potrebe, ovde nije bilo nikakvih incidenata, odvijala se rasprava u skladu sa Poslovníkom. Odvijala se rasprava koju ste vi dozvolili. Vi nijednoga trenutka niste rekli – evo, prekršio sam Poslovnik pet puta pa zbog toga određujem pauzu. Dakle, po mom stavu, apsolutno nikakvog razloga za prekid nije bilo.

Ali tu dolazimo do drugog problema. Vi ste odredili pauzu u trajanju od pet minuta, a ako odredite pauzu u trajanju od pet minuta, narodni poslanici tih pet minuta mogu da idu i da rade šta im god padne na pamet. Vi ste nastavili sednicu nakon tri minuta i pedeset sekundi. Ako hoćete precizno, evo, merio sam stopericom, tri minuta, pedeset sekundi i osamdeset pet stotinki, po mom merenju, ali svakako manje od četiri minuta i manje od pet minuta. Ne možete vi započeti sednicu kad vama padne na pamet. Možete isto tako da je zakažete u deset pa da počnete u devet, ili da počnete prethodnog dana. Da li je u pitanju minut, pet minuta ili pet sati, potpuno je svejedno. Postoji nešto što se zove vreme za koje je zakazana sednica. Pre tog vremena, nemate pravo da nastavite sednicu.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, odredio sam pauzu u skladu sa članom 112. baš da bih izbegao izricanje opomena, oduzimanje reči ili isključenja sa sednice.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Vi ste tu da radite po Poslovniku, ne da izbegavate bilo šta.

PREDSEDAVAJUĆI: I nisam znao da vi kao narodni poslanik podržavate takve mere.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ne, ja ne podržavam, pogotovo što sam ja najčešće na meti, ali ste vi dužni da radite u skladu sa Poslovnikom, ne možete kako kad želite.

PREDSEDAVAJUĆI: Još, kolega Šarčeviću, da vam kažem...

NEMANJA ŠAROVIĆ: Nisam ja Šarčević, gospodine Arsiću, očigledno ste dekoncentrisani danas.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, samo da vam kažem da ste vi takođe sada prekršili Poslovnik – gledajući u moje sekunde i minute, govorili ste oko tri minuta.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Nisu to vaše sekunde, to su sekunde Narodne skupštine, vi niste Narodna skupština.

PREDSEDAVAJUĆI: Ja to nisam ni rekao, ne razumem vas, zaista.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Rekli ste, gledao sam u vaše sekunde. Kakve su to vaše? To su sekunde građana Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Vreme na koje ste imali pravo za povredu Poslovnika, je l' tako, jeste dva minuta; vi ste govorili tri.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ja nisam gledao u „vaše“ sekunde, to su sekunde ovoga parlamenta.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, prestanite više da budete advokat Demokratske stranke, znaju oni sami da se brane.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Stević.

Da li neko želi reč?

Kolega Steviću, izvolite.

ZVONIMIR STEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim se menja važeći član 12. zakona. Amandmanom se predlaže brisanje tačke 1) u članu 12. važećeg zakona jer je deklarativnog sadržaja.

Iskoristio bih priliku da kažem da ove izmene i dopune Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju predstavljaju još jedan korak u započetoj reformi penzijskog sistema. Ono što je važno jeste da penzijski sistem ne treba i ne može biti na štetu penzionera, koji su svojim radom zaslužili penzije od

kojih mogu da žive, da se leče, da treće doba u kome se nalaze provode u što optimalnijim materijalnim uslovima.

Istovremeno treba imati u vidu da je naš penzijski sistem, koji je klasičan sistem obaveznog osiguranja, oslonjen i na načelo solidarnosti, što znači da sadašnji zaposleni svojim doprinosima za penzijsko i invalidsko osiguranje obezbeđuju značajan deo penzija sadašnjim penzionerima. Nažalost, odnos zaposlenih i penzionera još uvek nije toliko povoljan da bi Fond PIO mogao sam da servisira penzije. Nedostajuća sredstva za penzije se obezbeđuju iz budžeta Republike. Dakle, penzioneri su i dosad dobijali redovno svoje penzije, ali ovoga puta Vlada je, zahvaljujući budžetskom suficitu i dostignutoj makroekonomskoj stabilnosti, obezbedila uslove za ukidanje umanjenja penzija, što je pre četiri godine uvedeno kao nužna mera zbog zatečenog budžetskog bilansa.

Ovaj zakon je, kako smo čuli u raspravi, osnova za dalje povećanje penzija i stabilizaciju penzijskog fonda. Ali znamo svi da je osnovni uslov za još veće penzije povećanje broja zaposlenih. Ono što je dobra vest jeste da razvojna politika naše vlade u poslednje četiri godine daje dobre rezultate, da se povećava broj kapitalnih i drugih investicija, da je sve veći broj stranih investitora zainteresovanih za ulaganja u našoj zemlji, i to ne samo u tekstilnu industriju, IT tehnologije, poljoprivredu i lon poslove, već i u bazične grane naše industrije, da pomenem samo Bor i Železaru Smederevo gde su nam strateški partneri kineske kompanije. Naravno, i mnoge druge strane i domaće investicije doprinose da se stopa zapošljavanja stalno povećava, što je i jedina zdrava osnova za dalji rast penzija i promenu odnosa broja zaposlenih i broja penzionera. Trenutno na jednog zaposlenog dolazi 1,5 penzionera. Ovaj odnos se menja nabolje, i u korist penzionera i u korist zaposlenih.

Ono što želim da istaknem jeste da su naši penzioneri, naša najstarija populacija, tokom proteklih godina podneli značajan deo tereta ekonomskih reformi, koje su bile nužne kako bi privreda Srbije oživela i bili nadoknađeni prazni fondovi i posledice nezakonitih privatizacija i prisvajanja društvene i državne imovine, prostim rečima rečeno, za male pare. To je osiromašilo i privredu i građane, koji su zbog privatizacije ostajali preko noći bez posla i doživljavali da njih i njihovu decu izdržavaju stari roditelji, penzioneri.

Na sreću, taj period je iza nas. Verujem da će Vlada svojim daljim merama, kao i Penzijski fond svojim radom i svojom poslovnom politikom uspeti da za naše najstarije građane obezbede dostojanstveno treće doba. Kroz realizaciju velikih investicionih i infrastrukturnih projekata s pravom se očekuje još intenzivniji ekonomski razvoj naše zemlje kroz povećanje broja zaposlenih, a time i kroz finansijsko jačanje Fonda PIO, koji će moći da servisira još veći obim penzija.

Poslanička grupa SPS će u danu za glasanje podržati predloge izmena i dopuna predloženih zakona, kao i predloge međunarodnih sporazuma. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Saglasno članu 27. i članu 87. stav 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 sati zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Tražili smo brisanje ovog člana, gospodine ministre, zato što smatramo da celokupno rešenje o načinu usklađivanja penzija nije dobro. Ja bih rekla da je ovo ad hok zakon, koji stvara ogromnu dozu nesigurnosti kod penzionera. Ne samo od političke volje nego od aktuelnog ekonomskog trenutka zavisiće visina penzija u budućnosti, i to nije dobro. A koliko je licemerno, s druge strane pokazuje činjenica da ovakav indeks povećanja nije u skladu s onim čime se vi hvalite. Ako svakoga dana čujemo od Aleksandra Vučića, od Ane Brnabić, od vas, od novog ministra finansija, od narodnih poslanika SNS-a kako imamo veliki progres u društvu, rast BDP-a, otvaranje novih radnih mesta, odlično punjenje državnog budžeta, kako je onda moguće da u tom odnosu ne učestvuju penzioneri u svemu tome?

Zar to nije nepravedno prema penzionerima? Znači, kada je bilo teško, hajde sada ćemo da se oslonimo na vas, uzećemo vam taj deo, što je nepovratno. A sada, kada su navodno takvi rezultati, vi pribegavate tome da samo u onom trenutku i koliko vi hoćete povećavate penzije, a ne na način na koji će to u budućnosti da se garantuje, kad se promeni Vlada, da li su to cene troškova na malo, da li je to rast prosečnih zarada...

Jednostavno, morate da poslušate ono što vam govorimo od početka. Nemoguće je, gospodine ministre, da mi imamo pravedno društvo a da najviša penzija bude sedam i po puta veća od najniže. Vi govorite o proseku, malopre ste rekli to je 211 evra. Nemam sada vremena da pravim digresiju koliko je šta koštalo, da počnem od osnovnih životnih namirnica, preko lekova, pre nekoliko godina i sada, ali pođite od toga da mnogi ljudi u Srbiji primaju tek 14.300 dinara, a ne 211 evra. Šta ćemo da ponudimo tim građanima kao rešenje? U aktuelnom trenutku ima para, pa, daćemo vam na kašičicu, a za budućnost niko ništa da im obeća.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Izvinjavam, se predsedavajući, replika pošto je pomenuta Srpska napredna stranka.

Srpska napredna stranka, koja vodi Vladu Republike Srbije, i većina ministara i proteklih godina zalagala se za rast ekonomskih, privrednih aktivnosti upravo zbog toga da bi rešila probleme iz prošlosti. U tim problemima pozivala je sve privredne aktere ali i penzionere i sindikate kada je bilo u pitanju sprovođenje ekonomskih reformi, jer da to nije radila, ne bi mogla ni da sprovede te ekonomske reforme.

Ako govorimo danas o prosečnoj penziji, ona iznosi 228 evra, a 210 i 211 evra je iznosila 2009. godine, a posle toga sve manje i manje, 2010. i 2011. godine. Upravo je tu veličina i jačina političke platforme koja je rekla da će da se suoči sa problemima koji su nastali iz prošlosti, da reši te probleme i izvuče iz pada ekonomskih aktivnosti Srbiju sa 3,1%, kako je bilo 2012. godine, da dođe do 4,9% ekonomskog rasta. To nije bilo jednostavno i mi smo tu bili krajnje odgovorni i iskreni ne samo prema penzionerima nego prema svim građanima Srbije. Zbog toga danas imamo ovakve rezultate. Da li je to dovoljno? Naravno da nije i naravno da nismo zadovoljni, ali je ovo dobar početak da u budućnosti zaista svi budemo zadovoljni kada je u pitanju ne samo nivo penzija već i nivo plata. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, koleginice?

(Nataša Jovanović: Replika.)

Nemate pravo na repliku.

(Nataša Jovanović: Pogrešno me je protumačila.)

Odlično vas je protumačila koleginica.

(Nataša Jovanović: Nije.)

Koleginica Tomić je samo iznela statističke podatke.

(Nataša Jovanović: Nije istina.)

Jeste.

Po amandmanu, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Hajde da se mi pre svega obratimo penzionerima. Ove priče o prosečnim platama, o prosečnim penzijama, to je tako daleko od realnog života i onoga što zaista jeste stanje u državi Srbiji. Ako je svega šesnaest penzija u Srbiji veće od 106.000 i ne znam koliko, one ulaze u prosek, ali preko 260.000 penzionera prima penziju od 14.000 dinara. To je taj problem, gospodo draga, i nemojte stalno da zamajavate – prosek plate ovoliki, prosek penzije onoliki. Ponavljamo, nema to veze sa stvarnim životom i sa realnošću.

Još nešto, pošto nam koleginica uporno objašnjava da je ne znam koliko rast BDP-a, kolika je prosečna plata, koliki je suficit itd. i mi treba na „majke mi“ da verujemo ministrima da će, ako se pojavi neki višak, stvarno povećavati penzije penzionerima, pitam pre svega ministra Đorđevića da kaže penzionerima danas, sad, ovog momenta – kada će prvi put biti usklađivane penzije i na koji način? To je pitanje na koje nemate odgovor. Dakle, mi tvrdimo

da donosite zakon po kojem se može desiti da se penzije nikada više ne povećavaju.

Još nešto, vi se ponašate... Šta će se desiti ako slučajno jednom odete s vlasti? Ostaje ovaj zakon i, zamislite, nekim spletom okolnosti, ne daj bože, dođe ponovo, recimo, Đelić ili Dinkić za ministra, državljani ove zemlje, mogu, zamalo su bili i kod vas, da li i njima treba verovati da će isplaćivati? Sada pitam vas, mi ne verujemo ni vama, ne verujemo ni njima, ali pitamo vas – da li vi verujete nekome ko će možda doći posle vas?

Što se nas tiče, i kada srpski radikal bude ministar, nećemo prihvatiti ovakav zakon zato što ne može ovako ozbiljna stvar da bude stvar jednog čoveka ili deset ljudi u Vladi. Jednostavno ne može, mora u zakonu da piše kad se penzije usklađuju i na osnovu kojih kriterijuma.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, bio sam svedok kada su mnoge vlade predlagale zakone koji se tiču penzija i koji su bili populistički. Navodno zbog brige o penzionerima, tražili su da se to usklađuje sa rastom cena potrošačkih itd., itd. To je bilo najlakše za te vlade i te skupštinske većine koje su tada podržavale tu istu vladu, jer su mogli da rasprodaju državnu imovinu i odatle da isplaćuju penzije. Mogli su da zadužuju zemlju, kao što su i radili, i odatle da isplaćuju penzije.

(Narodni poslanik Nemanja Šarović dobacuje.)

Ja zaista ne mogu od ovako neartikulisano čoveka da radim, zaista.

(Predsedavajući: Nastavite, kolega Arsiću.)

Dalje, više puta su iznošene činjenice i tačni podaci koliko je to realno bilo povećanje i kako su to oni povećavali penzije do 2012. godine. Na dva-tri procenta povećanja penzije u nominalnom iznosu imali su inflaciju od 10, 12, pa čak i 16%, tako da su penzije bile realno manje.

Takođe me čudi njihova sadašnja briga za penzionere zato što nisu usklađivali vojne penzije u skladu sa zakonom, kako je to bilo predviđeno, nego su ostavili da te razlike isplaćuje Vlada Aleksandra Vučića, kada je on postao predsednik Vlade.

Još nešto da poručim velikim dušebrižnicima: okrenite se sebi i svojoj politici. Penzije su smanjene 2014. godine ne da bi se nekome nešto otelo, nego da bismo mogli da ih isplaćujemo. Niko nije ukrao ni dinara od tih ušteda. Koliko god da se upinjete, ne možete nikakvu ozbiljnu sumnju u to da postavite. Posle toga, bili su izbori 2016. godine i sve političke stranke koje nisu učestvovala u merama i nisu podržavale mere fiskalne konsolidacije doživele su debakl na tim izborima. Oni koji su bili pod najvećim udarom zakona

podržali su SNS i koaliciju koja je tada vodila Vladu Republike Srbije, na osnovu rezultata koje smo imali na izborima.

Ovim izmenama i dopunama Zakona predviđa se jedna velika obaveza Vlade Republike Srbije, jer svako ko želi da radi u korist građana i da za to bude nagrađen glasovima na izborima moraće da se stara o rastu bruto proizvoda u Republici Srbiji, o rastu broja zaposlenih u Republici Srbiji, o rastu njihovih zarada, zato što se fondovi iz kojih se isplaćuju penzije pune iz poreza i doprinosa na zarade, a ne na kredite i rasprodaju imovine. Valjda će to jednom gospodinu Šaroviću da bude jasno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović, pravo na repliku.

Izvinjavam se, kolega Šaroviću, vaša koleginica Nataša Jovanović, povreda Poslovnika, ima prednost po Poslovniku.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: U poslednjem trenutku je Arsić izgovorio prezime kolege Šarovića, a sve vreme govorio je o amandmanu koji sam ja podnela u ime Poslaničke grupe SRS namerno izbegavajući da time dobijem repliku. Onda moram da se javim zbog povrede Poslovnika, najpre zbog činjenice da ga nisu upozorili, kada je otišao sa mesta predsedavajućeg da se javi, po kom osnovu se javlja.

Kada je već govorio o amandmanu koji je u toku, mogu slobodno da kažem da ja nisam protiv toga, kao što niti jedan poslanik SRS ne bi to sprečio, da mi ovde imamo jednu široku debatu, da nemamo ovakva ograničenja i da možemo da razmenjujemo argumente. Ali pošto je očigledno da nije bila namera kolege Arsića da mi razmenjujemo argumente, već da on isključivo govori nešto u šta želi da ubedi građane Srbije, uz nedovoljnu argumentaciju, moram da vam kažem, dame i gospodo narodni poslanici, da je sve ovo što je on rekao u jednom delu istina, kada se govori o tome da su oni preuzeli odgovornost 2014. godine, vi iz SNS-a i nova vlast, posle odlaska ovog pljačkaškog „žutog preduzeća“.

Ali sada je 2018. godina. Pa zar se svi vi ne hvalite time da imate fantastično punjenje budžeta, rast privrede? Pa onda, u skladu s tim, obezbedite penzionerima penzije. Ovako, vi sada, kao i malopre druga koleginica, hoćete da manipulišete uvek aktuelnim trenutkom – pa, za godinu i po dana parlamentarni izbori, evo, tada možemo, finansijski smo u mogućnosti, daćemo vam nešto na kašičicu. To nije dobar model.

Srpska radikalna stranka, obraćamo se penzionerima Srbije, zahteva da vlada realan model, koji će da garantuje da će oni živeti životom dostojnim čoveka i imati povećanje penzija u budućnosti.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala.

Reč ima Veroljub Arsić, povreda Poslovnika.
(Narodni poslanik Nemanja Šarović dobacuje.)

VEROLJUB ARSIĆ: Kolega Marinkoviću, smatram da je trebalo da reagujete dok sam imao izlaganje po amandmanu, u skladu sa članom 106. stav 2. Poslovnika: „Niko ne može da prekida govornika niti da ga opominje, osim predsednika Narodne skupštine, u slučajevima predviđenim ovim poslovníkom“. Sledeći stav: „Za vreme govora narodnih poslanika ili drugih učesnika u pretresu nije dozvoljeno dobacivanje, odnosno ometanje govornika na drugi način, kao i svaki drugi postupak koji ugrožava slobodu govora“. Onda je trebalo, u skladu sa članom 109, da primenite tu odredbu zato što je gospodin Šarović ne dobacivao nego urlao, i nemoguće je da ga niste čuli, baš sa namerom da me prekida, otežava diskusiju i dekoncentriše, što nije uspeo. To što se on ne razume u neke stvari, to nije moj problem, to je njegov problem, neka sedi, sluša, naučiće valjda jednom.

Hoću da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću. Smatram da nisam prekršio Poslovnik. Kolega Šarović je takvog temperamenta. Želim da budem tolerantan, tako da...

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

Dobro.

Apel svim kolegama da ne prekidamo jedni druge ukoliko je to moguće.
Hvala.

Pravo na repliku ima Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Zaista, gospodine Marinkoviću, moram priznati da gospodin Arsić jeste govorio otežano i jeste delovao dekoncentrisano, ali, pravo da vam kažem, on meni uvek tako deluje. Ja sam mislio da je to deo njegovog stila, deo nekog njegovog šarma, da on pokušava da ostavi takav utisak u javnosti i da on zaista ima ogromne intelektualne napore da odgovori, on meni tako deluje. Naravno, protiv toga nemam ništa, ali postoji drugi problem. Problem je to što gospodin Arsić govori neistinu. Problem je to što se ne zna da li to gospodin Arsić govori kao radikal ili kao naprednjak, pošto je govorio o različitim periodima, a ideologija i politika te dve stranke su potpuno različite.

Znate, ako već govorite uporno o tome kako su „žuti“ opljačkali ovo, opljačkali ono, da bi javnost znala, ja sam dobacio i rekao – e, vi ste ih sigurno zbog toga sve sada strpali u zatvore. Naravno da niste nikoga. Umesto u zatvore, vi ste ih strpali u svoje redove. Pa, više je predstavnika i članova, istaknutih funkcionera Demokratske stranke u Srpskoj naprednoj stranci nego što ih je ostalo u Demokratskoj stranci. O čemu vi pričate? To je istina. Možda vas boli.

Pre nekoliko dana ističe Siniša Mali, kaže – ja nikada nisam bio član Demokratske stranke. Pa koga je briga jesi li bio član, ti si eksponent te politike. Kao što je danas Ana Brnabić eksponent vaše politike. Koga briga da li je ona formalno član vaše stranke ili nije?

To je ono što je suština, a vi od suštine bežite. I nemojte se zaklanjati iza Poslovnika, vi ste toliko moćni, vi ste toliko silni, vi imate podršku građana, vi kažete da su glasali penzioneri za vas. Pa kako vas nije sramota? Otkud vi znate za koga su penzioneri glasali? Da li ste vi čuli za tajnost glasanja?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Povreda Poslovnika, Veroljub Arsić.

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Prvo član 104: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku“.

Ja sam samo spomenuo gospodina Šarovića. Ni u jednom delu nisam nešto negativno govorio o njemu, te ne znam po kom osnovu je dobio repliku. Da li zato što je dobacivao možda? Ako jeste zato, to je zbog njegovog temperamenta, ali to se mene ne tiče, apsolutno me se ne tiče. Svi mi ovde imamo različite temperamente, pa hoćemo li da se prilagođavamo različitim temperamentima ili redu kako treba da se učestvuje u radu Narodne skupštine?

Ne želim da se Skupština u danu za glasanje izjašnjava.

Sada bih zatražio da mi date pravo na repliku jer sam u prethodnoj diskusiji više puta spomenut.

PREDSEDAVAJUĆI: Imate pravo na repliku, ali pre toga Aleksandra Tomić, kao ovlašćeni predstavnik. Javila se. Ima prednost, po Poslovniku.

Izvolite, pravo na repliku.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na pominjanje Srpske napredne stranke je replika. Interesantno je da gospodin Šarović primećuje šarm gospodina Arsića, a ne nekih drugih u ovoj skupštinskoj sali. Ono što se odnosi na reči izgovorene s njegove strane, da su u redovima Srpske napredne stranke oni koji su bili tu do 2012. godine, pa, ne znam kako onda objasniti zašto su oni bili u redovima istih tih ne samo do 2012. nego i do 2014. godine, kada je Pajtić vodio AP Vojvodinu i kad su sedeli u upravnim odborima i pravili skupštinsku većinu.

Interesantno je da se ovde ne postavlja pitanje šta je ko uradio za Srbiju, ne samo članovi SNS-a, nego i ljudi koji nisu članovi nijedne stranke. Ne postavlja se pitanje zbog čega imamo ovakve rezultate i šta je ko svojim ličnim doprinosom i svojim učešćem u Vladi Republike Srbije dao, nego se postavlja pitanje šta su lični i politički interesi neke stranke. To, u stvari, pokazuje o vama,

na šta vi mislite kada se bavite politikom. Bavite se samo sobom, svojim ličnim pozicijama, svojom ličnom... Čak ne politikom, nego ucenjivanjem svih onih faktora od kojih možete da imate neku ličnu korist i da promovirate vašu stranku, koja je odavno izgubila poverenje građana Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tomić.

Po Poslovniku reč ima Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Tomić, zaista bih voleo da imam šta da vam odgovorim veoma pametno, ali na ovakvo vaše izlaganje teško je bilo šta pametno odgovoriti. Ni vi sami ne znate šta pričate, jer kako drugačije pričati da mi nekoga ucenjujemo...

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, koji sam ja član prekršio?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Govorim o članu 107, o dostojanstvu Narodne skupštine i o tome da na sednici nije dozvoljeno direktno obraćanje.

Dakle, meni se gospođa direktno obratila, pričala o nekakvom šarmu. Da li je trebalo njen šarm da primetim, pa zbog toga sada kuka, ja zaista ne znam. Ali pričala je o mnogo ozbiljnijim stvarima. Pričala je o tome kako neko nekoga nečim ucenjuje. Hajde da vidimo ko koga. Ja sam potpuno otvoren za to. Izvolite, vi ste silni, imate vlast, imate sve na raspolaganju, dajte da vidimo. Pa da li je moguće da vas neko iz opozicije može da ucenjuje, vas tako moćne, silne, pametne, stručne? Da li je to moguće? Ja mislim da nije.

Znate, treba čovek da ima dovoljno pameti, dovoljno mudrosti, pa i da zna kada je neku političku borbu izgubio. A nekada insistirate, nije dovoljno to što ste izgubili, nego hoćete još da nastavljate. Nemate vi o čemu sa mnom da diskutujete. Ono što sam rekao, iza tih reči stojim. Uvredio nikoga nisam.

Vaš kolega se žalio da je govorio otežano i da je bio dekoncentrisan. Ja sam mu priznao da i meni tako deluje. Šta je tu sporno? Da li je to uvreda? Naravno da nije. To je moje pravo kao poslanika da i ja imam takvo mišljenje i da ga ja tako doživim. Ja nijednu uvredu izgovorio nisam. A vi pokušajte, gospođo ili gospođice, da se držite zakona i ako imate neki argument, da ga onda iznesete, ali vezano za zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.) Hvala.

Reč ima Veroljub Arsić, pravo na repliku.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, izgleda da moje kolege koje ne podržavaju ovu vladu ne mogu da shvate da ono što građani mere na izborima jesu rezultati, rezultati vlasti, i da se na osnovu tih rezultata koje je neka vlast imala određuje i kakav će rezultat da ima na izborima. Nema tu nikakvog marketinškog trika pre izbora, šta će da se desi.

Recimo, problem „Sartida“ smo rešili posle izbora 2016. godine, a mogli smo da ga rešimo pre izbora. Ne, rešili smo posle. Hteli smo sa čistim računima da uđemo u izbornu kampanju i da vas sve zajedno pobedimo. I pobedili smo.

Da li možete da sakrijete da je napravljeno 180 km auto-puteva u Srbiji u prethodnih četiri ili pet godina? Ne. Da li možete da sakrijete koliko je puteva rekonstruisano? Ne. Da li možete da prevarite ljude koji su počeli da rade po prvi put, a ima ih nekoliko stotina hiljada? Ne. Ne možete. To je vaš problem.

I kad se zalažete i pričate o penzionerima, niko ne priča kako ćete konačno da obezbedite te penzije. Ratovima? Sankcijama? Čime? Hvaljenjem? Recite više jednom. Pa valjda se penzije i penzioni fond pune od toga što neko mora da radi, a ne samo da priča i filozofira.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Po Poslovniku, Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Član 27, predsedavajući. Dužni ste da sprovedete Poslovnik u delu kada neko reklamira Poslovnik i poziva se na povredu Poslovnika a pre toga je praktično bio predmet replike i svi govornici posle njega su takođe imali repliku.

Vama kao predsedavajućem se izvrgava princip povrede Poslovnika kada je u pitanju izlaganje prethodnog govornika iz opozicije, koji suštinski želi da dođe do nekih javnih nastupa ovde da bi omalovažio bilo koga, da li pojedinca ili celu poslaničku grupu. Tako da vas molim, predsedavajući, da vodite računa o tome i da u datom momentu prekinete takva izlaganja zato što to ne doprinosi konstruktivnom radu Skupštine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tomić. Znači i sami da izbegavam da prekinem bilo koga, da bi mogla rasprava da teče i da svi imaju podjednako i vremena i prostora da kažu šta imaju.

Ali pošto smo se sada potpuno odaljili od teme, predlažem da nastavimo.

Ne sumnjam da će Ružica Nikolić na narednom amandmanu da govori o temi dnevnog reda. Hvala.

Dakle, na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Ružica Nikolić i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Da.)

Ružica Nikolić.

Izvolite.

Hvala, gospodine Šaroviću, na razumevanju.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću. Znači, sad moram o amandmanu i da budem u temi pošto ste tako rekli.

Amandman koji smo podneli na ovaj član zakona odnosi se na član 12. postojećeg zakona i interveniše se u stavu 1. gde tražimo brisanje ovog stava.

U okviru prethodne diskusije naše kritike bile su usmerene na način usklađivanja penzija, jer je predviđeno da se penzije usklađuju na način utvrđen

propisima kojima se uređuje budžet i budžetski sistem, do postizanja finansijske održivosti penzijskog sistema. To znači, sa ovakvom formulacijom, da nadležnost Vlade da odlučuje o usklađivanju penzija postaje trajna. Mi smatramo da usklađivanje penzija mora da zavisi od realnog stanja u društvu, od društvenog bruto proizvoda, pa da se tek onda usklađuju. To je jedini način na koji se to može kontrolisati.

Jedna od izmena za koju kažete da je ključna u Zakonu o penzijskom i invalidskom osiguranju jeste ukidanje smanjenja penzija; kažete i da će oktobarska penzija koja se isplaćuje u novembru biti uvećana, odnosno da će je penzioneri dobiti s određenim uvećanjem. Pitala bih ministra – da li ćete ukidanjem zakona kojim je narušeno Ustavom zajamčeno pravo na penziju penzionerima vratiti ono što ste im protivpravno oduzeli? I da li ste svesni da penzioneri mogu da zatraže zaštitu svojih prava i pred Sudom za ljudska prava u Strazburu ukoliko svoje pravo ne ostvare pred domaćim sudovima?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Da se vratimo malo diskusiji uprkos svim pokušajima poslanika vladajuće koalicije da usmere diskusiju na neku drugu stranu.

Mislim da je ovo dobar trenutak da apelujemo konačno i na ministre, tu je gospodin Đorđević, tu je povremeno i gospodin Šarčević u ugodnom razgovoru sa svojim saradnicima, i obrnuto, kao što čujemo. Dakle, ja bih ukazao na činjenicu da ministri danas još ni jedan jedini put (evo, mi ovde raspravljamo već duže od dva sata) ni na jednu primedbu poslanika nisu odgovorili.

Mi jesmo maločas čuli apel predstavnika vladajuće koalicije da se ovde zabrani opoziciji da ima javne nastupe, jer, bože moj, kaže, obraćamo se javnosti, pa bi hteli neke političke poene, pa kaže – napadamo vlast, to je zaista za parlamentarni život potpuno neshvatljivo! Evo, iz vašeg ugla to je potpuno neshvatljivo. Ali vi ste, kao predsedavajući, bili dužni da gospođu ili gospođicu upozorite i kažete joj da je to zapravo ono čemu parlament izvorno služi.

E sad, mi tražimo pre svega od ministara, jer je potpuno jasno da se ovi predstavnici vladajuće koalicije u poslaničkim klupama ne pitaju, da nam odgovore na pitanja koja smo postavili.

Prvo pitanje je – šta ćete uraditi i na koji način ćete obeštetiti penzionere koji prethodnih godina primaju umanjene penzije? To su prava stečena. Penzija nije socijalno davanje, to nije milostinja. Nemojte stalno da se postavljate kao da ste vi ti od kojih zavisi da li će neko dobiti ono što je za vreme svog radnog veka zaradio. Dakle, kako ćete ih obeštetiti? To što ćete sad delimično povećati penzije nije dovoljno i ne može izbrisati sve ovo što ste im otežali tokom

prethodnih godina. Brojni su načini na koje se od penzionera uzima. Vi se tu dosta koristite raznim vrstama demagogije, pa kažete – biće veća nego što je bila. Pa realno je da posle svakog povećanja bude.

Dajte da vidimo šta je sa ključnim stvarima: zašto se neće usklađivati sa rastom cena, zašto se to prepušta Vladi, da Vlada sama određuje kada će se povećavati penzije i da opet budete vi bogomdani, koji će nešto građanima davati. Ne daje to nijedan ministar, ne daje to ni predsednik Vlade, ne daje to ni predsednik Republike. Ljudi su to zaradili. Vaša je dužnost to da ispunite i dužnost svake vlade je da obezbedi sredstva. Vama niko ne treba na tome da bude zahvalan. To je, valjda, ljudi, potpuno normalno.

Koja su to još osnovna ljudska i građanska prava za koja vi očekujete da vam ubuduće građani Srbije budu zahvalni? Da li treba da budemo zahvalni za slobodu kretanja? Evo, građani Srbije na Kosovu i Metohiji nemaju ni to. Imaju li pravo da žive u svojoj državi? Imaju. Da li će ga imati za mesec, dva ili tri? I to je pitanje. Za slobodu govora? Treba li i za to pravo da vam budemo zahvalni? Jer ste vi dali. Ma, ne dajete vi nama ništa. Niti smo vam zahvalni, niti od vas očekujemo da nam vi takvo pravo potvrdite. To su stečena prava, to su ustavna prava, to su osnovna ljudska prava.

Dakle, probudite se, ministri, ako hoćete ozbiljnu i argumentovanu diskusiju, konačno se uključite i vi. Ili možda, gospodine Marinkoviću, da nabavimo one ometače signala za mobilni telefon? Mislim da bi to imalo velikog uticaja na diskusiju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću. Hvala vam na diskusiji.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Belačić.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona kojim predlažem da se u postojećem članu 12. obriše tačka 2) stava 1.

Ovim amandmanom koji sam podnela ali i svim ostalim amandmanima koje su podneli poslanici Srpske radikalne stranke želimo da postignemo kako preciznije tehničko uređenje Predloga zakona tako i mogućnost da kroz ovu raspravu o amandmanima još jednom skrenemo pažnju predstavnika Vlade i vladajuće većine na to da su penzije izuzetno male a povećanje penzija nedovoljno.

Situacija je trenutno takva da najniža penzija u Srbiji iznosi otprilike 14.300 dinara dok je za poljoprivredne penzionere taj iznos svega nešto preko 11.000. Moje pitanje upućeno ministru ali i predstavnicima vladajuće većine jeste – da li biste vi mogli da preživite mesec dana sa 14.300 ili, ne daj bože, 11.000 dinara? Tim novcem potrebno je, da sada ne pričam ni o kakvom luksuziranju, minimum platiti račune, kupiti hranu i osnovna sredstva za ličnu

higijenu. Da li je to moguće uraditi sa 14.300 dinara? Evo, iskreno da vam kažem, ja ne bih mogla. Tamo gde ja živim, na Novom Beogradu, samo računi koje moram da platim mesečno iznose više od te sume. Verujem da je mnogo penzionera koji, nažalost, primaju ovaj nizak iznos penzije a takođe imaju prevelike račune. Postavlja se pitanje šta sada ti penzioneri treba da rade, da li bi oni trebalo pod stare dane da prodaju svoje stanove, presele se i žive u nekim udžericama kako bi mogli da preguraju mesec sa 14.300 dinara?

Podsetiću vas samo da penzioneri, za razliku od nas mlađih, imaju još jedan trošak koji ne mogu da se reše, a to je trošak za lekove, jer, nažalost, ne mogu se svi lekovi dobiti na recept, niti se mogu svi pregledi obaviti u državnoj praksi zbog prevelikih redova.

Veliki je disparitet između najvećih penzija, koje iznose preko 100.000 dinara, i najmanjih, koje iznose 14.300 dinara. Prilikom ovog povećanja penzija trebalo je voditi računa da najniže penzije budu u većoj meri povećane, da se obavi procentualno povećanje u odnosu na najveće penzije.

Znam da ćete sada reći kako nema novca za veće povećanje i kako ste uradili sve što ste mogli. Razmislite o tome koliko bi se novca slilo u budžet koji biste mogli da potrošite na povećanje penzija kada biste ukinuli brojne bespotrebne vladine agencije, koje funkcionišu a ničemu ne služe osim da vaši kadrovi primaju platu i koliko bi se novca slilo u budžet kada biste zaista sproveli borbu protiv kriminala i korupcije o kojoj godinama pričate i oduzeli imovinu tajkunima protiv kojih ste se borili, nažalost, samo u predizbornoj kampanji. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Belačić.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Izvolite, profesore Bojiću.

DUBRAVKO BOJIĆ: Pored dobro ustaljene prakse Vlade da objedinjava zakone za raspravu, ovde danas imamo i jednu novotariju, a to je objedinjavanje obrazloženja za neprihvatanje naših amandmana, ali sada ću nešto o temi.

Svi dosadašnji pokušaji reformi zajedno s ovim današnjim predlogom zakona, mislim na izmene i dopune zakona od 2002, 2003, 2005, 2010. i 2014. godine, treba posmatrati kao početak jedne moguće ozbiljne, temeljne reforme penzionog osiguranja. Treba doraditi i kriterijume za obračun visine i prevremene starosne penzije za osiguranike kojima se staž računa kao beneficirani radni staž ili sa uvećanim trajanjem.

Većinu zakona Vlada predlaže iz prisile, iz nužde, pod teretom nametnutog i moranja, bilo da se radi o rokovima ili standardima koje juri EU. Kada je u pitanju ovaj predlog zakona, čini mi se da Vlada to prvi put radi voljno, zato što je mnogo penzionera koji čekaju da se na njih ne gleda samo restriktivno. Treće doba ne sme biti doba restrikcija svih vrsta, bilo da se radi o biološkim, socijalnim, kulturnim i svim ostalim.

Dobro je što ukidate ovaj prethodni neustavni zakon, ali ko će nadoknaditi teret četvorogodišnjeg bilansa penzione reforme, koju su podneli isključivo oni kojima je to bilo stečeno pravo i koji su uredno plaćali sve doprinose? Ne treba ovo tretirati kao neku vrstu poklona penzionerima, već kao stečeno pravo, koje im je bilo uskraćeno i sada se vraća. Isti uzeo, isti mora i da vrati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Bojiću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Izvolite, kolega Damjanoviću.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Poštovane kolege, ono o čemu smo raspravljali u petak i ponedjeljak, evo i danas kada su na red konačno došli amandmani, jeste... Ja ću po ko zna koji put ponoviti da je vladajuća većina penzionere, kojima je uskratila ustavno zagarantovana prava 2014. godine, nazvala investitorima. Verovatno su ti investitori penzioneri bili veći od svih drugih investitora koji su stizali u Srbiju, ali se sada postavlja pitanje – kao i svaki investitor, kad završi određeni posao, očekuje i određeni prihod.

Ukoliko se govori da su „investitorima“ iz 2014. godine nasilnim putem, ne pitajući ih, a uz obećanje da neće biti investitori, oteta ta sredstva i investirana npr. u potporne zidove na Koridoru 10, u šminku Zorane Mihajlović, ministra, u jarbole, u novogodišnju rasvetu koja je već počela da se stavlja po Beogradu i košta 340.000.000, u raznorazne raspevane fontane... Moramo priznati, sada se menja plej-lista češće nego što je bilo ranije. Postavlja se pitanje, s druge strane, kada je tu ministar Nedimović i kaže da pomažemo poljoprivredi – šta je sa poljoprivrednim penzijama? Da li oni koji hvale ovaj zakon i svoje „investitore“ i zahvaljuju im se na jedan najbrutalniji, najodvratniji, najciničniji način znaju kolika je visina poljoprivredne penzije? Da li znaju starosno doba ljudi koji se bave poljoprivredom u Srbiji?

Time što ste ih otkupnom cenom ovih godina, i malina, i kupina, i jabuka i svih poljoprivrednih proizvoda, bukvalno unakazili, penzija iznosi ne više od 12.000, gospodo. Od 10.000 do 12.000 dinara. Da li se zapitate nekada da li iko može da živi od takvih sredstava koja ste omogućili svojim „investitorima“?

Za početak, vratite vi ono što ste „investitorima“ oduzeli; donesite zakonom tačno usklađeno kolike će oni primati penzije i po kom modelu ćete isplaćivati. E, po tom osnovu će penzioneri biti zahvalni svima nama.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Damjanoviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Gospodo ministri, veliki broj penzionera kaže – od dobrote DOS-ovog režima, počev od Zorana Đinđića, preko Zorana Živkovića i na kraju završno sa Borisom Tadićem, i sadašnjeg režima njima koža puca.

Naravno, to ne kažu svi. Vi vrlo često kažete – da su penzioneri imali nešto protiv ovakve reforme penzionog sistema, ne bi glasali, ali moram da vas podsetim, drage kolege, ako posmatrate četiri čoveka na ulici, samo je jedan glasao za ovaj režim, jedan je glasao za neke druge, a dva uopšte nisu izašla da glasaju. To je slika. Ali vi 2014. godine penzionere niste ni pitali da li da im uzmete ono što je njihovo. Pa, naravno, glasaće, i onog momenta kad Srpska radikalna stranka bude preuzela odgovornost za građane Srbije, onda će njima biti bolje, sigurno.

Ovo što nemate način, ne predviđate formulu kako i na koji način ćete usklađivati ili povećavati penzije, to je veoma opasno. Vi želite i dalje da penzijama, nečim što je stečeno i što je ustavna kategorija, trgujete. Kako i kada? Pa, kad vam bude zatrebalo.

Gospodine Đorđeviću, nema reforme penzionog sistema bez reforme obaveza na zarade. Ja sam vama govorio, ali vi ništa niste preduzeli. Porezi i doprinosi na zaposlene su oko 61%, porezi i doprinosi na poslodavce 71%. Otkud očekivati reformu penzionog sistema ako to ne budemo usaglasili? Gde ovo vodi?

Iskren da budem, mislim da se smanjila siva ekonomija, ne zato što ste vi dovoljno efikasni. Vi vrlo često kažete nemate dovoljno inspektora. Nimate dovoljno inspektora koji bi štitili prava građana Srbije, ali zato imate dovoljno inspektora koji globe, naplaćuju kazne građanima Srbije. Napravite celovitu reformu, onda će sigurno biti bolje.

Činjenica koju ste vi iščitali, gospodine Đorđeviću, kolike su bile prosečne penzije, pa ste rekli 209, 208, 211, 228... Da, sad kod vas 228, a u vreme Mirka Cvetkovića 209. Iako je to mala razlika, to samo po sebi ne znači ništa; pitanje je uslova života građana Srbije u tih osam godina. To je jedno.

Još jednu stvar treba znati. Moje kolege iz SRS su govorile kolika je najniža penzija, kolike su penzije poljoprivrednika. Da li znate da penzije poljoprivrednika, koje iznose oko 11.000, da su oni opterećeni zbog velikih obaveza koje su poreske uprave naplaćivale direktno, da im se odbija jedna trećina i od tako male i niske penzije?

Ne vodite računa o tome uopšte. Vi ste samo spremni da kažete koliko je građana izašlo i glasalo. Pa glasali su – neki i pod pretnjom i pritiscima, neki iz čiste ljubavi prema politici Srpske napredne stranke, ja to neću da osporim, ali pitajte se koliko ima takvih. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Boško Obradović ima reč, po amandmanu.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani, pomaže Bog svima, ja bih želeo u potpunosti da podržim navedeni amandman uvaženog kolege Perića i da se nadovežem na nekoliko važnih stvari u vezi sa kompletnim ovim amandmanskim rešenjima, iza kojih su na svoj način stajale, naravno, i Dveri.

Mislim da je ovde ključna informacija da je 150.000 građana Srbije koji su korisnici ovog osnovnog stečenog imovinskog prava kao penzioneri u međuvremenu umrlo, pre nego što je došlo do ovog konačnog ukidanja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija. Ti ljudi nisu dočekali ovaj trenutak i ovu mogućnost da vide neku perspektivu, kako vi kažete, s ovim zakonom. Da li će njihove porodice ikada biti obeštećene za ono što je njima uzeto u tim poslednjim godinama života?

Dakle, to jeste dilema koju sam na početku ove priče postavio krajnje konstruktivno prema svima vama, ne idući u startu na to da ovaj zakon dovodim u pitanje. Da, podržavamo, ispravno je ukinuti ovaj loš Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija. Da, dobro je vratiti penzije na staro i povećati ih koliko je to moguće. Ali je jedna stvar veoma loša – što vlast, odnosno država ne priznaje da je ipak nešto oduzela penzionerima, što je njihovo Ustavom zagarantovano, stečeno pravo, odnosno imovina. Oduzela je deo njihovih penzija u visini od 850.000.000 evra ukupno i nije sada spremna da prizna da je to oduzela i da to treba u nekoj varijanti da vrati.

Ne bi penzioneri, koji nisu bahati i bezobrazni, vama zamerili da ste rekli – nemamo u ovom trenutku da vratimo, ali imamo ideju kako ćemo to da vam vratimo u narednih nekoliko godina. Pa, primera radi, ako smo četiri godine oduzimali penzionerima, tj. ako ste četiri godine oduzimali penzionerima, Dveri su od početka protiv toga, možete naredne četiri godine da im vraćate. Ljudi bi to prihvatili i rekli da je to pošteno. Ovako izgleda kao, znate, opljačkate nekoga, uzmete mu neke pare iz džepa, a onda dođete i kažete – evo, ja bih sad da se pomirim i nadam se da će u budućnosti naši odnosi biti bolji, a ne vraćate mu ono što ste mu opljačkali. Pa kako očekujete da odnosi sa našom najstarijom populacijom budu bolji?

Posebno, kako to očekujete ako vas podsetim na izjavu predsednika SNS-a Aleksandra Vučića od 10. marta 2014. godine, koja glasi: „Predsednik Srpske napredne stranke Aleksandar Vučić rekao je da garantuje da se stečena

prava penzionera neće umanjivati: 'Bolje sa naše grbače da se skida, nego da se diraju stečena prava penzionera, ali u penzije ne dam da se dira. Kada bismo u ta prava dirali, ne bi napravili problem samo penzionerima, nego i državi'.“ Na neki način, ja se slažem s ovim što je Aleksandar Vučić rekao pre četiri godine. Ja se apsolutno slažem s Aleksandrom Vučićem pre izbora, ali imam problem s Aleksandrom Vučićem posle izbora zato što je on slagao svoje birače i uradio potpuno suprotno time što je smanjio penzije – prva odluka kada je došao na vlast kao predsednik Vlade te 2014. godine posle izbora.

Dakle, stavite se vi sad u kožu penzionera, kako da vam veruje posle svega? Jednom ste ga prevarili, jednom ste ga opljačkali, sada ga ubeđujete kako će sad biti bolje, ali mu ne vraćate oduzete pare.

Pazite, da ste vi ovim zakonom predvideli da se vrati ono što im je oduzeto, svi bismo rekli – svaka čast, to je prava stvar. I, s druge strane, da ste ovim zakonom predvideli da se penzije redovno usklađuju na godišnjem nivou, u skladu sa rastom životnih troškova. Ako Vlada u budžetu raspolaže nekim dodatnim sredstvima, slobodno vi dajte trinaestu penziju penzionerima, neće se oni buniti, ali nemojte im dovoditi u pitanje redovno usklađivanje penzija sa rastom životnih troškova, što dovodite u pitanje ovim zakonom. Vraćate Vladi i vašoj vladajućoj većini u Skupštini mogućnost da smanjuje ili povećava penzije kad hoće. Izvinite, nemate vi na to pravo. To je Ustavom zagarantovano, stečeno pravo, odnosno imovina naših najstarijih sugrađana. Nemate pravo da se igrate time.

Dakle, to je problem koji ovde uočavam i na koji moram ponovo da skrenem pažnju. Svi naši amandmani i sva naša rasprava svih ovih dana usmerena je u tom pravcu – zašto niste predvideli da vratite ono što ste uzeli? Vrlo jednostavno pitanje – zašto niste predvideli da vratite ono što ste uzeli? Morate da vratite ono što ste uzeli penzionerima, to je elementarna stvar. Ne vidim šta je sporno da se svi zajedno, kao vlast i opozicija, oko toga složimo i kažemo – evo, zajednički glasamo za to da se penzionerima vrati ono što je oduzeto. A neka se oni kao birači dele na one koji smatraju da je to trebalo da bude oduzeto i glasaju za vas i one koji smatraju da to nikada nije trebalo da bude oduzeto i glasaju za nas iz opozicije. Ono što je sigurno, oko čega valjda ne bi trebalo da se sporimo ovde, jeste da njima treba vratiti to što im je oduzeto i da im treba omogućiti redovno usklađivanje na godišnjem nivou sa rastom troškova života.

Ponavljam, ako je vaš budžet tako dobar i stabilan, a napunili ste ga tako što ste oduzeli penzionerima penzije, što ste smanjili plate, što ste povećali poreze, takse i akcize, što imamo najskuplje gorivo u Evropi... Pa, velika je to pamet kako napuniti budžet – opljačkati sopstvene građane. Ali ako vam je budžet već tako stabilan, što da ne vratimo ljudima ono što im je oduzeto? Šta

vas sprečava, šta je problem? Ili ćete i dalje te pare da dajete stranim investitorima koji dolaze ovde i koriste naš narod kao jeftinu radnu snagu?

To je centralno pitanje. Ne sporimo se mi ovde suštinski ni oko čega drugoga. Možemo da ostavimo sa strane to da li je ovo trebalo ili nije trebalo uraditi. Vi kažete – trebalo je, mi kažemo – nije trebalo. Ovde je sada suštinsko pitanje kada će ljudima da se vrate pare. To je pitanje svih pitanja.

Dozvolite, imam jednu veliku i važnu obavezu da skrenem pažnju ministrima, koji su možda malo zagledani u telefone i brinu neke druge brige u ovom trenutku, da obrate pažnju na temu poljoprivrednih penzionera i poljoprivrednih penzija. To je izuzetno dramatična tema. Želim da vas suočim samo sa nekoliko podataka i, verujte, iz toga ćete zaključiti koliko je to dramatično.

Poljoprivrednici u Srbiji duguju za penzijsko i invalidsko osiguranje PIO fondu 184 milijarde dinara! Velikom broju poljoprivrednika njihov dug prema PIO fondu je veći nego vrednost njihovog gazdinstva. Sledeći problem: kad se jednom prijaviš na PIO fond kao poljoprivredni penzioner, ne možeš da se skineš, odnosno otkačiš, odnosno odustaneš od te prijave ako nisi u mogućnosti da je plaćaš, a dugovi ti samo rastu i, jednostavno, postaješ prezadužen. Hoćete li na kraju da šaljete ove javne izvršitelje da im oduzimaju imovinu po selima, da im oduzimaju kuće i zemlju da bi naplatili ovo iz PIO fonda? Šta je ideja? Ili ćete biti konstruktivni pa ćete otpisati ljudima ove dugove? Jednostavno, ovo nije realno, ljudi.

Znate šta još nije realno? Da je penzija ista onome ko je uplaćivao 15 godina i onome ko je uplaćivao 40 godina.

Znate šta još nije realno? Da je osnovica za isplaćivanje te penzije (pazite ovaj podatak, ovo je prosto neverovatno) ista za onoga ko ima 500 hektara i za onoga ko ima pola hektara! Nije logično da oni uplaćuju isto u PIO fond.

Naravno, već je pomenuto, i treba to ponovo istaći, da je ta poljoprivredna penzija ispod socijalne pomoći, ona je 11.000 dinara. Šta je to? Ko može s tim da živi i da radi?

Ako se na to nadoveže skandalozna posledica Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom, gde ste diskriminirali žene preduzetnice koje žive na selu i bave se poljoprivredom, pa imaju obavezu da najmanje 24 meseca imaju osiguranje da bi uopšte ostvarile naknadu za porodiljsko odsustvo, a za sve ostale žene važi 18 meseci unazad... Čekajte, što su žene sa sela gore od svih drugih žena u Srbiji? Što bi njima bio duži rok da moraju biti osigurane da bi uopšte dobile porodiljsku nadoknadu? To nisu logične stvari. Kako onda očekujemo boljitak na selu i boljitak poljoprivrede?

Koliko puta su razni ministri, promenili ste deset ministara za poljoprivredu, obećavali rešenje ovog pitanja? Niste ga rešili za sedam godina ove vlasti i ne rešavate ga ni ovim predlogom izmena i dopuna postojećeg

zakona. Jedino rešenje koje ja vidim tu jeste da se svima onima koji nisu u mogućnosti da plate ove svoje dugove ti dugovi otpišu i, naravno, da se za taj period njihov staž ne računa, to nije sporno.

Dakle, morate razumeti ovu kategoriju stanovništva, to je ogromna kategorija stanovništva u Srbiji, morate malo više posvetiti pažnje poljoprivredi i selu. Zamislite samo kako se oseća srpski seljak u ovoj godini kada su apsolutno svi poljoprivredni proizvodi toliko pali sa cenom da je neodrživo bavljenje poljoprivredom u Srbiji. Zamislite šta danas možete da čujete od srpskog seljaka, da više nema smisla baviti se poljoprivredom u Srbiji. Ja onda postavljam pitanje – gde na svetu ima smisla baviti se poljoprivredom ako nema smisla baviti se poljoprivredom u Srbiji, ovoj bogomdanoj zemlji, sa ovakvim lepotama i prirodnim bogatstvima?

Istina, vi sad to rasprodajete, pa ste prodali ovih 17.000 hektara PKB-a budzašto, što je skandal i zločin protiv ekonomskog interesa ovog naroda, to niko na svetu nije uradio. Niko ne bi prodavao svoju vodu, svoje zemljište i svoja rudna bogatstva. To treba da bude naš resurs za naš domaći ekonomski razvoj i razvoj naše privrede i poljoprivrede, a ne da stranci time gazduju, ali to je neka druga tema.

Na kraju želim da vam skrenem pažnju da vi imate moralnu obavezu, ako ste već opteretili penzionere a ne tajkune, ako ste već opteretili naše najstarije sugrađane a ne strane banke koje ostvaruju ekstraprofit i deru kožu s leđa građana Srbije, ako ste već opteretili one koji su čitav svoj život radili da bismo mi danas mogli normalno da živimo, a niste naplatili porez onima koji ne plaćaju porez i rade na crno, onda bi bio valjda neki red da im vratite to što ste im uzeli.

Vi nemate odgovor na to pitanje. Sve druge odgovore vi ćete propagandno ovde pokušati da objasnite, ima vas više pa ste grlati, pa se javite i preklopite ono što mi pričamo, ali ne možete da odgovorite na jedno veoma jednostavno pitanje – kada ćete penzionerima vratiti pare koje ste im uzeli za ove četiri godine? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Po Poslovniku, Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 107. ali i član 109. Dakle, slušali smo svašta od prethodnog govornika, Đilasovog jurišnika, pardon, Đilasovog udarnog jurišnika, ali mislim da ste morali da reagujete kada je rekao da Aleksandar Vučić laže. Aleksandar Vučić ne laže, niti je ikada išta slagao u svojoj političkoj karijeri, naprotiv, ispunio je sva obećanja koja je dao. Jedno od obećanja bilo je da će, kada stabilizujemo stanje javnih finansija, kada stabilizujemo Fond za penzijsko i

invalidsko osiguranje, smanjenje penzija biti ukinuto. Evo, upravo smo to uradili, upravo to radimo i to je jedno od ispunjenih obećanja.

Slušali smo kako je Aleksandar Vučić izneverio birače. Ne brinite vi, samo vi ne brinite za birače SNS-a i birače Aleksandara Vučića...

(Predsedavajući: Obraćajte se meni, molim vas.)

Dakle, vi ste ti koji ste izneverili obećanje dato vašim biračima. Koliko birača vaše lažne patriotske organizacije Dveri podržava vaš Savez za Srbiju, vaš ulazak u Savez za Srbiju? Da li poslanici vaši to podržavaju? Da li članovi predsedništva vaše stranke podržavaju? Dakle, vi ste ti koji manipulišete sve vreme i koji ste izmanipulisali svoje birače.

Nemojte vi da se sekirate, podrška Aleksandru Vučiću je nikada jača. U novijoj političkoj istoriji nije postojao političar koji je uživao veću podršku naroda. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Molim narodne poslanike da se ne obraćaju direktno drugim narodnim poslanicima.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Predsedavajući, član 108, koji se tiče reda na sednicama Narodne skupštine i član 109, koji se tiče opomena.

Nisu Aleksandar Vučić i Vlada Srbije ništa oduzeli penzionerima, naprotiv, oni su njima sve vratili. Vratili su im ozbiljnu ekonomsku sigurnost, vratili su im ozbiljan privredni rast na 3% sa onih minus 3% koje smo imali u vreme vlasti...

(Predsedavajući: Šta sam ja tu prekršio?)

Trebalo je da izreknete opomenu, prema članu 109, to sam već rekao, i da prekinete izlaganje, jer niko nikome ovde ništa nije uzeo. To je zlonamerno podmetanje. Vraćena je sigurnost, vraćen je privredni rast na 3%, vraćena je zaposlenost na jedan pristojan nivo, vraćeni su investitori u zemlju. Vraćena je sveopšta sigurnost građana Republike Srbije.

Kada smo već kod vraćanja, i mi imamo predlog da se nešto penzionerima vrati. Predlažemo da Đilas, kao politički lider i politički otac prethodnog govornika, Boška Obradovića, vrati sve ono što je uzeo građanima Srbije do 2012. godine. Kako će da im vrati? Na primer, tako što će Dveri da mu vrate sav onaj novac koji je on njima dao do 2012. godine. Vidimo da mu u političkom smislu vraćaju taj dug koji imaju prema njemu. Ili, na primer, tako što će Dveri da vrate novac koji su uzeli od odbornika u Čačku i da onda taj novac zajedno sa Đilasovim novcem, koji je opljačkan, vrate građanima Srbije. Mi imamo te predloge, pa bismo rado našem kolegi pomogli u tom poslu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o mom kršenju čl. 108. i 109? (Ne.) Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, po amandmanu.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: U svrhu pomoći da se kvalitetna argumentacija na koju neki ovde pozivaju razmeni prilikom ove rasprave, naravno, gospodine predsedavajući i dame i gospodo narodni poslanici.

Govorio je ovaj veliki jurišnik, inače sada jedan od lidera ovog Đilasovog tajkunsko-ljotićevskog udruženja, o mnogo toga maločas. Vidi se, kao što uvek hronično ima potrebu da bude u centru pažnje, da ima i potrebu da neke stvari sazna i nauči. Koristim ovu priliku da mu te neke stvari razjasnim, ili da ga bar usmerim, u najkraćem.

Što se tiče pitanja penzija i nekakvog vraćanja, to naravno ima puno veze s razumevanjem materije. Dakle, kada govorimo o tome, a mi govorimo onima koji su u stanju da to čuju i prihvate, da to, na kraju krajeva, razumeju, da će penzije biti veće nego što su bile pre oktobra 2014. godine. To su jednostavne, lako proverljive stvari; koliko će za svakoga ko bude primao tu veću penziju u hiljadama dinara, zavisno od toga kolika mu je danas penzija, to biti veće i koliko će biti veće iz meseca u mesec, može jednostavno da se izračuna.

Ono što ne mogu da prihvate, što ne mogu sami sebi da priznaju, to je da je ovo jedan veliki uspeh, da je ovo jedna velika pobeda građana Srbije, koji su uspeli da iznesu zajedno sa predsednikom Republike i Vladom Srbije ovaj teret reformi. Nije to bilo lako. Trebalo je tu puno rada, trebalo je tu puno znanja, a trebalo je i strpljenja, ali smo mi kao narod pokazali da smo na visini zadatka. Tu vrhunsku odgovornost, istina je, pokazali su pre svega naši penzioneri. Mi smo na tome iskreno zahvalni.

Tu nema spornih stvari, tu nema ničega što bi bilo koga trebalo da ljuti, do onih koji su, pre svega mislim na ovu tajkunsko-ljotićevsku koaliciju i ljotićevski deo te koalicije, duboko nezadovoljni činjenicom da su to rezultati koji nemaju nikakve veze s njima.

Dakle, u njima samima tu nikakvog doprinosa nema, za njih nema tu nikakvog političkog profita. Mogu samo da budu besni, ljuti, frustrirani, na kraju krajeva i zbog činjenice da su tu gde jesu zato što ovakve stvari ne žele da prihvate kao dobre za ljude oko sebe, za ovu državu i ovo društvo.

PKB pominju ljudi i kažu ovde – to je dokaz, ne znam čega, koristili su termin „izdaja“, vrlo često vole to da koriste. Kažu, to je davanje vrhunske vrednosti u bescenje. Jednostavno pitanje za njih je – ako je tako, da li su se našli pozvanim da zaštite i tu vrednu imovinu i grad Beograd i državu Srbiju tako što će prvi da stanu u red i daju ponudu za taj PKB? Je l' se daje zabadava, kako oni tvrde? Zašto nisu onda oni stali u red i rekli – evo, ja ću prvi da odgovorim na ponudu, ja ću da ga kupim i da pokažem kako njime može da se

efikasno upravlja? Znamo zašto – jer su sami svesni da pričaju potpuno besmislene stvari. Znaju sami da nije tako kao što kažu.

Znaju sami, da je to tako dobro i tako vredno, ne bi imalo jedan neuspešan poziv da se pronađe partner. A kada smo uspeli da pronađemo rešenje, pritom muku mučili, da znate, da to bude kroz jednog ponuđača koji će se pojaviti... Otimali bi se svi živi s ove planete oko toga da je to tako. A oni bi se otimali prvi jer, kao što znamo, nažalost, na osnovu prakse koju su osetili na svojim leđima građani države Srbije, njima otimanje nije strano. Dakle, vrlo rado bi se oni pridružili da je i približno onako kako oni kažu.

Dragan Đilas bi prvi stao da kupi PKB, ali znate zašto nije? Jer mu ne pada na pamet da u nešto ulaže, jer mu ne pada na pamet da nešto razvija. Dragan Đilas je imao plan da se to rasturi, što se kaže, do temelja, pa kada bude bilo za ništa, kada bude bilo za nula, onda da ga preuzme. Taj plan je, kao što znamo, propao, propao onog trenutka ...

(Vjerica Radeta dobacuje.)

... U pravu ste, gospođo Radeta, nisam se dovoljno precizno izrazio. Dakle, Dragan Đilas rastura stvari do temelja i preuzima nizašta.

Onog momenta kada ga je narod ispratio u sramnu i mračnu istoriju, gde mu je jedino i mesto, taj plan je stopiran. On sada može samo da besni, može samo da se nervira, ali ponavljanjem istih, identičnih besmislica ne može da zvuči ozbiljnije. Zašto ga nije otkupio ako je to danas jeftino. Zašto? To je odgovor koji vi nemate i nećete ga imati nikada.

Na primer, i za RTB Bor, zašto ga nije kupio Dragan Đilas ako je to bilo jeftino? Nema odgovora, neće ga ni biti. Svi znamo zašto ga neće biti.

Možemo da pričamo o tome kako je on njime gazdovao, mislim na PKB. Možemo da pričamo o desetinama miliona evra dubioze u koju je gurnuo PKB. Nikakav problem nije. Imamo ovde čak i materijale koji su vaši, vaši rođeni, od ljudi koji se nalaze u okruženju, članova ili simpatizera onih koji podržavaju politički tajkunsko-ljotićevsku koaliciju Đilasa, Obradovića, Jeremića i ostalih, koji su sami izračunali, u svojim tabelama prikazali, koliko je to „fenomenalno“ radilo dok je Dragan Đilas žario i palio PKB-om. Ako hoćete, možemo na ovoj sednici, ili bilo kojoj drugoj.

Ako hoćete o trudnicama i porođajama, tvrdim, u momentu kada se taj zakon ovde usvajao, a ova ga je skupština usvojila, Boško Obradović nije znao njegovoj sadržaj. Tvrdim, ne zna ga ni danas. Tvrdim, neće ga ni saznati, da se bavi politikom još sto godina, jer njega to suštinski ne zanima. Da ga zanima, možda bi on tada rekao nešto na temu ovoga o čemu priča danas; da ga zanima, možda bi tada podneo neki amandman. Jedan jedini amandman u momentu kada je usvojen osnovni zakon, a tvrdim da ne zna kada je usvojen osnovni zakon, na kojoj je to sednici bilo, nije podnela njegova poslanička grupa, pa ne zna ni

zašto 18 meseci, ni za koga je to dobro, ni po kom osnovu je dobro. Ne zna ni za ta 24, ni kada je bilo, ni sa kojim obrazloženjem.

Tvrdim, ne zna ni da li je bilo bilo kakve zaštite za te kategorije o kojima se on danas ovde strašno brine i za koje hoće da kaže neku toplu reč utehe. Da li je bilo kakve zaštite za te kategorije trudnica i porodilja bilo pre tog zakona – tvrdim, ne zna. Slobodno neka ustane i neka mi kaže, ta 24, za tu kategoriju bilo je 18 ili 12 ili šest po zakonu koji je važio pre toga. Ne zna, neće reći, kažem vam unapred.

Što se tiče Đilasa, doslednosti, vraćanja para i svih ovih stvari o kojima pričamo, a i onih drugih o kojima voli da priča, o tim, kako beše, stranim firmama koje dolaze ovde i sve preuzimaju zbog političke podrške i pomoći, ja mislim da se doslednost i ta tema npr. odlično vidi na osnovu reči Boška Obradovića iz oktobra 2013. godine.

Dakle, Boško Obradović, na temu Dragana Đilasa, koga naziva „žutim tajkunom“, „tajkunskim magnatom“ u ovom svom saopštenju, kaže sledeće: „Nije poznato čime se bavio Dragan Đilas, šta je radio do 2004. godine dok nije postao član Demokratske stranke. Od tada profit njegovih firmi, Đilasovih firmi“, tako kaže Boško Obradović, „naglo raste, za nekoliko stotina puta, dakle od bavljenja politikom i tokom bavljenja politikom, i za nekoliko godina on postaje milioner“. Dragan Đilas postaje milioner kao funkcioner, kaže Boško Obradović. Kako je to uspeo, dalje objašnjava Boško Obradović: „Najveće bogatstvo Đilas je zgrnuo preprodajom reklamnih sekundi na RTS-u“, ovoga se svi dobro sećamo, „angažovanjem svojih firmi za usluge u gradskim upravama u Beogradu čiji je gradonačelnik“, i ovoga se dobro sećamo, „dobijanjem za klijente“, pazite sada, „državnih preduzeća pod kontrolom Demokratske stranke ili stranih firmi kojima se pre toga omogućava povlašćeno poslovanje“.

Na ovo misli gospodin Obradović kada govori o stranim firmama koje imaju povlašćeno poslovanje. Misli na Dragana Đilasa, koji im je to omogućio. Vrlo dobro ako na to misli. „Tim stranim firmama se omogućava povlašćeno poslovanje ili“, nastavak, „pljačkaška privatizacija u Srbiji“. Na ovo misli gospodin Obradović kada kaže – pljačkaška privatizacija, na ovoj ili bilo kojoj drugoj sednici, na tu privatizaciju koju je omogućio Dragan Đilas. Odlično ako na to misli. „Što sve predstavlja nezabeleženu vrstu medijskog monopola, skandalozno uzimanje ekstraprofita, kojim je Đilas došao do ogromnog bogatstva“ itd. Ovoga ima koliko god hoćete. O ovome možemo ne jednu sednicu, možemo nekoliko sednica pa po celu sednicu samo na tu temu.

Ako Boško Obradović, koji je zadužen za onaj ljotićevski deo tajkunsko-ljotićeve koalicije, zaista misli da narodu nešto treba vraćati zbog ovih pljačkaških privatizacija Dragana Đilasa, zbog ovih stranih partnera Dragana Đilasa kojima je Dragan Đilas omogućio da se obogate, a i zbog samog Dragana Đilasa koji je, kako kaže Boško Obradović, od bavljenja politikom postao

milijoner i nekoliko stotina puta uvećao dimenzije sopstvenog džepa, vrlo dobro, neka se krene sa tim, neka se krene još danas, neka još danas prvo Boško Obradović vrati sve ono što je dobio od vlasti Đilasa, Jeremića, Tadića i drugih na ime pomoći od strane državnih firmi. Neka vrati sve ono što je dobio od istih tih na ime pomoći nevladinim organizacijama, neka vrati sav onaj kampanjski novac koji je u međuvremenu razdelio na firme svojih prijatelja i saradnika, samo neka stavi na jednu gomilu pa neka donira Republici Srbiji, u kom god hoće resoru.

Neka zamoli onda i Vuka Jeremića da svoje milione takođe pokloni Republici Srbiji jer se zna da ih je na grbači ovog naroda dobio. Neka zamoli Dragana Đilasa, koji se, kako kaže Boško Obradović, u milionima obogatio od bavljenja politikom i na račun građana ove zemlje, da vrati silne milione, pričamo o 25.000.000 koje prijavljuje danas, a bog sveti zna koliko ne prijavljuje.

Pa kada se sve to lepo državi vrati, onda ćemo da se dogovorimo kome ćemo sve da vraćamo. Ne znam da li će ih građani Srbije poštediti kamata, ali one vrste političke odmazde koja vodi ispod cenzusa neće sigurno; to su pokazali na svim izborima dosad, to će pokazati i na svakim narednim, budite uvereni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

(Boško Obradović: Replika.)

Imate pravo na repliku, kolega Obradoviću, ali već duže vreme čeka koleginica Ljiljana Malušić. Vi ste sledeći.

Po amandmanu, Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Kada slušam uvaženog kolegu iz opozicije čini mi se kao da ne živimo u istoj državi. Neverovatno je šta je čovek izgovorio. Pre svega, setimo se 2008. godine kada je 400.000 ljudi ostalo bez posla. Znamo kako se puni PIO fond – doprinosima i porezima. Pa kako će ljudi da pune PIO fond kada nemaju od čega da žive? Tada je nezaposlenost bila 27%, a danas je 12%. Zašto? Zato što je Srpska napredna stranka došla 2012. godine na vlast sa svojim koalicionim partnerima i – šta se desilo? Srbija je danas respektabilna u svetu. Mi smo danas faktor stabilnosti. Mi smo dobro mesto za investiranje. Zato je u Srbiji otvoreno sedamdeset novih kompanija i zaposleno preko 150.000 ljudi. Mi nikada nikoga nismo ostavili bez posla. Naprotiv, bilo je prekvalifikacija, sada imamo i dualno obrazovanje. Šta to znači? Da nikada niko neće ostati bez posla. Šta znači ovih 150.000 novih radnih mesta? Samo to da se puni PIO fond. Na taj način se puni, na taj način se obezbeđuju penzije.

Ovde sede i ljudi koji su učestvovali u tome, u smislu – i tada i onda penzije. Šta se dešavalo 2008. godine? Dosovska vlast je podigla kredit, četiri

milijarde, zarad mira i da bi podigla penzije. To se desilo tada i nikada više. Godine 2012. godine je MMF rekao da je Srbija pred bankrotom. Bilo, ne povratilo se.

Zahvaljujući ovoj vlasti, dobrom poslovanju, danas penzioneri imaju penzije. Upravo govorimo o zakonu da će biti zabrana smanjenja penzija od 30. septembra ove godine. Bravo! Tako radi odgovorna vlast. Da nismo imali mere štednje, da nismo imali reforme, niko danas u Srbiji ne bi primao penzije. Ovako radi odgovorna vlast.

A ja sam očekivala, kada se bilo ko od opozicije javi, da prva rečenica svakog od njih bude – izvinjavam se u svoje lično ime i u ime gospodina koji se zove Željko Veselinović, koji je na flagrantan način kršio ljudska prava, dostojanstvo svih žena u Republici Srbiji. Sram ih bilo! Reč „silovanje“ kad čujem, naježim se. Smatram da bilo ko od njih treba da ustane i da u ime svih kaže – izvinite, tako nešto se nikada više neće ponoviti u visokom domu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Malušić. Nadam se da će kolega Obradović to i da uradi.

Izvolite, pravo na repliku.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, veoma je interesantno da je tom najvećem kriminalcu, tajkunu, lopovu svih vremena, Draganu Đilas, lično Aleksandar Vučić pre godinu dana nudio mesto potpredsednika Vlade Republike Srbije i da bude zadužen za kompletnu ekonomiju u državi Srbiji. Od trenutka kada je Dragan Đilas odbio tu ponudu Aleksandra Vučića, Dragan Đilas je ponovo postao lopov, tajkun i kriminalac. To je ovako jedna digresija usput.

Međutim, bitnije od toga je to što vi stalno pominjete te „žute“ lopove i nekakvu dosovsku vlast, a zaboravljate da u vašim redovima trenutno sedi veliki broj „žutih“ lopova i predstavnika tadašnje dosovske vlasti, od Siniše Malog i Gorana Vesića pa nadalje. Ako želite da budete poštene, obračunajte se prvo sa Sinišom Malim i Goranom Vesićem, a onda pričajte drugima nešto o „žutim“ lopovima i dosovskoj vlasti.

Znači, ako hoćete da budete poštene, evo ja vam nudim, donesite zakon o ispitivanju porekla imovine. Ispitajte tog Đilasa, ispitajte sve nas iz opozicije, ali ispitajte i 24 stana Siniše Malog, ispitajte tetkinu pomoć Aleksandru Vulinu da kupi stan u Beogradu. Hajde da budemo poštene i otvoreni. Šta vas sprečava sedam godina da donesete zakon o ispitivanju porekla imovine svih političara i tajkuna od 1990. godine do danas? Pa zato što ćete da naiđete na „žute“ lopove u svojim redovima. Plus što ste unapredili lopovluk pa sada imate „napredne“ lopove, kako narod kaže, u vašim redovima. Zato vi ne donosite taj zakon.

A Savez za Srbiju koji pominjete, čiji je Srpski pokret Dveri osnivač, obavezao se, kao što se Dveri zalažu već osam godina, da će doneti zakon o

ispitivanju porekla imovine. Po tom zakonu prvi na skeneru će biti Boško Obradović, Dragan Đilas, Vuk Jeremić i ostali lidera Saveza za Srbiju. E, to je poštena ponuda, koju vi nemate prema građanima Srbije, za razliku od Saveza za Srbiju, a pričate o borbi protiv kriminala i korupcije. Znači, lažete građane Srbije. Nema borbe protiv kriminala i korupcije, vi imate „žute“ lopove u svojim redovima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Pravo na repliku, Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: To šta je nudio Aleksandar Vučić Draganu Đilasu, moram priznati, toliko je smešno da nisam mogao da odolim, smejao sam se i ovaj put kao da ga čujem prvi put, a znam da vi to ponavljate već deseti put.

Poznati ste vi po tome što ste svi imali žarku želju da sarađujete sa Srpskom naprednom strankom i Aleksandrom Vučićem, ali, shvatite, to ne dolazi u obzir, ne zanimате nas.

Dakle, Dragan Đilas, za vašu informaciju, šta mislite zašto je držao mandat odbornika u Skupštini grada a nije se pojavljivao godinama? Zašto? Zbog onih 10.000 nadoknade? Moguće, ali nije to sve. Reći ću vam sada čemu se on, očigledno, nadao. Očigledno se nadao da će ga neko izabrati za gradonačelnika. Zna se ko je to mogao da bude; to smo mogli da budemo samo mi, jer smo imali većinu tamo. Naravno da to nikad nije dolazilo u obzir. Kad je shvatio da od toga nema ništa, izgleda da se nešto mnogo naljutio i sad izmišlja takve stvari da mu je neko nešto nudio. Videlo se šta je on očekivao i videlo se šta može dobiti – veliko ništa.

Uostalom, kao i onaj koji je nudio da Dveri uđu u saradnju sa SNS-om u Čačku. Pokazivali smo vam to, javno preko novina nudio, pozivao. I njemu je rečeno isto što i Draganu Đilasu – ne dolazi u obzir, ne zanimате nas. Vuk Jeremić, koji je obigravao i oko Vlade Srbije i oko Predsedništva tražeći podršku za svoju međunarodnu karijeru... Sve je to, dame i gospodo, dobro poznato.

Ako mislite da ste nešto moralno superiorni u odnosu na ostale u tom smislu da vi nikada niste sarađivali, ne biste – niste iskreni. Dakle, vi biste, ali mi vas ne želimo, jer ne želimo da imamo nikakva posla sa najgorima od najgorih. Oko toga da se razumemo.

Druga stvar, o „žutim“ lopovima pričate vi. Sada sam pročitao šta kaže Boško Obradović o Draganu Đilasu. Čitali smo i šta kaže Demokratska stranka o Demokratskoj stranci i drugim „žutim“ lopovima, Đilasu, Jeremiću i ostalima. Dakle, to su istine sa kojima se suočavate; vaše priče iz vaših usta. U našim redovima sigurno nema tih lopova i tajkuna o kojima ste vi lepo pričali do juče, o kojima su lepo pričali ostali iz Demokratske stranke, Jeremić o Đilasu, Đilas o Jeremiću, Jeremić o Stefanoviću, Stefanović o Jeremiću i Đilasu itd.

(Predsedavajući: Hvala.)

Poslednja rečenica. A o vašem savezu imam da kažem samo sledeće: vaš je predsednik i vaš je predsedavajući jedan Željko Veselinović. Koliko ovo vredi, toliko vam vredi i sve ostalo tamo, uključujući sve vas pojedinačno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Pravo na repliku, Đorđe Komlenski.

Izvolite. Replika na pominjanje lidera stranke.

ĐORĐE KOMPLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Zaista je neprimereno čuti ovakve reči od nekoga ko zaista nema pravo da ih izgovori, a govori o Aleksandru Vulinu, koji svoj posao najčestitije radi.

Isto tako, mislim da je gospodin Orlić preterao u svojim zahtevima i predlozima kada je u pitanju gospodin koji je izazvao ovu repliku, jer nije za očekivati da će vratiti sav taj novac koji ste pominjali. Za početak, trebalo je da mu predložite da vrati onaj novac koji je na prevaru uzeo od Manastira Hilandar. Radi se o mnogo manjoj sumi para pa, za početak, da budemo skromni u zahtevima, ali bar da nešto postepeno pređe u naviku sa njihove strane.

Inače, skrenuta mi je pažnja, ja sam taj njihov savez nazivao skraćeno SLIP, „savez lopova i prevaranata“, ali kažu da sada ne treba tako da se zove nego SLjIP. To SLjIP nije „savez ljopova i prevaranata“ zato što se međusobno podržavaju sa šiptarskim teroristima, koji traže potpunu autonomiju Kosova, nego zato što je tačan naziv tog udruženja „savez ljotićevaca i prevaranata“. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Pravo na repliku, ministar dr Siniša Mali.

Izvolite, ministre.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Gospodine Obradoviću, navikli ste da lažete i obmanjujete građane Srbije i sve one sa kojima i na koji način razgovarate...

(Milorad Mirčić: Šta je ovo? Kakav je ovo način?)

Na isti način na koji se on obratio meni. Lagao je, i svi koji su pričali o 24 stana. Uključili ste i moju porodicu u sve to i treba da vas bude sramota zbog svega toga.

Ja sam sve radio časno i pošteno, kao što sam radio ceo svoj život. Ovaj način kako se ponašate i kako se ophodite, neka vama služi na čast, vama i vašoj porodici. I bolje tu da stanem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Mali.

Pravo na repliku, Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Da se u nekoliko stvari ovde razumemo. Da Aleksandar Vučić nije nudio Đilasu mesto potpredsednika Vlade, to vam ne

verujem iz jednog jednostavnog razloga: Aleksandar Vučić nije imun na kadrove Demokratske stranke, evo Siniše Malog, evo Gorana Vesića. Kako je njima nudio, a oni prihvatili, tako je nudio i Đilas, ali on nije prihvatio. U tome je sva razlika.

Dakle, vi ste kontinuirano uzimali kadrove Demokratske stranke u Srpsku naprednu stranku. Nebojša Krstić bio je lični savetnik Borisa Tadića, evo ga, glavni bot SNS-a i sluga Aleksandra Vučića. Jelena Trivan u DS-u, evo je na čelu „Službenog glasnika“. Ministar Siniša Mali bio je u Agenciji za privatizaciju, na čelu tenderskih privatizacija i glavnih pljačkaških privatizacija u Srbiji. Pa sa njim se obračunajte ako hoćete da se obračunate sa pljačkaškim privatizacijama. To su vam „žuti“ lopovi u Vladi Republike Srbije. O čemu vi pričate? Goran Vesić, učesnik svih najprljavijih stvari u srpskoj politici u poslednjih dvadeset godina, gradonačelnik Beograda, pravi.

I vi mi pričate i ubeđujete me da nije nudio Draganu Đilasu mesto potpredsednika Vlade? Nudio je svakom „žutom“ ko je hteo da se proda i pređe u SNS. Samo je bilo ljudi koji su se prodali i ljudi koji nisu želeli da se prodaju, to je sva razlika. To je zapravo poenta čitave priče koju ja vama ovde pokušavam da kažem.

Znači, da ste vi poštteni, vi biste doneli zakon o ispitivanju porekla imovine pa sve to proverili, pa tako i moju imovinu, imovinu svakog funkcionera Dveri. Ali vi to ne smete da uradite. Već sedam godina izbegavate da donesete zakon o ispitivanju porekla imovine jer znate da će u prvom redu za oduzimanje imovine i za zatvorske kazne biti vaši članovi i vaši ministri u Vladi Republike Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Kad je prvi put krenuo s ovim, moram da priznam, i dalje smešnim i zabavnim pričama – Dragan Đilas je rekao nudio je meni Aleksandar Vučić da budem potpredsednik Vlade ili gradonačelnik, je l' tako bilo? Sad ste malo zaboravili ovog gradonačelnika jer ste shvatili da vam se nešto tu baš i ne uklapa, ali nije ovo ni prvi ni poslednji put da se u tim vašim fantastičnim konstrukcijama stvari ne uklapaju.

Da li je gradonačelnik Dragan Đilas danas? Ne bih nešto rekao. Da li je potpredsednik Vlade ako vas to više zanima? Pa opet ne bih nešto rekao. Da li je Dragan Đilas živeo u nadi da će biti gradonačelnik za vreme naše većine u Skupštini grada? Očigledno jeste. Pitajte ga, kad ga sretnete sledeći put, zašto je držao mandat odbornika sve vreme, da nije možda zbog toga što se gradonačelnik bira iz odborničkih klupa. Pitajte ga kad ga sretnete čemu se to nadao.

Ja ću da vam kažem još jednom, a onda pogledajte šta se desilo. Da smo mi to hteli, zar to ne bismo uradili godinama unazad? Jasno vam je valjda kakav je naš odgovor. Isti je kao i odgovor dat vama, dakle „žutom“ lopovu Draganu Đilasu isti kao i „žutom“ lopovu Obradović Bošku. Jesmo li mi napravili koaliciju u Čačku kao što ste nas molili? Pa nismo. Šta smo vam rekli, podsetite se.

Što se tiče ljudi koje ste pominjali, pominjali ste ljude koji nikad nisu bili u Demokratskoj stranci i ljude koji nisu danas u Srpskoj naprednoj stranci. Ali sve to apsolutno nije važno. Kada mi govorimo o najgorima od najgorih, da li znate o kome govorimo? O vama, danas okupljenim oko Željka Veselinovića. Primer poštenja, čestitosti, časti, primer visokomoralnih skrupula, to je vaš lider. Ne samo najbolji primer, on vam je i najsvetliji primer. Ovo je vaša slika i prilika, ovo je vaš ponos i dika. Ovo je vaš predsedavajući, čovek koji poziva na silovanje predsednice Vlade. Dakle, evo časti i evo poštenja.

Pošto ovakve sledite, pošto su vam ovakvi lideri, šta mislite kakvi možete biti vi? Šta mislite kakvi možete biti svi zajedno, po svim ljudskim kvalitetima, uključujući i poštenje i odnos prema vrednostima. Kada ovo razrešite, možemo da pričamo i o drugim stvarima. Možemo i u međuvremenu, ali u međuvremenu – vi ste Željko Veselinović za mene.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Doktore Vesoviću, da li želite povredu Poslovnika?

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Mislim da ste, iz najbolje namere i želje da pustite političku polemiku, grubo prekršili član 109. Poslovnika u kome se kaže da mora da se izrekne opomena narodnom poslaniku koji se neposredno obraća drugom narodnom poslaniku, pa onda sledeći stav – ako upotrebljava psovke i uvredljive izraze.

Zaista se uvek trudim da Skupština ima dostojanstvo, ali ne mogu da razumem potrebu... Mogu da razumem potrebu da me ubeđuju da verujem u ono u šta oni veruju. Evo, ja verujem da u to veruju, ali nemojte da pokušavate da mi promenite mišljenje, jer ja jednostavno ne želim to da verujem, to nije istinito.

Ali da dozvoli kolega kolegi, imenom i prezimenom, „žuti lopove“?! Kakve veze ima Srpski pokret Dveri sa žutom bojom, molim vas? Pa da li je problem ako se mi sa nekim, oko nečega što je javno proklamovano, objedinjujemo? Ja molim te koji su skloni etiketiranju da pročitaju trideset stavki napred pomenutog Saveza za Srbiju. U čemu je razlika između te priče i priče u kojoj sedi vladajuća koalicija? Šta ste vi, gospodo, sve spojili? I leve i desne, i monarhiste i republikance, i antigej i gej. U čemu je vaš problem? Je l' mi ne smemo ono što vi smete? Hajde recite da mi to ne smemo, i da mi znamo da ne smemo.

I sprovedite, evo, ja vas molim, najzad ispitajte poreklo imovine. U našem programu, u tih trideset tačaka to piše. Kod vas toga nema. Uradite i da prekinemo s ovim praznim diskusijama.

Hvala, gospodine predsedavajući, za pet-šest sekundi koliko sam prekoračio.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Doktore Vesoviću, da li ste za to da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Vladimir Orlić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 103. i pitanje kako se odnosimo prema ukazivanjima na povredu Poslovnika koja su iskorišćena za repliku. Ja se uvek, vi to znate, gospodine Marinkoviću, zalažem za jednake aršine. Dakle, slobodno vi postupite na identičan način prema mom izlaganju sada kao i prema onome što je učinio gospodin Vesović, nikakav problem nemam. On je hteo da neke stvari obrazloži i ja osećam potrebu da se oko istih tih stvari razumemo.

Ne zanima mene da li je u ovom tajkunsko-ljotičevskom preduzeću levo i desno, ovako i onako, socijalno, liberalno, šta su već. To su njihove stvari. Ono što on treba da razume jeste da su oni sada po svojim rečima jedna porodica. To je rekao, kako beše, predsednik resornog odbora Dveri za brigu o porodici, čovek koji je vrhunski stručnjak za pitanja porodice. Kad on kaže – svi ti iz Saveza, Boško Obradović, Dragan Đilas, Vuk Jeremić, Borko Stefanović itd., jesu jedna porodica, to znači da ste isti, to znači da su vam vrednosti iste. To znači da su vaše vrednosti vrednosti Željka Veselinovića. To znači da kada Demokratska stranka, sa kojom ste danas porodica, sama sebe naziva „žutim lopovima“, a čitao sam vam izveštaj u kom to kažu, to znači oni misle o vama, vi o njima. To ste vi svi zajedno.

Između vas, gospodine Vesoviću, vašom odlukom, jer ste vi za to glasali i vi se za to sada ovde srčano zalažete, nema razlike. Vi ste tako hteli. Vi ste hteli da vi budete ovo, da ovo bude vaše ime i prezime – Željko Veselinović, da ovo bude vaša slika svaki put kada ustanete da govorite u Narodnoj skupštini, da ovo bude slika i prilika vaših vrednosti i poštenja. Nije to vama nametnuo niko od nas, to je vaša volja. To što ste danas jedno sa Draganom Đilasom, „žutim tajkunom“, koga je Boško Obradović optužio za pljačku Srbije, to je vaša stvar i vaš problem, ali vi ste svojom voljom sa njim jednaki, isti greh nosite.

To što ste danas rame uz rame sa Demokratskom strankom, koju već sami nazivate „žutim lopovima“, vi ste danas isti, jer je to vaš izbor, i to je vaš problem. Nemojte da se srdite na nas. Tu ideologija ima vrlo malo veze sa bilo čim.

Poslednja rečenica, ideologija pljačke tajkunsko-ljotićevskog preduzeća je jedina politika koju imate, a levo i desno ostavite za neke kabinetske rasprave. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Orliću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima Boško Obradović, pravo na repliku.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Kako da vam kažem, ja mogu da razumem nervozu u redovima vladajuće stranke zbog formiranja Saveza za Srbiju kao najvećeg opozicionog bloka u poslednjih petnaest godina na srpskoj političkoj sceni. Sada imate ujedinjenu opoziciju sa druge strane pa nije više tako jednostavno, imate nekoga ko je spreman ozbiljno da vam se suprotstavi i normalno je da ste malo nervozniji nego što ste bili dosad.

Međutim, ovo na šta vam je skrenuo pažnju moj uvaženi kolega dr Dragan Vesović veoma je interesantno. Vi ne primećujete kakav ste vi savez: od NATO promotera Vuka Draškovića do Aleksandra Vulina, od proruskih priča do pronatovskih priča, od promocije homoseksualizma do – nemojte, Ana je tu. Znači, nema šireg, raznorodnijeg, kontradiktornijeg i kontroverznijeg saveza od saveza na vlasti vas koji ste stali iza Aleksandra Vučića. Od toga da ukidate penzije penzionerima, a imate PUPS koji se, kao, zalaže za interese penzionera, a u stvari ne radi ništa za interese penzionera već samo za lične interese svoje vrhuške.

Ono na šta bih ja samo, molim vas, morao da vam skrenem pažnju jeste da vi u vašim redovima imate ljude za koje bi stvarno bio red da konačno snose neku odgovornost, a ne da vi držite lekcije drugima. Citirao bih vašeg uvaženog kolegu i gradonačelnika Subotice, Bogdana Labana, koji je rekao: „Iščupaću ti grkljan, poješću ga kao moj pitbul, staviću ti betonske cipele.“ Pritom, uz pomoć nepoznatih lica, šamarao je profesora Građevinskog fakulteta kome je izgovorio sve ove reči. Da li se ikada iko iz SNS-a izvinio zbog svega ovoga? Da li je ikada iko rekao da ovo nije normalno? Da li je smenjen Bogdan Laban sa mesta gradonačelnika i člana SNS-a?

Nikada se ni za jednu ružnu stvar, za magarce, kretene, izdajnike, lopove, niste izvinili. I vi nekome držite lekcije o nekom pristojnom ponašanju i pristojnom ophođenju! Zaista je to licemerno i nemojte to više raditi.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Povreda Poslovnika, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 107. je u pitanju. Malopre je narodni poslanik izgovorio jednu veliku laž i vi ste morali to da primetite i na to da reagujete. Rekao je da je taj savez, od zla oca i gore majke, jedina opozicija danas u Srbiji. Dakle, jedina prava opoziciona partija, najveća opoziciona politička partija u Parlamentu je Srpska radikalna stranka. Ko se tamo u tom savezu sa kim spaja,

razdvaja, šta ih vezuje itd., nas to ne zanima. Kako može neko ko je ljotićevec s nekim ko se predstavlja da je nekakva narodna partija; osnovno pitanje, kako može da uđe (doduše, ugurao ga Skot) u jednoj političkoj partiji, odnosno s jedne izborne liste a da sada predstavlja nešto što nema veze s tom listom, što nije ni postojalo u vreme kada su bili izbori? Mnogo toga bi on morao da objasni građanima Srbije. I nateraćemo ga mi da objasni, i njega, i njegovog Đilasa, i njegovog Vuka Jeremića i celu tu bulumentu.

Ali ono što ne dozvoljavamo, gospodine Marinkoviću, molim još jednom i vas i sve predsedavajuće, nemojte da dozvolite da se iznose ovakve neistine, da se građani Srbije obmanjuju. Dakle, Srpska radikalna stranka je najveća opoziciona politička partija u Parlamentu. Jedini smo koji zaista vrlo konkretno i konstruktivno kritikujemo vladine predloge, poteze određenih ministara. Ne mislimo da je za biti opozicionar dovoljno reći da neko laže ili da je neko lopov, nego to radimo onako kako Poslovnik nalaže, kako Ustav nalaže i kako građani Srbije koji su nas birali i koji će nas birati od nas zahtevaju.

To što neko natrči u ovu salu pa onda misli da je najhrabriji zato što izgovori tako da je neko lopov, da bi izazvao replike, pa da on postane nešto bitan, to zaista više nikome nije interesantno. Tako mali Perica zamišlja politiku.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Potpuno se slažem s vama, ali vi znate, i veoma ste iskusni u ovom poslaničkom poslu, da mi nemamo pravo i mogućnost da kaznimo ili da prekinemo narodnog poslanika. On može reći i da je iz „stranke jogi letača“, mi tu ništa ne možemo, ima pravo da govori. Slažem se s vama oko istine ili neistine, šta je tu istina, šta je neistina.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima dr Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Mislim da nema nikakve razlike u stavovima u toj tajkunsko-ljotićeovskoj koaliciji okupljenoj oko Đilasa, Obradovića, Jeremića itd. po ovim temama koje je malopre pomenuo Boško Obradović. Mislim da se oni svi tamo istovetno zalažu za NATO. Oni su valjda prihvatili zajednički sistem vrednosti, je l' tako, ubeđuju nas da su se okupili oko programskih sadržaja; dakle, nije to samo tehnička saradnja, oni su oko suštinskih vrednosti zajedno. Pa kada je za NATO Vuk Jeremić beše, kada je za NATO Demokratska stranka, odnosno brojni njeni lideri, sada su valjda tamo svi za NATO.

Kada je reč o odnosu prema penzijama i penzionerima, oni su oko toga takođe jedinstveni. Svi su zajedno upropastili ne samo taj sistem nego kompletan ekonomski sistem u ovoj državi Srbiji. Zašto? Zna se. Da bi se oni lično bogatili, pa da bi tu bilo malo i za džeparac gospodina Obradovića; znate

već za ono malo iz „Kolubare“, malo ministarstvo za pomoć, po liniji 3.8.1 beše, nevladin sektor, malo da se odštampaju materijali za predizbornu kampanju u Beogradu, a bude malo i za u džep. Sve je to poznato. Dakle, to su vaše vrednosti i tu razlike nema.

Ali od svih tačaka koliko ste ih tamo napisali, suštinski, važna je samo jedna, jedna jedina tačka – vlast, moć, pohlepa, novac. Kako i zašto? Jer mrzimo Aleksandra Vučića i to je jedini razlog zašto se mi bilo čime danas u Srbiji bavimo.

Metod takođe identičan i jedinstven – dolazak na vlast putem ulice, putem puča, putem vojne hunte, gospodine Obradoviću, sve one divne stvari, demokratske stvari na koje ste pozivali lično. A i ovi iz Jeremićeve stranke pričaju, što kaže narod, bez blama, pravo u kameru – mi ne možemo da pobedimo Aleksandra Vučića na izborima, mi zbog toga vlast treba da osvajamo na ulici.

Vrednosti takođe iste, jedne i jedinstvene – Željko Veselinović: fikus premijerko, treba da te napadne obdareni Afroamerikanac i da se to prenosi mesecima, da narod gleda kako se on iživljava.

Svaka čast za porodičnu politiku, svaka čast za novu političku kulturu, kako kažete, svaka čast za divan odnos i uvažavanje prema ljudima i njihovim porodicama, besramnici jedni!

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine Orliću, složio bih se s vama prvenstveno u vašem prvom izlaganju; ovde je, mislim, na prvom mestu nerazumevanje materije. Neko ko se nikad nije bavio ekonomijom i vidi se da nije ništa pročitao iz ekonomije priča o tržišnoj ekonomiji i o tome kako se prodaje nešto, ko određuje cenu i kako se određuje cena. Zatim, priča o tome kako je i zašto neko povlašćen kada su u pitanju žene poljoprivrednice ili ko je diskriminisan, a ne zna da žene poljoprivrednice ne plaćaju pune poreze i doprinose. Sad, ne znam da li je diskriminisana žena poljoprivrednik ili žena koja radi normalan posao, ne znam šta je bila ideja.

Danas treba da se vidi ko je s kim u koaliciji. Mislim da to najbolje pokazuje i činjenica ko je u koaliciji s onim ko je upropastio ovu zemlju, ko je zadužio ovu zemlju i zbog koga ova zemlja nije bila u stanju da vraća penzije i da plaća penzije, već je država morala da učestvuje sa 50%.

Na kraju, jedan lider upravo tog saveza tražio je od Aleksandra Vučića da bude potpredsednik, da bude neko u Vladi, da bi bio nešto. Mislim da je tu isto zamena teza.

Predsedavajući, imam jedno pitanje za vas, pošto sam ja ministar ovde i slušam pitanja – da li se ovde raspravlja i o nekim snovima, ko je šta hteo da bude, pa da mi o tome razgovaramo, ili ne? Da li je to dozvoljeno, jer će svako onda da počne i da ima pravo da priča o snovima? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala puno, ministre. Zna da svako ima pravo da priča šta god želi, tako da ćemo svima to i dopustiti.

Kada je Parlament u pitanju, ministrovim govorom završavamo sa replikama. Idemo dalje, potpuno smo se udaljili od ovog amandmana Sreta Perića.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč?

Reč ima Tomislav Ljubenović.

Izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

U ime Poslaničke grupe SRS podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Namera nam je bila da ukažemo na potrebu preciznih i tačnih formulacija u Predlogu zakona, pa je amandmanom predloženo brisanje suvišnih reči. Mi iz Srpske radikalne stranke smatramo da je pre svega važna sama suština zakona, kao i primena zakona u praksi.

U tom smislu, suštinski problem na koji mi iz Srpske radikalne stranke želimo da skrenemo pažnju javnosti, penzionerima, ali i budućim penzionerima jeste to da bi usvajanje ovakvog teksta Predloga zakona dovelo do toga da ubuduće neće biti redovnog i na određeni način utvrđenog usklađivanja visine penzija. Za SRS to je apsolutno nedopustivo. Ne može se prepustiti bilo kome da obećava da će penzije biti usklađene u skladu sa propisima kojima se uređuje budžet i budžetski sistem. Obećanja su jedno, a ona se odnose na to da će biti povećanja 5-6%. Ali moguće je da više nikada ne bude usklađivanja, što će isključivo zavisiti od dobre volje Vlade Republike Srbije.

Ovakva namera predlagača izmena i dopuna Zakona, tj. Vlade Republike Srbije, najblaže rečeno, neozbiljna je. Prilikom donošenja zakona mora se jasno utvrditi način usklađivanja penzija, kakav god taj način bio. Ne sme se ostaviti Vladi da odlučuje da li će, kada i kako biti usklađivanja, ili ga neće biti. Zato smo i podneli amandmane, sa namerom da oni doprinesu da se usvoji što kvalitetniji tekst zakona, u kome će bitne stvari biti nedvosmisleno definisane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ljubenoviću.

Reč ima Boško Obradović, po amandmanu.

Izvolite, kolega Obradoviću.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U vezi s ovom diskusijom želeo bih da se pozovem na obrazloženje Vlade Republike Srbije jer mislim da ono o svemu govori, u kome su odbijeni amandmani opozicije, konkretno i amandmani Srpskog pokreta Dveri, gde se kaže da se amandman odbija iz razloga... Radi se o našim zahtevima, koje ja ovde stalno ponavljam, da se sve što je oteto penzionerima u nekom razumnom roku njima i nadoknadi. Kaže se u obrazloženju Vlade da se „amandman odbija iz razloga što je članom 4. Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija utvrđeno da se isplate penzija izvršene u skladu s ovim zakonom smatraju konačnim“.

Dakle, sada ste vi, crno na belo, potvrdili ono što svi znamo, da smatrate konačnim da jednostavno više ništa tim penzionerima niste dužni, da to što ste im uzeli, njih je 850.000 kojima ste zavukli ruku u džep i ugrozili njihovo Ustavom zagarantovano stečeno imovinsko pravo, a to je penzija, u visini od 850.000.000 evra, smatrate konačnim i da nemate nikakvu obavezu da to što ste uzeli vratite.

To je zaista ozbiljan problem i ja ponovo ukazujem na taj problem da vi jednostavno sve pokušavate da izvrdate, samo da ne priznate da nešto tim ljudima dugujete. Ti ljudi su i birači SNS-a, da se razumemo, znači vi ste opljačkali, da kažem, i svoje birače; to je jedna nova i zanimljiva stvar, ali, hajde, to je njihova stvar zašto oni vama posle svega veruju. Ja sam u više navrata ovde citirao Aleksandra Vučića i njegova lažna obećanja da nikad neće biti smanjene penzije. Pazite, to je nesumnjiva laž, jer kada vi danas kažete – nikada neću smanjiti penziju, penzije ne sme niko da dira, ja sam garant, a onda posle toga dođete na vlast i uradite sve suprotno i smanjite te penzije pod raznim izgovorima, to znači da ste slagali te vaše birače.

Pritom, niste imali hrabrosti za pravu borbu protiv kriminala i korupcije, da udarite na tajkune, da udarite na strane banke, koje imaju ekstraprofit na grbači ovoga naroda, da naplatite porez onima koji ga nisu platili, kao što je Željko Mitrović, da, primera radi, udarite na one koji zapošljavaju na crno, na one koji švercuju na carini, na one koji švercuju i trguju gorivom; verovatno su to neki vaši ljudi pa ne želite da udarite na svoje. Ali morate da imate u vidu da ste vi te ljude prevarili i da sada nećete tu prevaru da priznate i nećete da im vratite ono što ste im oduzeli. Ja samo to apelujem na vas, oko svega drugog možemo da se sporimo.

Savez za Srbiju, da, jeste najveći opozicioni blok formiran u poslednjih petnaest godina u Srbiji. Da, jesmo se spojili u trideset tačaka. Da, naravno da tamo ima veoma važnih stvari, kao što je zakon o ispitivanju porekla imovine, kao što je podrška domaćoj privredi i poljoprivredi, kao što je nezastarevanje krivičnih dela iz pljačkaških privatizacija, kao što je podrška i ugroženim bankarskim klijentima, i ratnim vojnim veteranima i radnicima oštećenim u

pljačkaškim privatizacijama i, veoma važno, kada ste već pominjali PKB, zabrana dalje rasprodaje naših prirodnih i privrednih bogatstava, a vi rasprodaste sve.

Prodali ste RTB Bor, sada ste prodali PKB, sledeća vam je „Komercijalna banka“, na kraju ostaju samo EPS i „Telekom“ i mi više ništa u našim rukama nećemo imati u Srbiji, jer ćete vi sve rasprodati a mi ćemo se pretvoriti u zemlju jeftine radne snage, gde svi radimo kao roblje kod stranog gazde.

Uostalom, rezultat vaše vladavine je 100.000 građana Srbije manje na godišnjem nivou. Mi smo pali ispod sedam miliona stanovnika, 40.000 više umre nego što se rodi i još 60.000 ode u inostranstvo zbog vaše vlasti. Ljudi ne vide više smisao života u Srbiji od kada je Srpska napredna stranka nastavila politiku Demokratske stranke iz vremena onih vaših tzv. sadašnjih prijatelja u Vladi, koji su „žuti“ lopovi prevedeni sada u „napredne“ lopove. Ne razumem zašto vi ne odgovorite na to jednostavno pitanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega, neću vam dozvoliti nikoga da vređate. Molim vas, nemojte vređati.

Ne možete reći... Ne možete tako.

(Boško Obradović: Recite mi koga sam tačno uvredio?)

Nemojte vređati SNS.

Nisam ja ništa tumačio, nego ste eksplicitno rekli, tako da nema nikakvog tumačenja.

Hvala.

Povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 107, povreda dostojanstva.

Gospodine predsedavajući, poštujem to što ste vi tolerantni prema Bošku Obradoviću, ali on ovde govori da mi zavlačimo ruku u džep penzionera, najgrublje vređa, a vi to tolerišete. Nemam ništa protiv, ali to mora da se smanji na manju meru.

Ko zavlači ruku u džep penzionerima? Ja sam ovde došao iz žetve, iz berbe, iz pripreme setve. Prethodni govornik me za to optužio. Ne možemo svi da budemo bibliotekari ili da budemo portparoli Čačanske biblioteke. Ne možemo svi od „Kolubare“ da uzmemo 50.000 evra, od rudara. Taj je zavukao ruku u džep penzionerima.

Godine 2011. stranka bivšeg režima, uz dopunu njegove malenkosti, prikupila je ukupno 854 milijardi dinara, uz isti kurs evra. Mi danas prikupljamo 1.100 milijardi u budžetu Republike Srbije.

Sada ja pitam vas, gospodine predsedavajući – zašto tolerišete da neko kaže da smo mi zavukli ruku u džep penzionerima, neko ko je s onima koji su

ukrali iz budžeta, dokazano, to je ista država, 250 milijardi dinara, što je dve milijardi evra? Zašto tolerišete da neko ko je dvorska posluga, da ne kažem dvorska luda, „riđokosog gusara“, koji je dok su svi siromašili, dok je PKB bio u gubitku 87.000.000 evra ... Da neko ko je sa njim sada govori kako smo mi zavukli ruku u džep penzionera? Ne, nismo mi, već onaj koji je u PKB-u pravio gubitak od 87.000.000, onaj ko je na svoj račun ubacio sto miliona evra. Dok su svi siromašili, on se bogatio, zajedno s ovim koji ga danas brani. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Igor Bečić.

Izvolite.

IGOR BEČIĆ: Član 104. Gospodine predsedavajući, vi ste dozvolili da neko ko je poznat po tome da dolazi do finansija tako što obilazi crkve i ikone, ko se izivljava nad bespomoćnim ženama u RIK-u, neko ko ima jedinu ideologiju „mrzimo Vučića“ i „vlast na ulici“ opravdava političke miševe, da ne upotrebim neku drugu kvalifikaciju u ovom visokom domu, gospodina Željka Veselinovića, koji želi da uvede u Srbiju silovanje, koji govori – premijerko, želim ti da te taj isti Mitrović zatvori u „Zadrugu“ u četiri zida, bez ključa, sa jednim obdarenim Afroamerikancem tek puštenim iz zatvora i da taj šou narod gleda jedno par meseci, pa da vidimo da li bi posle toga branila najgori ovozemaljski ološ. Premijerki čija Vlada sprovodi reforme u Srbiji, koje donose bolji život penzionerima i građanima Srbije. A ti kriminalci i „žuti“ lopovi – tako su ih prozvali građani Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bečiću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući. Član 108. Vi ste inače poznati kao jedan tolerantan čovek, i ne kažem da ne primenjujete Poslovnik, ali veoma često u nekim blažim oblicima. Malopre ste prekinuli Boška Obradovića kada je vređao, više ne znam ni koga, da li postoji neko u ovoj zemlji koga on ne vređa, ali mislim da ste morali biti stroži, čak da izreknete opomenu. Govorio je Boško Obradović i o gradonačelniku Subotice i o predsedniku Srbije, o njihovim porodicama, o ministru, sve je bilo uvredljivo od samog početka. Samim tim, morali ste da budete malo oštriji prema njemu i izreknete opomenu.

Ne zaboravite da je gradonačelnik Subotice, zajedno sa predsednikom države i Vladom, čovek koji je stabilizovao ozbiljno gradski budžet, čovek koji je priveo kraju izgradnju Ipsilon kraka, čovek koji je u slobodnoj zoni u Subotici zaposlio šest i po hiljada ljudi, čovek koji je pristupio ozbiljnoj revitalizaciji Palića. To su sve projekti koje za dvadeset godina partneri Boška Obradovića

nisu bili u stanju da završe, ili su završavali tako što su se ozbiljno bogatili na njima. Ali on je takođe čovek koji se za jedan svoj unutarstranački sukob izvinio javnosti i rekao o tome šta je imao da kaže.

Međutim, nikada vam neće oprostiti, neće vam oprostiti ni kao čoveku, i porodici, neće oprostiti predsedniku države, neće oprostiti Srpskoj naprednoj stranci, neće oprostiti sve ovo što su uspesi u Subotici, koje sam naveo.

Znamo mi u Subotici vrlo dobro sve šta je bilo dok su njome upravljali Demokratska stranka i partneri Boška Obradovića, a znamo kakvo je stanje sada. Zna to svaki čovek u Subotici.

Istine radi, morao sam ovo da vam kažem i da vas upozorim da sledeći put budete malo manje tolerantni i na uvrede reagujete opomenama prema Bošku Obradoviću.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vujadinoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Povreda Poslovnika, dr Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Član 103, st. 7. i 8. Predsednik Narodne skupštine je dužan da narodnom poslaniku koji se ne pridržava odredaba iz st. 1, 2, 4. i 6. i zloupotrebljava prava predviđena ovim članom izrekne mere predviđene članovima 108–111. ovog poslovnika.

Dakle, podržavam to što niste hteli da izreknete opomene jer zaista u jednom duhu ogromne tolerancije vodite ovu sednicu danas, ali zato možda možete da primenite stav 8. člana 103. Narodni poslanici koji su govorili pre mene zloupotrebljavali su povredu Poslovnika da pričaju i koriste je za repliku, te biste možda mogli da oduzmete vreme njihove poslaničke grupe. U sva tri prethodna slučaja nije se pričalo o povredi Poslovnika. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Upravo iz razloga razvijanja argumentovane rasprave u Parlamentu nisam hteo da primenjujem ni oduzimanje vremena a kamoli reči, tako da bih nastavio u tom tonu.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima dr Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Bilo je tu i smešnog i tužnog i, moram da kažem, tragičnog.

Smešno je recimo da, kako smo sada saznali, ono što se ovom ljotićeveskom delu tajkunsko-ljotićeveske koalicije ne dopada u vezi sa politikom koju mi sprovodimo jeste, kaže, to što je to politika Demokratske stranke. Dakle, sve najgore na svetu što imaju da kažu oni zapravo sve vreme govore o politici Demokratske stranke, je l' tako?

Gde beše Lutovac, predsednik Demokratske stranke, da nije slučajno uz koleno svako veče na zajedničkim tribinama ovome ko je to sada rekao o toj istoj Demokratskoj stranci? Gde je bio lider Dragan Đilas, „žuti tajkun“? Što ga zovu „žuti“, da nije zbog toga što je bio lider Demokratske stranke, je l' tako? Čiji beše ministar, čiji je bio visoki funkcioner Vuk Jeremić? Da nije opet te Demokratske stranke, je l' tako? Da nije Borko Stefanović isto bio visoki „oficir“ te Demokratske stranke?

Da li su sada to svi ovi koji su jedna familija, kako kažu ovi ljotićeovci iz tajkunske-ljotićeovske koalicije, svi koji su sa njim jedna familija? Da li on zna šta priča uopšte? To je onaj smešni deo. To nek ostane pitanje za njega.

Tužno je kada priča da će sada da se nešto udari po tajkunima, da će ta sila, zamislite, on i ne znam da li ima još neko kao što je on, Željko Veselinović recimo, on je baš kao što je on, ovaj Željko Veselinović koji poziva na silovanje, dakle da će njih dvojica sada da se udruže sa Đilasom pa će da udare po Đilasu, ili da se udruže sa Jeremićem pa će zajedno sa Jeremićem da udare po Jeremiću. To je bilo poprilično tužno.

Ono što je tragično jeste da neko pominje pljačku i pominje laž, a pre pet minuta čuje sopstvene reči o tome ko je pljačkao. Da ga podsetim, pljačkao je Dragan Đilas, obogatio se stotinu puta kada je bio na vlasti. „Najveće bogatstvo zgrnuo je preprodajom reklamnih sekundi na RTS-u, angažovanjem svojih firmi za usluge u gradskim upravama u Beogradu čiji je gradonačelnik, dobijanjem za klijente državnih preduzeća pod kontrolom Demokratske stranke“, evo je opet, „ili stranih firmi kojima se pre toga omogućava povlašćeno poslovanje“, tim svojim strancima je Dragan Đilas omogućio, „ili pljačkaška privatizacija u Srbiji“.

Poslednja rečenica. Rekao vodeći ljotićeovac, danas imenom Željko Veselinović pošto su svi oni danas imenom Željko Veselinović, u tajkunske-ljotićeovskoj koaliciji, o svom lideru Draganu Đilas. Je l' to ta pljačka, je l' ovo beše vaše lice, Željko Veselinoviću?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Pravo na repliku, narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Vidite, vrlo je zanimljivo i karakteristično kako je Srpska napredna stranka postala naglo zaboravna. Uvek kada neki kadar bivšeg režima želi da pređe u Srpsku naprednu stranku, oni zaborave da je to kadar bivšeg režima i vrlo rado ga primaju u SNS i stavljaju na najviše funkcije. Onda su kadrovi bivšeg režima fenomenalni kada pređu u Srpsku naprednu stranku. Ali kada ne žele da pređu u SNS i da se prodaju Aleksandru Vučiću, onda ostaju loši kadrovi bivšeg režima. To se zove licemerje, to se zove foliranje, jer ako je loš bivši režim, onda su svi kadrovi tog bivšeg režima loši, pa i oni koji su danas u SNS-

u, kao Goran Vesić i Siniša Mali. Zašto ste vodeće kadrove bivšeg lošeg režima stavili za ministre u Vladi Republike Srbije? Samo to objasnite narodu. Ili prestanite da pričate o bivšem režimu.

Ko vas je sprečavao sedam godina da donesete zakon o ispitivanju porekla imovine i pošaljete sve „žute“ lopove u zatvor? Ko vas danas sprečava? Možda zato što su svi prešli u „napredne“ lopove, u SNS i sada ne možete da donosite zakon protiv svojih članova i ministara? Dakle, to je suštinsko pitanje koje ja vama ovde postavljam.

Ovde se neprestano zamenjuju teze. Vi biste da za sve optužite Srpski pokret Dveri, koji nikada nije bio na vlasti, nikada nije učestvovao ni u kakvoj vlasti, nije bio član nikakvog DOS-a. Vaši vodeći funkcioneri su bili članovi DOS-a, pa vidite s njima ko je i kako upropastio Srbiju u prethodnom periodu. Sigurno nisu Dveri. To je vaš problem sa Dverima, što ne možete Dverima da nađete nikakvu brljotinu i manu, zato što Dveri nisu bile na vlasti, i to vas boli. A u vašem okruženju, u vrhu vaše vlasti niz kriminalnih aktivnosti, korupcije i svega drugoga što potiče iz vremena bivšeg režima. Znači, vi ste bivši režim, vi ste DOS.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Žika Gojković.

Izvolite.

ŽIKA GOJKOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Naravno, žao mi je što ovo moram preko vas, ali, jednostavno, takvo je pravilo. Član 106: „Govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres“. Zamolio bih sve poslanike u Parlamentu da se stvarno vratimo na dnevni red i da ne gubimo vreme i, na kraju krajeva, da se ne sramotimo pred ljudima koji nas gledaju u Skupštini.

Takođe bih zamolio gospodina Obradovića da smanji taj gnev, bes, tu mržnju koja postoji svaki put kada izlazi za govornicu. Koliko znam, Pokret Dveri se zalaže za tradicionalne vrednosti, za očuvanje svega onoga što je srpsko, za ono što su ljudske vrednosti, da se jedni prema drugima obraćamo na jedan ljudski i normalan način.

Ništa od onoga što je izrekao nije tačno. A vrhunsko licemerje je kada sedite i pravite grupu s onima koje pet minuta pre toga oslovljavate kao ljude koji su pokrali, kako sam ja razumeo, a pretpostavljam i ostali poslanici... Znači, oni sa kojima sedite su ljudi koji su u prošloj vlasti pokrali penzionere i pokrali sve ono što se moglo pokrasti. To je vrhunsko licemerje – kada znate da ne možete da prođete na izborima, sedite s onima za koje smatrate da su najgori, ali gutate sve to da biste došli do rezultata.

Još jednom, pozivam i upućujem one koji smatraju da od njih počinje sve ovo što rade u politici i u ovome parlamentu da pogledaju malo unazad i vide ko je istim tim sa kojima danas sede predlagao zakone o poreklu imovine

ali i mnoge druge zakone koji bi nas doveli ne samo bliže EU nego i civilizovanom društvu, kojem stremimo svi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Gojkoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Pravo na repliku, dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: U vezi s ovim što je ovaj Željko Veselinović, koji je među ostalim Veselinovićima iz njihove tajkunsko-ljotićevske koalicije ponajpre zadužen za ovaj ljotićevski deo, rekao, da on nikad nije bio deo DOS-a – pa on je danas deo DOS-a.

Opet, nismo mu za to mi krivi. Nije niko od nas njega terao da sedi uz skute Draganu Đilas, da danas bude uz Demokratsku stranku, te „žute lopove“ o kojima priča. Niko ga nije štapom terao da mu bude idol i najbolji saradnik Vuk Jeremić ili moralni uzor ovaj Željko Veselinović. Dakle, za njega i ostale Veselinoviće ovo je uzor, okruženje je takvo kakvo jeste i oni su, po sopstvenim rečima, jedna familija jer su oni tako hteli.

Mogu da prihvatim i mogu da poverujem da on pati zbog toga što ljudi poput gospodina Malog ili gospodina Vesića nisu sa njima. Zašto bi oni imali posla bilo kakvog sa tim i takvima, što bi bili? Ja ih potpuno razumem što nisu sa njima nego sa ljudima koji rade za ovu zemlju i za ovu zemlju prave rezultat. Ako za tim čeznete, neka ostane vaša stvar.

Ali zamena teza – nemojte da se bavimo neozbiljnim stvarima – zamena teza nikada nije jasan citat i navođenje vaših reči, bez da se jedno slovo doda. Šta je zamena teza kada ja kažem da su vaše reči da je Dragan Đilas čovek koji je tajkunski i medijski magnat? Šta je zamena teza kada ja kažem da su vaše reči da Dragan Đilas učestvuje u predaji Kosova i Metohije? Šta je zamena teza kada ja kažem da su vaše reči da je Dragan Đilas kriv i za bezglavo jurenje u EU? I sa svim ovim stvarima sami ste se saglasili, sami ste prihvatili da su to sada vaše vrednosti i vaša politika, dakle i predaja Kosova i Metohije, i tajkunski maniri i metode, i srljanje u EU. Razumem da vas to boli, ali to se zove naknadna pamet. Boli i ove „žute“ što su danas ljotićevci zbog vašeg prisustva, ali te bolove ćete morati da savladate sami.

Ako hoćete da na pametan način upotrebite današnju raspravu, opredelite se vrednosno, Željko Veselinoviću, prema ovim svojim rečima, odnosno rečima ovog vašeg predsednika Željka Veselinovića, ako smete još jednom, besramnici.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Veroljub Arsić, po amandmanu.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja potpuno razumem predstavnike bivšeg režima i njihove saradnike, zašto toliko napadaju ovaj zakon. Ovo je verovatno jedna od, ako i ne poslednja rasprava koja se tiče

penzija, i njihov jedini trenutak kada oni politički mogu da profitiraju nešto nekim obećanjima, samo nikako da nam objasne kako će da ispune ta obećanja.

Tačno je da smo 2014. godine bili pred potpunom ekonomskom i fiskalnom propašću. To je bio razlog zašto su penzije umanjene. Neću ja da raspravljam o tome da li je to bilo u skladu s Ustavom ili ne, tu je moj kolega Martinović, ali mogu da kažem da je zbog dugova koje smo zatekli ovde 2012. godine moralo doći do toga. Tačno je i to da je bila potrebna velika politička hrabrost da donesete jednu takvu nepopularnu odluku. Hrabri ljudi, koji su odgovorni za svoju državu i svoj narod, donose takve odluke. To je uradio Aleksandar Vučić.

Doduše, mnogo manja hrabrost je potrebna da preko „Tviter“ naloga neki tamo Željko Veselinović poziva da se premijer Srbije, Ana Brnabić, siluje. To je kukavičluk. Da li je potrebno hrabrosti da se napadne član RIK-a koji je žena? I to je kukavičluk. Da li je potrebno hrabrosti da se napadne novinarka ispred njenog radnog mesta? I to je kukavičluk. A sada pričamo o nekoj hrabrosti. Za to vam ne treba hrabrost. Da se napadne predsednica Skupštine? I to je kukavičluk.

Pozivam te hrabre – nemojte više da se obračunavate sa ženama, fizički. Intelktualno, na neki drugi način, u redu, ali fizički obračun – pa nemojte. To je kukavičluk, ništa drugo, i sa takvima ne želim ni u kakvom savezu da budem.

Možda je to vama smešno, ali baš bih voleo da vidim kako će taj savez da donese zakon o ispitivanju porekla imovine kada je član tog saveza Dragan Dilas. Hajde, objasnite. Hajde, tu alhemiju mi pokažite. Da li neko ozbiljan može da veruje u tu priču? Ne može niko, i to je problem.

Vlada Republike Srbije, kada je predsednik bio Aleksandar Vučić, donela je nepopularne mere da bi spasla ekonomiju i privredu Srbije. Došao je taj trenutak da kažemo da sada možemo da budemo relaksirani. Samo mi nađite još jedan primer u svetu da zemlja koja je sprovodila mere fiskalne konsolidacije beleži bruto rast. Ja ne znam.

Ili, pošto se stalno tvrdi kako smo mi jeftina radna snaga, prosečna plata za vreme DOS režima, 2007. godine, bila je najveća, iznosila je 410 evra. Danas je veća. Kažite onda ko je tada radio robovski, a ko sada zaista ima bolje plate i bolje zarade i bolju ekonomiju, jer iz tih zarada se u stvari isplaćuju penzije.

Što se tiče kolega iz bivšeg režima, uzalud se trudim da im nešto objasnim, zato što taj Savez za Srbiju vezuju samo dve stvari: novac i mržnja prema Aleksandru Vučiću.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Po amandmanu, Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Vrlo pažljivo sam slušao uvaženog kolegu Arsića i, zaista, u 90% prvog dela njegovog izlaganja imamo potpuno saglasje. Bila je kriza, tu se slažemo; ne slažemo se jedino da li je moralo ovako da se uzme od penzija ili nije moralo, ali pretpostavimo i da je moralo. Sve što je rečeno je tačno. Bolja je situacija, i to je tačno. Slažemo se s tim, ali nikako da dobijemo odgovor da li postoji namera da novac koji je uzet u tom periodu, u nekom narednom periodu, ma koliki da je period (to nam je najveće neslaganje sa zakonom i to pokušavamo da kažemo), možda neće da bude četiri godine, možda će da bude osam godina, da to što smo uzeli tim ljudima na neki način vratimo.

Prihvatam da je bila situacija takva, morali smo. Mi smo predlagali neka druga rešenja odakle smo možda mogli da nadomestimo sredstva za konsolidaciju finansijskog sistema i cele države; tu su nam razlike, ali hajde sad, to smo uradili. Svi kažemo – pun nam je budžet, idemo ka solidnom finansijskom stanju. Zašto nigde nema naznake ni ideje da ljudima kažemo... Znate, podatak o 150.000 preminulih, tim ljudima fizički, nažalost, ne možemo da vratimo; imaju porodice.

Uzeti su u periodu od četiri godine ozbiljni novci pojedincima. Ja shvatam da su ozbiljni, da ne može odmah, ali samo postavljam pitanje, i nemam odgovor, evo tu je ministar finansija, da li se uopšte o tome razmišlja. Ili ostaje ovo što smo dobili u obrazloženju jednog od amandmana, koji nisu sada tema razgovora i neće biti, da je jednostavno to gotovo stanje i da se o tome ne razmišlja?

To je razlog zašto mi ne možemo to da podržimo i zašto o ovome ovako pričamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vesoviću.

Pravo na repliku, Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, vidite, rešenja koja se predlažu, a koja idu iz redova poslanika koji ne podržavaju Vladu Republike Srbije, jesu da se penzije usklađuju sa rastom troškova života ili rastom cena na malo ili inflacijom.

Zašto hoćete da u budućnosti penzioneri imaju manje penzije? Znate li kolika je inflacija danas? Jedan i po procenat. Mi planiramo da u budućnosti imaju daleko veće penzije od jedan i po procenat, zato što zapošljavamo radnosposobne građane, koji pune penzioni fond. Ako idete po toj logici, penzioneri bi imali jako usporeno povećavanje penzija.

Kada pričamo o šteti koju je neko imao, hajmo matematički, čisto, ako je od 2008. do 2012. godine prosečno inflacija rasla oko 12,5%, što iznosi na četvorogodišnjem nivou oko 50%, da li se neko slaže ili zna (evo, gospodin ministar zna) da je inflacija obezvređivanje kapitala koji imaju privreda i stanovništvo? Ko će da obešteti i na koji način 400.000 radnika koji su ostali bez posla? Ko će da obešteti preduzeća čiji je kapital za četiri godine umanjen

50%? Da je tako, pogledajte kurs evra: sa 78 avgusta 2008. godine na 119,80 avgusta 2012. godine. Štampali su novac da bi mogli da krađu.

Oni koji su protiv privatizacije velikih državnih preduzeća rade to isključivo iz jednog razloga, poučeni iz prošlosti, a to je da preko tih državnih preduzeća nastave krađu koju su radili pre 2012. godine. Pa državna preduzeća su za to služila. Pa imate preduzeća u restrukturiranju, da mu država uplaćuje za plate radnicima, a direktori se takmiče ko će da kupi bolji i skuplji automobil.

E to su radili ti koji sada predstavljaju Savez za promene, Savez za Srbiju, kako li se već zovu. I niko pošten tamo neće da bude. Nije dovoljna samo mržnja preko Aleksandru Vučiću, pa valjda ima i nešto drugo, majku mu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Nije prisutna.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Nije prisutna.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite, kolega Saviću.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo, nakon dva-tri sata rasprave o tome sa koje strane su veći lopovi, neki „žuti“ lopovi ili oni koji su promenili boju a i dalje ostali lopovi, i priče o Draganu Đilas, zaista imam utisak da je Dragan Đilas finansirao ovu današnju kampanju jer se dva sata i jače pričalo o njemu, da kažem nešto i o svom amandmanu koji sam podneo na član 1. Zakona o PIO.

Voleo bih da sam ova dva sata slušao o tome zašto je iznos penzija u Srbiji ovoliki koliki jeste, a čuli smo podatak da je minimalna penzija nekih četrnaest hiljada i dvesta-trista dinara. Složićete se svi da je to iznos od kojeg ne može da se živi, jer, jednostavno, računi za komunalne usluge su veći od tog iznosa. Znači, voleo bih da se o tome govorilo. I, što je najgore, broj onih koji primaju te minimalne penzije nikako nije mali. Ja zaista ne znam tačan podatak koliki je taj broj; ako gospodin ministar raspolaže tim podatkom, voleo bih da mi kaže. Međutim, sa sigurnošću znam da je taj broj dosta veliki jer ima mnogo mojih prijatelja koji su otišli u penziju, ili treba da odu u penziju, a imaće ovu minimalnu penziju.

Dakle, svi ovi hvalospevi Vladi Srbije, sa svih strana, kako su sprečili kolaps 2012. godine, kako je došlo do konsolidacije javnih finansija i sada napokon naša najstarija populacija može da očekuje da malo rasterećenije i relaksiranije provede ovo života što im je ostalo, po meni, to sve pada vodu, jer je ovo povećanje o kojem je reč obezvređeno kroz... Možda nije inflacija u onom smislu kako se to statistički prikazuje, ali ako imamo u vidu kolike su cene svih usluga i ostalih stvari, ipak ćemo videti, i sa ovim povećanjem, da su penzije realno manje nego što su bile. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite, kolega.

FILIP STOJANOVIĆ: Hvala.

Poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, i ovaj moj amandman ima sličan smisao kao prethodni amandman koji sam podneo na naslov Predloga zakona. Cilj ovog amandmana je da se na najbolji način definiše tekst zakona kako bi on bio razumljiviji što većem broju ljudi. Ovo tim pre što je penzionerska populacija najbrojnija populacija u Srbiji i ovaj zakon se tiče velikog broja onih koji očekuju mnogo od njega. I sam pripadam penzionerskoj populaciji i, nažalost, moram da razočaram veliki deo svojih kolega penzionera.

Zakon je najavljen kao nešto revolucionarno, što ima za cilj da popravi dosadašnji težak položaj penzionera. Međutim, kada se uđe u suštinu ovog zakona, može se videti da on suštinski ništa ne donosi. Govori se o tome da će penzije biti veće nego ikada, što svakako nije tačno i predstavlja manipulaciju našim najstarijim građanima. Kolike će te penzije zaista biti, penzioneri će se uveriti vrlo brzo, kada ovaj zakon počne da se primenjuje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Izvolite, kolega Despotoviću.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, SRS smatra da je penzioni sistem u Srbiji sistematski godinama urušavan. Postavlja se pitanje kako i na koji način. Pa, loša politička situacija, predizborna obećanja, loši, ucenjivački koalicioni sporazumi, želje političkih partnera samo zarad jednog cilja – dobiti što više glasova.

Po sadašnjem zakonu penzije se usklađuju, tj. povećavaju, dva puta godišnje – naravno, sa rastom inflacije. Sada Vlada sebi daje diskreciono pravo da odlučuje o povećanju penzija tako što iz Zakona briše formulu o usklađivanju. U praksi to može da znači: jedna korekcija godišnje, i to ne prema stopi inflacije, već prema proceni Vlade. Naravno, ako nije izborna godina, teško je da će do povećanja doći, dok u izbornoj možemo očekivati velika povećanja, u svrhu izborne kampanje i dobijanja ovakvih glasova. Na ovaj način penzioni sistem se pretvara u socijalnu ustanovu za režimske glasače. U to smo se uverili od petooktobarskog puča pa do danas. Ovim zakonom se pokušava da se koliko-toliko zamažu oči narodu, uz obećanja o nikad većim penzijama. U stvari, povećanja može uvek da bude ako to nalaže dnevno politička situacija.

Suština promene Zakona se nalazi u novom članu 207a, koji kaže da povećanje zavisi od „ekonomskih kretanja i finansijskih mogućnosti budžeta Republike Srbije, s tim što sredstva za ove namene ne mogu biti viša od 0,3% BDP-a na godišnjem nivou.“

„Uslovi, visina i dinamika isplate novčanog iznosa iz stava 1. ovog člana utvrđuju se aktom Vlade“, završen citat.

Na ovaj način najsiromašniji i najstariji građani Srbije postaju oruđe u rukama vlasti, koja njima može da manipuliše kako joj se prohte, tako da se neće moći kontrolisati po kom osnovu se penzije povećavaju ili ne.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite, kolega.

MILORAD MIRČIĆ: Pre svega, mi srpski radikali mislimo da je dobro da se konačno vrate penzije na nivo od 2014. godine i da su se stekli uslovi da se to ispuni.

Ono što predlagač, tj. Vlada, ovde predlaže – predlaže nešto što bi moglo u narednom periodu da se pojavi kao veliki problem, a to je da tvrdnjom da je obezbeđeno finansiranje penzija faktički daje neku sigurnost da će u narednom periodu ostati svi ovi kriterijumi i svi uslovi isti kao što su bili dosad, pre svega kada je u pitanju status osiguranika, gde predviđa u članu 12. da će taj status biti nešto korigovan, u smislu da će još neka lica koja obavljaju određene poslove biti obuhvaćena ovim zakonom i da će biti osiguranici, odnosno obveznici uplate u PIO fond.

Pritom, vidimo jasnu tendenciju da se iz svega ovoga može zaključiti da će Vlada (nadamo se što kasnije, ali to su samo nadanja) izaći sa novim predlogom izmena i dopuna ovog zakona, da se starosna granica poveća kod osiguranika koji ispunjavaju uslove ili koji bi trebalo da ispunjavaju uslove za penzionisanje. Zašto? Zato što je ovaj sistem koji predlaže Vlada već primenjivan u državama regiona. Primenjivan je on i u evropskim državama, u državama regiona i videlo se da se moralo ići na povećanje godina starosti, odnosno života, kako bi mogao da se zatvori taj ciklus, odnosno taj proces finansiranja iz budžeta.

Možda je moglo odmah da se ide sa tim predlogom zato što novi osiguranici koji uplaćuju treba da znaju, jasno treba da im se predoči, da će ta granica neminovno rasti. Ona se sad povećava kada su u pitanju žene, ali ona će otprilike biti, kao i u regionu, oko 67 godina starosti, govorimo za starost, jer to je logika stvari imajući u vidu dinamiku punjenja budžeta, imajući u vidu rast BDP-a.

Mi srpski radikali svesni smo te činjenice. Ono što mi uporno zagovaramo, to mora da bude u pravom smislu reči, penzija je jedna socijalna kategorija, jedna pravda i pravičnost. Mi smo protiv toga da neko ko je

nezasluženo i ne prema svojim sposobnostima bio na određenim funkcijama i zbog toga imao veliki prosek ima veliku penziju i velika primanja, za razliku od onoga ko je, ne svojom krivicom, radio u određenim preduzećima, da li su javna ili neka druga, i splotom okolnosti i događaja na tržištu ne može ni približno da ima penziju koliko imaju ovi, tzv. nezasluženi.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO da bih posebno ukazala da će izmene i dopune ovog zakona unaprediti rad ustanova lokalne samouprave, pre svega Fonda za PIO, a zatim i onih ustanova koje sarađuju sa Fondom PIO.

Ovaj Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju pretrpeo je nekoliko izmena, ali ove izmene su nužne, pre svega zbog toga da bi se Zakon, tj. njegove izmene i dopune uskladile sa započetom reformom javne uprave, zatim, sa Strategijom reforme javne uprave i Akcionim planom koji proizilazi iz te strategije; takođe, da bi se uskladio sa preporukama Svetske banke, ali i sa delom programa Vlade koji se odnosi na povećanje efikasnosti pružanja javnih usluga.

Naravno da je bitno uskladiti Zakon i izmene i dopune Zakona sa Strategijom, odnosno sa postojećim drugim propisima, ali takođe je bitno i ono što se dešava u praksi nakon ovog usklađivanja. Mi ćemo nakon izmena i dopuna ovog zakona imati pojednostavljene administrativne postupke, kako pred Fondom PIO tako i pred drugim ustanovama lokalne samouprave. Smanjuju se obaveze poslodavaca po tom osnovu, izbegava se vođenje duplih evidencija i ujedno se pojednostavljuje svaki postupak pred Fondom za PIO. Svakako da smanjenje birokratije dovodi do toga da se unapredi rad i Fonda i drugih ustanova, i otud ovaj amandman. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Majkić.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr Branimir Rančić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, dr Rančiću.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući gospodine Marinkoviću, poštovani ministre gospodine Mali, poštovani gosti iz Ministarstva, poštovana gospodo narodni poslanici, u članu 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO vrši se izmena u članu 12. Zakona o PIO i dodaje novi stav 2, koji glasi: „Ovim

zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova“.

U članu 12. nabrajaju se osiguranici samostalnih delatnosti kojima će biti obezbeđena pravna sigurnost i odgovarajući socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera. Naime, precizira se da se radom smatra i predstavljanje i zastupanje privrednih društava, odnosno pravnih lica koja samostalno obavljaju privrednu delatnost radi sticanja dobiti.

Na ovaj način, 2,6 miliona osiguranika i 1,7 miliona penzionera koji se trenutno nalaze u sistemu svedoči o značaju ovog vida obima penzionog osiguranja za građane Srbije. Reč je o obaveznom državnom sistemu zasnovanom na principu međugeneracijske solidarnosti i tekućeg finansiranja. Obaveznim osiguranjem su pokriveni zaposleni, uključujući državne službenike, pripadnike Vojske, policije i bezbednosnih službi, lica koja obavljaju samostalnu delatnost, uključujući pripadnike slobodnih profesija, sveštenike i verske službenike, poljoprivrednike i lica koja se samostalno uključuju u obavezno osiguranje.

Svakako da je starenje prirodna i normalna fiziološka pojava, koja se razvija kod svakog čoveka na drugačiji način i ide sa pojavom određenih bolesti. Zato je obim zdravstvene zaštite veći i moramo stvoriti bolje zdravstvene uslove za ovu populaciju (mislim na populaciju penzionera) kada dođe u period starosti, što ovim zakonom činimo, a kroz amandman dodatno definišemo član 12.

O daljem poboljšavanju zdravstvenih uslova za penzionere govoriću detaljnije u narednim amandmanima koje sam podneo. Ipak, da ne zaboravim, život u penziji treba dodavati godinama, a ne obrnuto – godine životu.

Pošto je tema plenarnog zasedanja Zakon o visokom obrazovanju, između ostalog koristim priliku da čestitam niškom Fakultetu sporta i fizičkog vaspitanja, koji se ove godine našao između 150. i 200. mesta na Šangajskoj listi i time napredovao nekoliko desetina mesta u odnosu na poziciju koju je imao pre dve godine. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Rančiću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Izvolite, kolegice Božić.

SANDRA BOŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, kolege poslanici, poštovani građani Srbije, prateći ovih nekoliko dana raspravu u načelu o izmenama i dopunama Zakona o PIO ne mogu a da ne prokomentarišem u okviru svog amandmana da predstavnici ideološki i politički nakaznog saveza, sklopljenog radi prevencije pojedinačnog izumiranja sa političke scene Srbije, pokušavaju građanima, posebno penzionerima, da poruče da bi trebalo zaboraviti vreme u kojem su oni vladali,

prekrajajući činjenice tako nam bliske prošlosti i pokušavajući da utiču na kolektivno pamćenje građana.

Udružene i osvedočene secikese, mi bismo rado, kao i građani Srbije, da zaboravimo period prošlosti u kojem ste vi vladali, period obeležen lopovlukom, kriminalom i korupcijom, jer trebalo nam je mnogo odricanja, koje su upravo penzioneri u najvećoj meri podneli, kako bismo Srbiju vratili iz dužničkog ropstva u kojem ste je ostavili, sprečili bankrot i deficit u budžetu i, konačno, smanjili javni dug. To ste nam, udružene secikese, vi ostavili, a sada pokušavate javnost svojim jeftinim političkim pamfletima da naterate da zaboravi zatvorene fabrike, 400.000 ljudi koji su ostali bez posla, neisplaćene plate i zakasnele penzije.

Ne razumem kako danas imate obraza da sedite prekoputa, mada vas nešto ne vidim u sali, vređate građane Srbije i svojim politikantstvom i propalom demagogijom pokušavate da prekrojite ono što ste učinili dok ste bili na vlasti i ubeđujete građane Srbije da zaborave, da se ne sećaju i oprostite vašu dužničku politiku.

Građani, posebno penzioneri, koji su najveći teret vaše demagoške politike podneli, nisu oprostili a nisu ni zaboravili, već su vas na izborima na svim nivoima kaznili, a kažnjavaju vas i dalje. A nagradili su i potvrdili poverenje čoveku koji je za svaku vašu lošu odluku u prošlosti našao rešenje, i pronalazi i dalje. Čoveku kojem ste i sami dužni kao građani Srbije jer danas živite u ekonomski stabilnoj državi, a vaši najstariji članovi porodice 1. oktobra primiće uvećane penzije.

Zarad zdravog razuma, utvrdimo šta je to što vi ovih dana generalno napadate – to što je Srbija danas ekonomski stabilna zemlja, koja već treću godinu iskazuje suficit u budžetu zahvaljujući kojem možemo povećati penzije ali i plate. Napadate to što Srbija danas ima stabilnu monetarnu politiku i inflaciju manju i od mnogo moćnijih zemalja, a ona već nekoliko godina ne prelazi 1,5%. Napadate to što smo Srbiju učinili povoljnom zemljom za strana ulaganja. Napadate to što nam je stopa nezaposlenosti nikada niža za poslednjih 25 godina i ispod je 12%. Napadate i osuđujete to što će penzije biti uvećane za najmanje 8,8%, neke i za 13,2%, što će onim penzionerima kojima nisu smanjivane penzije, što obuhvata one sa primanjima do 28.000 dinara, to je 68% penzionera, penzije biti povećane i za 5%; oni će imati najveći rast u odnosu na 2014. godinu, što je značajno više od nivoa inflacije za taj četvorogodišnji period, tako da vam ne vredi ni ona priča da povećanje penzija nije usklađeno sa inflacijom.

Vi suštinski napadate samo kako biste prikrili svoja nedela, sve ono što ste učinili Srbiji i njenim građanima, jer Srbiju ste ostavili očerupanu do poslednjeg dinara, raskomadanu kao plen, nemoćnu, posrnulu i na kolenima. Danas je Srbija zahvaljujući politici predsednika Aleksandra Vučića i politici

Vlade Republike Srbije zemlja respektabilnog međunarodnog statusa, ekonomski i politički lider u regionu.

Za kraj, nažalost, sve ono što ste vi i sve ono što vas definiše u tom „savezu za propast“ stalo je u izjavu vašeg osnivača, predsedavajućeg vašem nakaradnom savezu, vašeg odbornika u Skupštini grada Beograda (koji inače živi u Smederevu), vašeg druga i saborca, Đilasovog sindikalca, Željka Veselinovića, čiju ste izjavu, ne osudivši je, i zajedno ste na taj način pozvali na silovanje svake žene u Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Božić.

Po Poslovniku, kolegica Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući. Ukazujem na povredu Poslovnika, član 106. stav 1: „Govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres“.

Uvažavam napor svakog od nas, svakog kolegu i kolegicu koji uloži napor da napiše amandman, da ga ovde obrazloži, da ga odbrani, da se sa njim sutradan u glasanju složimo ili ne složimo, ali prosto ne mogu da se ne osvrnem na ovaj amandman koji je kolegica Božić iznela, a u stvari najmanje govorila o njemu. U ovom njenom amandmanu stoji da se ovim zakonom podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na jačanje državnog sistema.

U njenom izlaganju nismo čuli nijednu reč kako će to ovaj zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju da poboljša jačanje državnog sistema, već smo uglavnom čuli jedan sadržajan EPP o tome šta Srpska napredna stranka radi. Za pozdraviti je ako je sve to istina, ali vas molim da se držimo tačke dnevnog reda jer već tri ili četiri sata raspravljamo a samo smo nekih pedesetak amandmana prodiskutovali. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Gajić.

Koliko sam razumeo, kolegica Božić je imala jedan skolastički pristup, širi. Ima pravo na to. Meni je bar bilo interesantno čuti je, u kontekstu podizanja penzija i svega onoga što nas očekuje.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Izvolite, kolega Pekarski.

GORAN PEKARSKI: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, navršile su se četiri godine otkako je usvojen zakon o penzijama, odnosno zakon koji je omogućio privremeno smanjenje penzija. Tu se pokazala odgovornost Vlade, koja je preuzela nepopularne ali državno odgovorne mere. Tu se pokazalo da tadašnji premijer Vučić nije jurio popularnost, nego je povlačio

hrabre, stručne i vizionarske poteze. Bez obzira na sve hajke i kritike koje su se desile posle takvih odluka, pokazalo se da je ta odluka među građanima bila opšteprihvaćena i pozitivno prihvaćena. Dokaz za to su svi izbori koji su se desili u prethodne četiri godine, a posle usvajanja takve odluke, na kojima je politika Aleksandra Vučića i SNS-a od građana dobijala natpolovičnu podršku, a ne tako retko i bezmalo dvotrećinsku podršku.

Time su se stekli uslovi da se konsoliduje finansijski sistem Srbije. Stekli su se uslovi da se deo finansija povuče i prebaci u investicije; stekli su se uslovi da se otvaraju nove fabrike i nova radna mesta, da se zaposli što više kapaciteta, sopstvenih kapaciteta; stekli su se uslovi da se stvori realan prihod, dohodak iz koga može da se oporezuje, da se pune budžet i fondovi. Došli smo u situaciju da se točak ekonomije, „točak sreće“, okrenuo na našu stranu i da je krenuo pozitivno.

Takva politika se pokazala kao ispravna, a dokaz za to je da je za potrebe penzionog fonda ranije izdvajano odnosno dotirano i 50%, a sada se izdvaja nešto manje, oko 27%. Stopa privrednog rasta nam je velika, druga u Evropi – posle Poljske, koja je na 5,1%, Srbija je došla na 4,9%. Javni dug, koji smo nasledili u visini od 78%, sada je pao na 50% BDP-a i ima tendenciju pada za još 2% i očekuje se da će do decembra i januara biti na 48% BDP-a. Stvorena je zdrava osnova da se, kako država bude jačala, sukcesivno povećavaju penzije.

Penzionerima na tome hvala. Citirao bih predsednika Vučića, koji je rekao – ti hrabri ljudi dali su najveći doprinos za bolji život naše dece i opstanak Srbije. I ja kažem – veliko im hvala, a hvala i vama.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Pekarski.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog časa. Sa radom nastavljamo u 15.20 časova.

(Posle pauze – 15.20)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, usvajanjem predloženog zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO ostvariće se mnogobrojni pozitivni efekti, a jedan od njih je i smanjenje broja privremenih rešenja Republičkog fonda penzijskog i invalidskog osiguranja putem promena u načinu obračuna poslednje godine staža.

Naime, trenutno u proseku godišnje u penziju odlazi između 80.000 i 100.000 ljudi, a samo 15% dobija rešenje kojim je utvrđen konačni iznos penzije. Osnovni razlog za donošenje tolikog broja privremenih rešenja jeste činjenica da se iznos penzije u većini slučajeva računa bez obračuna poslednje godine staža.

Broj privremenih rešenja o penzionisanju dupliran je od kada u obračun penzija ulazi čitav radni staž. Ranije se za određivanje iznosa penzije nije uzimala u obzir poslednja godina radnog staža i svi su dobijali odmah konačna rešenja, ali je to izazvalo nezadovoljstvo budući da su mnogima primanja pred penziju najviša, pa je ta odredba ubrzo ukinuta.

Međutim, obračun zarada i doprinosa u poslednjoj godini staža nije jedini razlog za izdavanje privremenih rešenja o penzionisanju. Često su u pitanju i drugi problemi vezani za pribavljanje podataka od kojih zavisi utvrđivanje visine penzija, kao što su: neuplaćeni doprinosi za Fond PIO, naknadno utvrđivanje staža osiguranja usled nepostojanja prijava i odjava osiguranja, stečaj i likvidacija poslodavaca, sudski postupci u vezi sa doprinosima za Fond PIO i slično. Otklanjanjem pojedinih razloga privremenosti Fond PIO donosi novo rešenje, koje opet može biti privremeno ako i dalje nisu poznati svi podaci. Tako se dešava da pojedini penzioneri do konačnog obračuna penzije dobiju i po nekoliko privremenih rešenja.

Nakon izrade konačnog rešenja iznos penzije može da varira u manjoj ili većoj meri u odnosu na iznos po privremenom rešenju. Ako je penzija po konačnom rešenju manja nego što je bila po privremenom, korisnik je dužan da vrati više isplaćen iznos jednokratno ili obustavom maksimalno jedne trećine penzije, sve do namirenja duga. Znatno ređe se dešava da je korisnik po privremenom rešenju dobijao manji iznos od onoga koji mu se obračunava konačnim rešenjem. U tom slučaju Fond PIO isplaćuje iznos za ceo period od donošenja privremenog rešenja, odnosno od dana sticanja prava na penziju.

S obzirom na negativne posledice koje mogu da produkuju privremena rešenja, predloženim izmenama prevazilazi se problem donošenja privremenih rešenja zbog nedostatka podataka o prosečnoj zaradi za godinu u kojoj se ostvaruje pravo na penziju određivanjem ličnog koeficijenta za tu godinu, tako da se ne čeka kraj kalendarske godine. I pored toga, poželjno je da se i sami korisnici uključe u prikupljanje podataka neophodnih za donošenje konačnih rešenja, pogotovo ako su radni staž ostvarili u većem broju preduzeća, od kojih su neka u međuvremenu otišla u stečaj ili likvidirana. Samo tako moguće je prevazići problem koji mogu prouzrokovati privremena rešenja o penzionisanju, tim pre što je rok za donošenje konačnog rešenja oročen najduže na tri godine. Ukoliko u tom roku Fond PIO ne pribavi sve neophodne podatke, privremeno rešenje će biti proglašeno konačnim, čime mnogi penzioneri mogu biti oštećeni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, građani Srbije koji pratite ovaj prenos, samo da kažem, podneo sam amandman na član 1. zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Taj član 1. u stvari je vezan za prethodni član 12. U tom članu 12. taksativno se navode osiguranici samostalnih delatnosti, od tačke 1) do 5), i na kraju se radi praktično tehnička redakтура gde se poslednja rečenica u stavu 2. ovog člana briše.

Ali pre nego što bih rekao nešto o ovom zakonu, ne mogu a da ne prokomentarišem ponašanje pojedinih poslanika opozicije, koji tradicionalno... Evo pogledajte, dragi gledaoci, da kamera prikaže kako su te klupe gde oni treba da sede prazne. To već treći put u poslednjih mesec dana pominjem. Oni scenografski nastupaju od 10 do 13 časova, i menjaju se, prvo bivši, nekadašnji premijer najružnijim rečima ovde napada pojedine poslanike.

A da vas podsetim, taj nekadašnji, bivši premijer, neću ime da mu pominjem iako nije u sali, na svojim stranačkim izborima je izgubio. Znači, članovi stranke na toj skupštini su najbolje znali i na taj način ocenili njegov rad kao premijera do 2004. godine. Tako uvređen, zbog svog nerada i lošeg rada i mnogih manipulacija koje su se dogodile, on ode iz te „žute stranke“. Dođe novi predsednik „žute stranke“, Tadić, koji izgura do 2012. godine, pa zbog svog nerada, davanja raznoraznih manipulativnih zamaha pojedinim svojim tajfunima, izgubi opet na svojim stranačkim izborima, na skupštini, od ljudi koji ga najbolje poznaju, kao i prethodnog, znaju ga godinama, izgubi na tim izborima. I dođe sada (neću opet ime) za predsednika te „žute stranke“ nekadašnji gradonačelnik, i bude on predsednik. Naravno, do prvih sledećih izbora. Opet građani izađu i na svojim stranačkim izborima on izgubi od trećeg pokrajinskog predsednika „žutih“. Pa, da ponovim još jednom, taj pokrajinski (neću ime, znaju ga naši građani) izgubi od kuma nekadašnjeg predsednika države, a nekadašnjeg ministra vojske, na tim izborima.

Zašto pominjem sve to? Pominjem zbog građana Srbije, da ih podsetim. Znači, skupila se bratija u tom „savezu nekadašnjih predsednika“, koje su sami njihovi članovi, koji ih znaju godinama, na njihovim skupštinama smenjivali jer nisu imali poverenja u njih. Zamislite se i razmislite o tome. Njihove EPP propagande u predizbornim kampanjama i priče, koje su neistinite, lažljive, i njihov nerad možda mogu nekom od građana i da privuku neku pažnju, ali se uvek zamislite nad tim da su oni izgubili na skupštinama svoje stranke.

Onda da pomenem „visokog oficira za pregovore sa graničnim prelazima“, koji osniva levicu, pa njihovog kandidata sa Pokretom za preokret... Vidite, sve pojedinci koji su svojim neradom, što je još blaga reč, koji su

učestvovali u mnogo raznih pljačkaških privatizacija, što smo moje kolege i ja stalno ponavljali, skupili se u Savez za Srbiju. Ta bratija i skupina, gde je danas bio jedan promoter koji je direktno, to ću sad da kažem, predsednika napao, zaslužuje sociološka istraživanja, psihološka, novinarski istraživački rad, da se vidi kako su i šta oni radili. I, naravno, tu neće biti pozitivan rezultat. To zahteva ta sociološka, novinarska i druga istraživanja, i javnog mnjenja, kao iskustvo drugim i mlađim kolegama koje su u politici kakav ne treba biti, kako ne treba urnisati ekonomski i finansijski svoju zemlju.

Da se okrenem na današnjeg promotera tog saveza, koji kaže da je predsednik Vučić 2014. godine izneverio penzionere zato što im je posle izbora donet zakon o umanjenju penzija. Da podsetim, a svi znamo, mislim da i građani znaju, i penzioneri, da je on otvoreno, iskreno izneo da je Srbija pred bankrotstvom. Da bi se spre io bankrot zemlje, potrebne su, pored smanjivanja penzija kao i plata pojedinih kategorija, bolne reforme ako mislimo da ova država stane na noge, da se privuku investitori. On je tako to objašnjavao u više navrata i naišao je na razumevanje.

A to što on kaže da je izneverio, izbori 2016. godine su pokazali – predsednik Vučić je natpolovičnom većinom u prvom krugu dobio izbore. Znači, razuman je i pošten veći procenat našeg naroda, koji je razumeo da je to potrebno i verovao mu. Sada, ovaj zakon i ukidanje ovog privremenog zakona o umanjenju penzija jeste ostvarivanje obećanja jer je predsednik Vučić rekao – uradi emo onog trenutka kad budžet i zemlja stanu na noge i kada budemo imali suficit, i to svoje obećanje sada ispunjava. Toliko zasad, hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik ...

Po Poslovniku? Morate da se prijavite i elektronski.

Re  ima narodni poslanik Gorica Gajić.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodine predsedavajući, ukazujem na povredu Poslovnika, dl. 27, 106. i 108. Vi ste dužni da slušate šta svako od nas priča. Danas je na dnevnom redu rasprava o amandmanima na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Ovde ima  eststo i nešto napisanih amandmana; vladajuća stranka, Srpska napredna stranka, napisala je najmanje četiristo-petsto, i mi volimo da čujemo kako ti njihovi amandmani poboljšavaju ovaj zakon.

Konkretno, amandman kolege Kneževića glasi: „Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj prosvetnog sistema“. Dobro je što su ovde i ministar prosvete i ministar rada i socijalne politike, pa bi stvarno bilo dobro da smo ovaj amandman u tom duhu prokomentarisali, možda ga i prihvatili, da vidimo kako to ove izmene Zakona o PIO utiču na prosvetni sistem.

Zato vas molim, rasprava traje već šest sati, ako ovako nastavimo, raspravljaćemo još šest dana o ovim amandmanima. I mi čekamo da dođe naš amandman na red, jer pre svega hoćemo da se usredsredimo samo na ovaj zakon. Sve ove diskusije stoje, treba da se kaže šta je dobro a šta nije urađeno u ovoj državi, ali ne sada kada je rasprava o amandmanima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice, smatram da nije prekršena nijedna odredba Poslovnika, jer ovo što ste vi tražili od mene jeste da ne dozvolim narodnim poslanicima da učestvuju u radu Narodne skupštine. Raspravljamo šest sati, raspravljaćemo o svakom zakonu koliko god je to potrebno, jer ovo je mesto gde se o tome raspravlja, najbolje mesto, zato su nas građani birali i dali nam poverenje, i našim listama i svakom od nas pojedinačno.

Da li želite da se skupština u danu za glasanje izjasni o tome? (Ne.) U redu, hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić. Da li neko želi reč?

Koleginice Mačužić, izvolite.

MAJA MAČUŽIĆ PUZIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani, ja bih se na početku zahvalila svim penzionerima koji su podneli najteži ali i najveći teret reformi i za ovo kratko vreme sa njihovih malo pomogli mnogo Srbiji, a i svima nama.

Nemojte misliti da naši građani zaboravljaju da je pre par godina, kada je ovaj zakon donet, kasa bila prazna. Možda je, da su se pitali naši politički oponenti, trebalo da pustimo ne samo penzionere nego i čitav javni sektor da potpuno bankrotira, pa da ih tek tada pitamo da li je bolje da narednih par godina primaju malo umanjena primanja i penzije ili da još par meseci primaju 20-30%, a posle toga ništa.

Kritikuju ovo rešenje i oni poslanici, naravno, kad svrate na sednicu, u plenarnu salu... A zaboravljaju da nam je ta ista Demokratska stranka i ta dosovska vlast podizala penzije pred svake izbore, da je finansirala isplatu penzija iz nereálnih izvora, iz privatizacija, i to iz propalih privatizacija. Tipično neodrživo rešenje i neodrživa ekonomija. Zato smo i došli do prazne kase koju su ostavili za sobom, opustošene privrede i zarđale industrije. Fabrike su odletele negde, isparile iz naše zemlje u njihovo vreme, radnici ostali na ulici, a kasa prazna.

Danas se ti isti dosovci podsmevaju nama i našim rezultatima. U Kraljevu, odakle ja dolazim, posle njih nije ostalo ništa, nije ostala niti jedna jedina fabrika koja radi. Nema uspešnih privatizacija, prodali su i proćerdali sve što je moglo biti prodato: Fabrika vagona, „Magnohrom“, „Jasen“, „Elektron“, „Trgopromet“, „Stoteks“, „Gvožđar“, „Poljopromet“. Mogla bih da nabrajam unedogled, ali bih ipak ostavila malo vremena i svojim kolegama iz Srpske

napredne stranke jer sam sigurna da i oni za gradove i opštine odakle dolaze mogu da nabroje mnogo toga.

Danas je situacija u Kraljevu potpuno drugačija. Trenutno se u Kraljevu grade dve ogromne fabrike, koje će zaposliti preko pet hiljada ljudi. Nemački „Leone“ i turski „Taj grup“ će uskoro otvoriti svoje pogone u Kraljevu, gde u proteklih gotovo pola veka ni jedna jedina fabrika nije otvorena, ali ih je zato previše zatvoreno. Osim toga što se grade fabrike, gradi se i čitavo jedno naselje, jedna škola, obdanište, putevi, sportski tereni i još mnogo toga. Kraljevo a i Srbija polako postaju simboli uspeha, napretka i prosperiteta.

Sve je to zahvaljujući, između ostalog, upravo zakonu o kom danas govorimo, odnosno penzionerima, koji su svojim strpljenjem i snagom izvukli Srbiju iz teške krize. Danas nije teško govoriti o tome kada možemo da vidimo rezultate. Teško je bilo te 2014. godine doneti odluku i objasniti to građanima. U trenutku donošenja tog zakona o kome danas govorimo 58% penzija se finansiralo iz budžeta, danas je to 31%, sa tendencijom smanjenja, zahvaljujući između ostalog i penzionerima, uštedama u budžetu, kao i smanjenju nezaposlenosti i novom zapošljavanju koje sada direktno puni Fond PIO.

Zahvaljujući odlučnosti i spremnosti da prihvati odgovornost današnjeg predsednika a tada premijera Aleksandra Vučića, Srbija danas izlazi iz krize i konačno staje na svoje noge. Takav ozbiljan, odgovoran i istrajan pristup ekonomskom oporavku Srbije stvorio je jaku i snažnu državu, pouzdanog i stabilnog partnera u svetu, koji sve više privlači strane investicije. Obezbeđen je ugled, Srbija je trenutno među zemljama sa najvećim prilivom investicija u svetu po glavi stanovnika. Možemo da očekujemo da će te investicije direktno i indirektno dovesti do sveukupnog razvoja Srbije, ali se ja ipak nadam da će žrtva koju su podneli naši najstariji građani značiti da će mladi prestati da odlaze u inostranstvo, i ne samo to, već da će početi da se vraćaju konačno.

Svoje kolege narodne poslanike pozivam da u danu za glasanje podrže moj predlog. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč?

Kolega Milojeviću, izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Hvala. Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministri u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo poslanici, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije podneo sam amandman na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

U članu 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, kojim se vrše izmene u članu 12. Zakona o PIO, predlažem da se doda novi stav 2, koji glasi: „Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s

posebnim osvrtnom na unapređenje privatnog sektora“. Ovim amandmanom unapređenje privatnog sektora uvodimo kao smernicu već pri definisanju jednog od osnovnih pojmova ovog zakona.

Dame i gospodo poslanici, neodgovorna politika pre dolaska SNS-a na vlast dovela je i do deficita u poslovanju Republičkog fonda za PIO. Veoma nepovoljan odnos broja osiguranika i broja penzionera, kao i stalni trend pogoršanja tog odnosa, doveo je do situacije da je budžet postao preopterećen. Obaveza isplata neto penzija pala je čak 40% na budžet Republike, sa trendom povećanja tog odnosa. Upravo iz tih razloga donete su reforme prilagođavanja sistema ekonomskim mogućnostima budžeta u vidu povećanja starosnog doba odlaska u penziju, pooštavanja kontrole naplate doprinosa za PIO, smanjenja administrativnih troškova i brojne druge mere koje su donele održivo rešenje za povećanje budžetskih sredstava.

S druge strane, najbolji mogući okvir za smanjenje nesrazmernog odnosa broja penzionera i osiguranika jeste dovođenje novih investitora i, samim tim, otvaranje novih radnih mesta. Mere Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju su u bliskoj vezi sa razvojem ekonomije, posebno privatnog sektora. Vidljivim privrednim rastom, prilivom stranog i domaćeg kapitala otvara se mogućnost za drastično povećanje radne snage, a na taj način i punjenje budžeta kroz plaćanje doprinosa.

Duboko verujem da su reforme koje sprovodi Vlada Republike Srbije istorijske, verujem da smo na ovaj način spasli državu od bankrota i da smo, što pokazuju svi ekonomski parametri, na pravom putu da kroz nekoliko godina budemo apsolutni lideri ne samo na Balkanu već i mnogo šire od toga. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč?

Kolega Birmančeviću, izvolite.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani ministri, poštovani građani Srbije, sve penzije, bez obzira na visinu i bez obzira na način i period kada su počele da se primaju, biće uvećane za 10% i vraćene na nivo koji je bio pre uvođenja zakona 2014. godine. To je ono što je istina i to je ono iza čega stoji ova vlada ali i ova Narodna skupština.

Ono što je bitno i što moram da kažem zarad istine i zarad građana jeste – oni koji tvrde da su nešto vratili 2000. godine kada su preuzeli odgovornost za ovu Srbiju, neka kažu kada će vratiti sve ono što su od 2000. do 2012. godine upropastili i neka nipošto ne pokušavaju da štite penzionere i građane jer oni od njih tu zaštitu i ne traže. Ono što oni vrlo dobro znaju, to je da budućnost

penzionera, ali i onih koji sada rade i svih drugih građana, onih koji su se rodili i onih koji će se tek roditi, zavisi od ove vlade, od predsednika Republike Srbije, ali, naravno, i od Skupštine Republike Srbije, koja na kraju u suštini i donosi sve zakone. Neće se niko iz ove skupštinske većine kriti iza bilo koga drugog, za odluke smo odgovorni mi, zajedno sa Vladom i predsednikom Republike.

Ono što vam građani nikada neće oprostiti, to je upropašćena Srbija, uništene fabrike, 500.000 radnih mesta. Tih 500.000 radnih mesta bez kojih su oni ostali ostavilo je jako težak period, jako težak život upravo za 500.000 porodica, koji su građani preživeli pre svega zahvaljujući svojim sposobnostima i tome što su 2012. godine prepoznali priliku i konačno dobili pravu vladu, pravog predsednika i odgovornost koja ima pozitivne rezultate.

Ko će da vrati sve ono što je upropašćeno do 2012. godine, jako je teško pitanje. Od privrede, poljoprivrede, zdravstva, kulture, sve je bilo urušeno. Šutanovac je kao ministar ostavio veće posledice po oruđe, oružje i Vojsku Srbije nego NATO bombardovanje. A ministri koji su u prethodnim periodima vodili svoja ministarstva samo su mislili o užem krugu odnosno o najužem krugu, koji nije gledao na građane, a ponajmanje je gledao na penzionere.

Ono što smo imali u PIO fondu u ranijim periodima jesu jako veliki problemi, koji su nasleđeni i 2012. godine pali na pleća ove vlade, ali upravo zahvaljujući merama iz 2014. godine i menadžmentu koji je upravljao PIO fondom imamo stabilnu situaciju. Između ostalog, imamo domaćina u tom PIO fondu, a znamo da u svakoj porodici, u svakoj kući, u svakom preduzeću odgovoran je domaćin, odgovoran je direktor. Najodgovornije lice u Republici Srbiji je, naravno, predsednik Republike Srbije, i to je jednostavno tako; ova država ima svog domaćina, ima svog predsednika.

Podsetiću da smo imali prošle nedelje obraćanje visokog predstavnika iz Indije, koji je rekao da trideset godina niko, apsolutno niko iz vlasti Srbije nije našao za shodno da poseti Indiju, a upravo je Aleksandar Vučić, zajedno sa svojim saradnicima, uspeo da obiđe sve države koje su nam pružile ruku i žele da sarađuju sa Srbijom. Ono što je istina, to je da smo bili prestali da postojimo, da više niko nije obraćao pažnju na to šta misli Srbija, jer nisu imali sa kim da pričaju. Situacija se za ovih šest godina drastično promenila.

Ono što je najbitnije ne samo za penzionere nego za sve građane u Srbiji, to je da ova Srbija ima stabilnost budžeta, ima stabilnost Vlade, ima stabilnost kursa, ima pravog predsednika, koji zna i mora da ponese teret, koji je naravno veliki, ali on ne beži od toga. Uz pomoć Vlade, uz pomoć ove skupštinske većine, rezultati će svakako biti bolji. Građani to vide i nijedna žalopojka i izmišljanje o borbi za prava penzionera od strane upravo onih koji su penzionere doveli do prosjačkog štapa nisu potrebni.

Ono što za kraj hoću da kažem, penzioneri ne traže od vas zaštitu, to su pokazali i na izborima; ko će da ih štiti, ko će da ih predstavlja, rekli su glasači.

Jednostavno, ne postoji niti jedan drugi put osim put Aleksandra Vučića i ove koalicione vlade. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Izvolite, kolega Bulatoviću.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju podnosim amandman na član 1. u smislu da se doda novi stav 2, koji glasi: „Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtnom na vladavinu prava“.

Kada danas govorimo o sveukupnom razvoju Republike Srbije, nesporno je da su dolaskom Aleksandra Vučića na mesto premijera 2014. godine u Pčinjskom okrugu i Vranju kao njegovom sedištu počeli da se rešavaju problemi koji su decenijama i godinama gurani pod tepih. Danas razvoj Srbije nedvosmisleno podrazumeva i razvoj Vranja i Pčinjskog okruga.

Brojni su primeri da je promenjen odnos države prema Vranju i jugu, a možda je najbolji taj što je očuvana proizvodnja u kompanijama „Simp“ i „Jumko“ u Vranju. Danas u ove dve kompanije radi oko četiri hiljade radnika. U „Simpu“, primera radi, radi 2.300 radnika, i to u njegovim fabrikama u Vranju, Bujanovcu, Preševu i Surdulici, a u toku su i pripreme za rekonstrukciju i remont opreme u fabrici „Simpa“ u Zubinom Potoku, gde bi trebalo da bude upošljeno još stotinak radnika. Inače, fabrika „Simpa“ u Zubinom Potoku ne radi od 2013. godine.

Kod „Jumka“ je situacija malo drugačija. „Jumko“ ima ugovorene poslove do kraja 2018. godine i cele naredne 2019. godine. „Jumko“ je otvorio novi pogon u Crnoj Travi, gde radi četrdesetak radnika, a uskoro se očekuje otvaranje još jednog pogona, u Despotovcu. Pored toga, u Bujanovcu je „Jumko“ proširio proizvodnju i tamo uposlio 120 radnika. Pored navedenog, počeo je sa radom i pogon balistike, koji je lično otvorila premijerka Ana Brnabić i već je potpisan prvi ugovor, što predstavlja veliku razvojnu šansu za kompaniju „Jumko“.

Činjenica je da se bez ove dve kompanije ne može zamisliti razvoj Vranja kao sedišta Pčinjskog okruga i juga Srbije i upravo su naš predsednik Aleksandar Vučić, Vlada i resorna ministarstva privrede, unutrašnjih poslova i ostala najzaslužniji što danas u njima radi preko četiri hiljade radnika. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč?

Kolega Matiću, izvolite.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Moj amandman na član 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju prvenstveno se odnosi na održivost isplata penzija kroz prizmu rada privrede i aktivnosti lokalne samouprave.

Ovde je već puno rečeno o restriktivnim merama koje su se morale preduzeti da bi Srbija stala na noge, prvenstveno privredno, a imajući u vidu da su se penzije dotirale iz državnog budžeta čak i do 40%, to znači da je budžet Republike Srbije bio uskraćen za mogućnosti da pospeši privredu, te morao da smanji infrastrukturna ulaganja, da smanji ulaganja u javni sektor, kao i svaka druga davanja koja servisira budžet Republike Srbije. Morala se prvenstveno osposobiti privreda, koja puni budžet penzijskog i invalidskog osiguranja, kao i državni budžet, i samo tako se moglo doći do stabilnosti i redovnih isplata penzija.

Ogromna većina penzionera ne postavlja pitanja, kao što se postavljaju ovde od strane pojedinih poslanika opozicije; oni jednostavno, čini mi se, bolje razumeju situaciju, razumeli su teškoće, razumeli su poteze ove države, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, kako može da se osposobi prvenstveno budžet penzijskog i invalidskog osiguranja, a on može da se osposobi jedino ukoliko se podigne privreda. Samo tako može da dođe do redovnih isplata penzija, što je na kraju krajeva i učinjeno, i to su penzioneri jako dobro razumeli i razumeju i dan-danas.

Ovde se postavlja pitanje vraćanja penzija itd., međutim, ukoliko država, privreda stoji dobro, ona dobro puni svoje fondove, iz tih fondova se isplaćuju davanja ili penzije, pa ako je on pun, znači, doći će i do stabilnosti, redovnosti i povećanja penzija. To je neki deo odgovora na pitanja koja se ovde postavljaju.

Dalje, doprinos lokalnih samouprava svemu ili današnjoj izmeni i dopuni Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju prvenstveno treba da se odnosi na razvoj privrede u lokalnim zajednicama, veće zapošljavanje, uvećanje broja zaposlenih, koji će uplaćivati prvenstveno doprinose u budžet penzijskog i invalidskog osiguranja kao i porez u državni budžet. Iz toga se kao zamajac penzionerima vraća mogućnost redovnih penzija. Što su privredno jače lokalne samouprave, ujedno jača privredno i Srbija. Privredno jaka Srbija obezbeđuje održivi sistem realnih i stabilnih penzija. Za to su najzaslužniji sami penzioneri i ja im s ovog mesta čestitam na tom njihovom doprinosu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Izvolite, kolega Kostiću.

RADMILO KOSTIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u članu 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO kojim se vrše izmene u članu 12. istog zakona dodaje se novi stav 2, koji glasi: „Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom

na unapređenje poslovanja“. Ovim amandmanom se dodatno definiše član 1. ovog zakona. Predloženi amandman ima za cilj da podstakne razvoj Republike Srbije, da se bolje iskoriste ekonomski potencijali i ekonomski resursi kojima raspolaže naša zemlja, što implicira i dovodi do poboljšanja i unapređenja poslovanja.

Razvoj Republike Srbije je prioritet ove vlade. Razvoj se podstiče kroz borbu za smanjenje sive ekonomije i rada na crno, a ljudi kao ekonomski resurs postaju više cenjeni i zaštićeni. Osiguranici samostalnih delatnosti, u smislu člana 12. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, predloženim izmenama i dopunama postaju cenjeni ekonomski resurs, više doprinose razvoju zemlje i mogu biti sigurni da će se njihova prava poštovati u skladu sa zakonom.

Razvoj zemlje, unapređenje poslovanja i bolji pristup ekonomskim resursima, u ovom slučaju ljudima kao delu ekonomskih resursa jedne zemlje, ostaju prioriteti ove vlade, koja i kroz donošenje ovog zakona to potvrđuje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite, kolegice.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, moj amandman na član 1. odnosi se na sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na zaštitu ranjivih društvenih grupa. Moram da kažem da je samo odgovorna ekonomska politika preduslov odgovorne socijalne politike i preduslov odgovorne socijalno zaštitne funkcije koju država u skladu sa Ustavom ima prema najosetljivijim građanima.

Moram da kažem da je odgovornu ekonomsku politiku vodio tada premijer a sada predsednik Aleksandar Vučić, i to od 2014. godine. Rezultati te odgovorne ekonomske politike danas se ogledaju u suficitu tri godine zaredom u budžetu Republike Srbije; ogledaju se u padu nezaposlenosti, ispod 12% je pad nezaposlenosti; ogledaju se u prilivu stranih investicija, jer je Srbija lider u privlačenju stranih investicija. Zašto je privlačenje stranih investicija važno? Zato što ono direktno utiče na povećanje broja radnih mesta, a samim tim i na povećanje broja osiguranika, odnosno onih koji plaćaju doprinose i poreze za penzijsko i invalidsko osiguranje i zdravstvenu zaštitu, te automatski to znači i punjenje budžeta kao i budžeta Republičkog fonda PIO.

Moram da kažem da je gotovo najveći ekonomski patriotizam pokazao predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić prilikom nedavne posete Narodnoj Republici Kini, kada su nakon te posete, zajedno sa ministrima, potpisani ugovori i sporazumi vredni tri milijarde dolara iz kojih će svakako

proisteći nove investicije, nova radna mesta i bolji život i standard svih naših građana.

Moram da se osvrnem na to da smo mi danas čuli pridike od onih koji su pljačkali zemlju, pljačkali njene građane, pljačkali decu ometenu u razvoju kroz tobožnju izgradnju dvorca „Heterlend“, koji naravno nikada nije izgrađen, kroz pljačku najatraktivnijeg poljoprivrednog zemljišta u centru Beograda, ponovo pod izgovorom neke gradnje za dnevne boravke za decu.

Takođe, čuli smo pridike i od onih koji su na najgrublji mogući način, doduše možda i svojim neznanjem, a možda i krajnjom namerom, opljačkali vojne penzionere 2008. godine. I to je, naravno, vratila Vlada Aleksandra Vučića.

Naravno, moram da istaknem da smo ovde danas slušali pridike i od onih čija su merila vrednosti, izgleda, seksualno zlostavljanje, psihičko zlostavljanje, fizičko zlostavljanje, obmana, laž, kojima je izgleda jedina politička ideja ogoljena mržnja prema Aleksandru Vučiću, a znanje iz ekonomije prostire se najdalje do svojih punih džepova, koji su zasnovani na pljački naroda i, naravno, tajkunskom novcu.

Kada je u pitanju zaštita ranjivih društvenih grupa, moram da kažem da je ovim predlogom zakona i te kako predviđena zaštita najugroženijih penzionera kroz isplatu jednokratnih novčanih pomoći, upravo u skladu s ekonomskim mogućnostima. Sve ono što opozicija priča, da isplata plata i penzija ne treba da bude u skladu s ekonomskim mogućnostima jedne zemlje, to je čisto bacanje prašine, čista obmana i laž građana Srbije. Jedino iz realne ekonomije, jedino iz realnog rasta BDP-a mogu da rastu plate i penzije, i došlo je vreme za to. Pensioneri jesu podneli ogroman teret fiskalne konsolidacije, ali zato će oktobarske čekove, koji se isplaćuju 10. novembra ove godine, dobiti uvećane za 8–13% u odnosu na oktobar 2014. godine.

Penzije će se iz godine u godinu povećavati jer cilj Srpske napredne stranke jeste dalji ekonomski rast i oporavak zemlje a rezultati će biti prikazani i u poboljšanju životnog standarda svih građana, pre svega penzionera. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Lakatoš, izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministri sa saradnicima, kolege poslanici, uvaženi građani Srbije, pre četiri godine, kada je zakon o smanjenju penzija stupio na snagu, država je bila pred bankrotom zbog katastrofalne politike koja je do tada vođena. Nužno je bilo preduzeti teške reformske mere a najveći teret su podneli

upravo penzioneri. Ali upravo te nepopularne mere su dovele do ozdravljenja države i omogućile bolju budućnost za mlade.

Odgovorna politika naše vlade, borba za nova radna mesta, dovođenje stranih investitora, porast broja zaposlenih, osnova je za punjenje budžeta. Stvorene su realne mogućnosti da penzije budu uvećane od 8,8% do 13,2%. Izglasavanjem ovog zakona daje se mogućnost da penzioneri dobiju uvećane oktobarske penzije, koje će biti isplaćene u novembru. Veoma je važno istaći da za ovo uvećanje ima dovoljno novca u budžetu, da nije bilo potrebno raditi rebalans budžeta. Naši najstariji sugrađani su zaslužni za uspešne reforme koje su sprovedene. Zahvaljujući njima, sada su javne finansije dugoročno stabilne, a na osnovu toga realno je očekivati povećanje iznosa penzija i iduće godine.

Zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju donosi pozitivne izmene koje idu u korist i sadašnjih i budućih penzionera.

Podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona kojim se dodatno definiše član 1. ovog zakona.

Predloženi zakon treba podržati jer je Predlogom zakona utvrđen i pravni osnov kojim se daje mogućnost za isplatu novčanog iznosa kao uvećanja uz penziju, u zavisnosti od ekonomskih kretanja i finansijskih mogućnosti budžeta Republike Srbije, koje će svakako biti veće nego što su danas imajući u vidu stalni rast BDP-a i ubrzani razvoj naše zemlje. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Karadžić, izvolite.

ANA KARADŽIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam ovaj amandman sa željom da istaknem važnost činjenice da je sveukupni razvoj naše zemlje prožet kroz svaki zakon, jer je to u stvari jedini i osnovni naš cilj.

Izmene i dopune Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju koje se danas nalaze pred nama jasno ukazuju na ozbiljnost u vođenju države koju Vlada pokazuje, na odgovornost koju je spremna da preuzme. Svi dobro znamo da državu nisu ostavili u sjajnoj poziciji i godine koje su za nama i činjenja navela su nas i naterala da imamo potrebu za rigoroznim reformama, koje smo morali da sprovedemo ali one su dale odlične rezultate. Imamo pokazatelj hrabrosti politike koja se vodi. Odgovornost da se umanje penzije 2014. godine je preuzeta i pozitivan rezultat reformi možemo videti danas. Činjenica je da su

penzije danas veće od 9% do 13% nego 2014. godine, i to je pravi put kojim treba da se krećemo.

Podsetimo se samo da je do 2014. godine 400.000 ljudi ostalo bez radnih mesta, da je nezaposlenost bila 27%. Danas je situacija malo drugačija: imamo sedamdeset novih kompanija i preko 150.000 novozaposlenih, koji omogućavaju da se budžet napuni i da se poboljšaju ekonomski parametri a samim tim da se povećaju i plate i penzije. Ono što je najvažnije, sve to se radi na zdravoj osnovi, bez pozajmica, politikom koju vodimo.

Ekonomski snažnija zemlja, sa stalnim porastom suficita u budžetu, omogućava političku stabilnost. Politička stabilnost je ono što nam je najviše potrebno. Zbog toga podržavam da se ovakav put nastavi. Nadam se da će kolege podržati amandman koji sam podnela.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, naravno, ne bi bilo moguće baviti se zakonskim predlozima poput ovog o kojem raspravljamo danas da nema odgovarajućeg odnosa prema potrebi da se razvija Republika Srbija, i to je upravo predmet amandmana na član 1. Ne bi to bilo moguće, dame i gospodo, kao što je više puta istaknuto tokom današnje rasprave od strane narodnih poslanika Srpske napredne stranke, bez odgovarajućeg odnosa prema razvoju. Bez odgovarajućeg odnosa prema našoj ekonomiji nema mogućnosti ni da radimo važne stvari.

Odgovarajući odnos podrazumeva, recimo, odnos prema investicijama, o kojima smo takođe govorili danas, i zaista je pregršt sjajnih primera, izuzetno dobrih primera kako se to danas na ispravan način radi. Jedan od njih svakako jeste i poseta Narodnoj Republici Kini, koja je rezultirala sklapanjem više važnih sporazuma. Predsednik države Aleksandar Vučić lično je prisustvovao sklapanju sporazuma poput, recimo, onog koji predstavlja dobro dugoročno rešenje za RTB Bor, sa investicijama, ugovor vredan 1,4 milijarde dolara. Ili, ugovor vezan za investicije u gradu Zrenjaninu vredan milijardu dolara; ili ugovor za Zrenjanin i okolinu koji se odnosi na fabriku za preradu cinka, sto miliona dolara; ili, primera radi, ugovor koji se tiče „Ikarbusa“, takođe vredan više miliona dolara.

To su zaista sjajni primeri. I bez njih i pre njih Srbija je danas apsolutni lider kada je reč o investicijama u regionu. Danas, to su zvanični podaci merodavnih međunarodnih institucija, mi više investicija privučemo kao država nego što ostale države regiona privuku sve zajedno. To je dobar primer i jak dokaz da se danas u Srbiji radi ispravno, da se danas formira društvo uspešnih

ljudi, sve suprotno od one „DOS palanke“ koju su neki jedino umeli da rade u ovoj našoj zemlji. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milan Krivokapić.

Da li neko želi reč?

Kolega Krivokapiću, izvolite.

MILAN KRIVOKAPIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri sa saradnicima, koleginice i kolege, na član 1. ovog zakona podneo sam amandman 1, kojim se unapređuje razvoj naše države, s akcentom na ekonomski slabije razvijene opštine.

Pred nama je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kojim će između ostalog biti ukinut Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija, odnosno novim zakonom biće utvrđen pravni osnov kojim se daje mogućnost Vladi za isplatu.

Znamo da je penzijski sistem važan za svaku državu sa socijalnog, ekonomskog i finansijskog stanovništva. Penzije su pre svega socijalna kategorija jer predstavljaju prihode ljudi koji nisu u stanju, zbog bolesti ili starosti, da zarađuju za život, i tu je neophodna pomoć i briga države, ali su i ekonomska kategorija jer se dugogodišnjim uplatama kada je stanovništvo radno aktivno ostvaruju sredstva na ime štednje za starost. Na kraju, vrlo bitno, penzije su i finansijska kategorija jer su deo javne potrošnje, a kao takve i deo javnih finansija jedne države.

Mere fiskalne konsolidacije koje smo doneli pre tri i po godine bile su veliki poduhvat, koji je imao socijalni značaj samim tim što je uticao na egzistencijalna pitanja, ali i politički značaj, što je nama bilo manje važno jer smo znali da moramo da smanjimo penzije zato što je Srbiji pretio bankrot. Imali smo težak zadatak jer smo dolaskom na vlast zatekli zemlju ne sa slabom nego sa razorenom privredom. Ali građani Srbije su nas shvatili na pravi način, imali smo punu podršku za ono što radimo, posebno podršku penzionera, koji su podneli najveći teret prethodnih godina i zaslužuju da u godinama koje su pred njima žive spokojnije, mirnije, bez straha mogu li sebi i unucima priuštiti bar neka sitna zadovoljstva.

Konačno, da bi sve funkcionisalo najbolje, potrebno je donošenje zakona i niza podzakonskih akata, što mi i radimo i na taj način zaokružujemo sistem koji obezbeđuje veću pravnu sigurnost korisnika penzija. Vratili smo poverenje građana u državu i institucije, u PIO fond, a to je od velikog značaja za razvoj ekonomije jedne zemlje, pa sam u tu svrhu i predložio amandman 1 na član 1.

Srpska napredna stranka u danu za glasanje podržaće ovaj zakon. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić Pavlović, izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani, poštovani penzioneri, ovim amandmanom dodatno se definiše član 1. ovog zakona.

Ustavni sud je na sednici održanoj 23. septembra 2015. godine utvrdio da nema osnova za pokretanje postupka za utvrđivanje neustavnosti Zakona o privremenom uređivanju načina isplata penzija, da interventne mere uvedene radi finansijske održivosti penzionog sistema predstavljaju legitimni cilj od javnog značaja, kao i da je ograničenje imovinskih prava pod određenim uslovima dozvoljeno i prema našem Ustavu ali i prema Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Naime, tačno je da je Ustavni sud na svojoj sednici od 23. septembra 2015. godine uvažio tvrdnje inicijatora da penzija koja je stečena u skladu sa zakonom predstavlja imovinu penzionera, ali je isto tako utvrdio da nema osnova za pokretanje postupka za utvrđivanje neustavnosti Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija jer iz Ustava Republike Srbije ne proizilazi garancija penzijskog davanja u određenom iznosu.

Zarad naših građana penzionera, pročitacu u celosti saopštenje koje je tada na svom sajtu objavio Ustavni sud Republike Srbije: „Ustavni sud je na sednici održanoj 23. septembra 2015. godine okončao postupak ocene ustavnosti Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija. Nakon analize odredaba osporenog zakona sa stanovišta svih bitnih navoda inicijatora, našao je da nema osnova za pokretanje postupka za utvrđivanje neustavnosti ovog zakona i njegove nesaglasnosti sa potvrđenim međunarodnim ugovorima.“

„Ustavni sud je utvrdio da iz osporenog zakona sledi da se njime uvode interventne mere koje se preduzimaju da bi se u uslovima ekonomske krize očuvala finansijska održivost penzijskog sistema, što konkretno znači mogućnost redovne isplate penzija. U tom smislu, za Ustavni sud je od naročitog značaja bilo to što se propisane mere ne odnose na penzionere čija je visina utvrđene penzije do 25.000 dinara, kojih, prema podacima koje je Sud pribavio, u Republici ima više od 750.000, što, s obzirom na ukupan broj penzionera i visine penzija u Srbiji, zapravo znači da najveći broj penzionera nije obuhvaćen propisanim merama. Imajući u vidu i to da u ovom trenutku najniža penzija utvrđena u skladu sa Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju iznosi svega nešto više od 13.000 dinara (pri čemu je za tzv.

poljoprivredne penzionere najniža penzija čak oko 10.000 dinara), Ustavni sud je ocenio da je 'zaštićenim' iznosom od 25.000 dinara, u realnim ekonomskim prilikama u kojima se društvo nalazi, spornim zakonom obezbeđeno staranje o ekonomskoj sigurnosti penzionera, a što predstavlja ustavni nalog iz člana 70. stav 2. Ustava.“

Zahvaljujući odgovornoj politici Srpske napredne stranke, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, za razliku od onih koji su razarali zdravstvene ustanove, beleži se intenzivan razvoj u oblasti zdravstva. Činjenica da su obnovljene i rekonstruisane mnoge bolnice i nabavljena nova oprema nakon višedecenijskog propadanja svakako doprinosi unapređenju zdravstvenih uslova i poboljšanju kvaliteta života svih naših građana.

Srpska napredna stranka će u danu za glasanje glasati za ovaj i ostale predložene zakone. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem,

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Davidovac, izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, pred nama se nalazi Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, koji smo pre četiri godine prilagodili trenutnoj ekonomskoj situaciji jer je prema proceni MMF-a Srbija bila pred bankrotom i nismo imali odakle da isplatimo penzije.

Dolaskom Srpske napredne stranke na vlast pristupilo se ozbiljnim reformama kako bi se oporavila devastirana ekonomija koju smo zatekli, a koju su nam ostavili ljudi koji danas i u ovom parlamentu nemaju trunku obraza, iznose neke svoje zahteve i navodno štite interese naših najstarijih sugrađana.

Vi ste ti koji su godinama uništavali našu ekonomiju; vi ste ti koji su godinama uništavali PIO fond; vi ste ti koji su prodavali i zatvarali fabrike i ostavljali hiljade i hiljade ljudi na ulicama. Tada niste brinuli kako će ti ljudi da prehrane svoje porodice. Rezultat vašeg rada je bila nezaposlenost od 30%. Kao rezultat vaših privatizacija, 500.000 ljudi je ostalo na ulici i bez posla. Da li ste tako mislili da isplatite penzije našim najstarijim sugrađanima?

Odgovornim radom, na prvom mestu, našeg predsednika Aleksandra Vučića i sprovedenim reformama, u koje mnogi nisu verovali, nezaposlenost više nije 30% nego je ispod 12%. Mi nismo zatvorili nijednu fabriku, nego ih otvaramo, jer to je naš lični interes i to je lični interes ljudi iz SNS-a, da imamo suficit u budžetu već treću godinu zaredom, da nam rast BDP-a bude među dve najveće stope rasta u Evropi u ovom trenutku. A vaš interes, lični interes, jeste bio da iznosi na vašim bankovnim računima rastu.

Srpska napredna stranka je odgovornom politikom uspela da stabilizuje javne finansije, a naši najstariji sugrađani su u velikoj meri doprineli i zaslužni za uspešne reforme koje su sprovedene. Danas se nalazimo u situaciji da iz realnih izvora možemo da isplatimo penzije.

Ovo što sam rekla je samo mali deo onoga što je Vlada, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, a danas na čelu sa Anom Brnabić, uspela da uradi za naše građane i našu državu kako više ne bismo bili nevidljivi i kako nas zemlje i investitori iz okruženja ali i iz celog sveta ne bi izbegavali u svakom pogledu, što je bio rezultat njihovog dugogodišnjeg rada. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Kolega Martinoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Đorđeviću, evo, ja ću iskoristiti vaše prisustvo da skrenem pažnju građanima Srbije na ono što se dešava ovih dana a vezano je za proteste pojedinih stranaka i nevladinih organizacija protiv Vlade Republike Srbije povodom nedavnih izmena Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom.

Ko stoji iza ovih protesta? Odmah na početku da se razumemo, legitimno je protestovati u Republici Srbiji i, kao što vidite, niko nije uputio nijednu ružnu reč ljudima koji su protestovali. Ali da bi građani Srbije znali, treba ih podsetiti ko su inspiratori ovih protesta. Inspiratori ovih protesta su ljudi koji se mnogo ne brinu ni za žene, ni za decu, ni za demografsku budućnost Srbije. Jedan od glavnih inspiratora ovog protesta je jedna nevladina organizacija, „Medijum grup“, koju vodi rođeni brat Gorana Ješića, Vladimir Ješić, koji je inače vlasnik portala „Bebac“.

E sad, kako je nastao portal „Bebac“? Portal „Bebac“ je nastao 2008. godine u junu, gospodine ministre, tako što je iz budžeta AP Vojvodine nevladinoj organizaciji „Medijum grup“ i Vladimiru Ješiću kao njenom direktoru za pokretanje ovog portala uplaćeno oko 57.000 evra. U to vreme je pokrajinski sekretar koji je bio nadležan za ovu problematiku bio Miloš Lučić, inače Ješićev kum. Na osnovu ovih sredstava koja su uplaćena iz budžeta AP Vojvodine Vladimir Ješić je napravio portal „Bebac“ i, takođe, jednu kompaniju, „Kord IPS“, koja se bavi jednim unosnim poslom vezanim za matične ćelije i, to možete da proverite preko sajta Agencije za privredne registre, ima godišnji promet od nekoliko miliona evra. Taj isti Vladimir Ješić se inače hvalio kako su njegova kompanija „Medijum grup“ i ova druga firma koja se bavila, i dan-danas se bavi, matičnim ćelijama finansirale kampanju Demokratske stranke u vreme kada je tu stranku vodio Dragan Đilas.

Zašto sve ovo govorim? Ovo govorim da bi građani Srbije znali da oni koji danas napadaju Vladu Srbije, koja je Skupštini predložila mere koje nije

predložila apsolutno nijedna vlada u proteklih pedeset godina, a tiču se demografske budućnosti Srbije, da tu vladu i nas koji smo je podržali u svemu tome napadaju u stvari naši politički neistomišljenici, pritom brutalno manipulišući ženama, majkama i decom. Da je tako, evo, ja ću vam navesti primer da je jedan od glavnih organizatora ovih protesta pod nazivom, ako se na varam, „Mame su zakon“ narodna poslanica Tatjana Macura, ona se time javno hvalila; pa poslanik Demokratske stranke Balša Božović, onda poslanica Demokratske stranke u Skupštini Vojvodine (bar je bila, ne znam, Marijane, da li je još uvek) Jelena Beba Balašević. I, ono što je veoma zanimljivo, gospodine ministre, da građani Srbije znaju, jedan od onih koji su najviše podržavali ove proteste pod nazivom „Mame su zakon“, znate li ko je bio? Bojan Pajtić. Čovek koji je dao ovih 57.000 evra Vladimiru Ješiću da bi napravio portal „Bebac“, a da bi, u stvari, preko tog portala i preko dve kompanije koje su iz tog portala iznikle finansirao kampanju Demokratske stranke.

Tako da, dragi građani, slobodno možete da protestujete ako ste nezadovoljni politikom Vlade Republike Srbije, ali da znate da su proteste inicirali oni koji se politički ne slažu sa Vladom Republike Srbije i koji žele da budu sakriveni, jer ko bi danas krenuo u proteste iza Bojana Pajtića i njemu sličnih, pa su se onda dosetili da podmetnu nekoliko žena, nekoliko majki i da kažu – evo, ovo su žene i ovo su majke koje su nezadovoljne politikom Vlade Republike Srbije.

Ovo je važno da građani Srbije znaju, da bi se shvatilo i da bi se znalo da su sredstvima iz budžeta Vojvodine, sredstvima iz budžeta Srbije pravljene privatne kompanije, iz kojih su se pojedinci bogatili, pojedinci koji danas predstavljaju tzv. Savez za Srbiju.

Ono što je takođe veoma zanimljivo, to je da se danas oglasio i jedan poslanik Demokratske stranke, koji je... Mislim da vam to dovoljno govori koliko je taj Savez za Srbiju jedna ozbiljna politička koalicija. Naime, gospodin Radoslav Milojević je danas na svom „Fejsbuk“ profilu objavio sledeće rečenice: „Ljudi ne vide smisao da ostanu u Srbiji otkako je Srpska napredna stranka nastavila politiku Demokratske stranke, reče Boško Obradović upravo. Pitam rukovodstvo Demokratske stranke da se nije nešto desilo u tom savezu ili je Demokratska stranka vreća za udaranje?“

Zašto ovo govorim? Prepodne nas je poslanik Boško Obradović plašio kako je napravljena najbolja i najjača moguća politička koalicija u Srbiji u proteklih 15 godina, koja će da oduva SNS sa vlasti, kako mi uskoro nećemo imati šta da tražimo na političkoj sceni Srbije. A evo, kao što vidite, već danas njegovi koalicioni partneri ga napadaju i pitaju da li je njihova stranka vreća za udaranje.

Zašto ovo govorim? Srpska napredna stranka će jednog dana otići sa vlasti, i tu nije ništa sporno. Nema nijedne stranke koja je doveka bila na vlasti

u jednom demokratskom, pluralističkom društvu. Ali, dame i gospodo narodni poslanici, i dragi građani Srbije, ako nas neko nekada i pobedi, to sigurno neće biti Bojan Pajtić, to sigurno neće biti Goran Ješić, to sigurno neće biti Boško Obradović, to sigurno neće biti Dušan Petrović Šane, koji ovih dana batina političke protivnike po Šapcu. Moraće da se pojavi neka potpuno nova politička snaga na političkoj sceni Srbije da bi pobedila Aleksandra Vučića i da bi pobedila SNS.

PREDSEDAVAJUĆI: Po kom osnovu želite reč, kolegice Jerkov?

(Aleksandra Jerkov: Isto ovako po amandmanu.)

Po amandmanu, izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Ja bih isto ovako kao kolega govorila po amandmanu. On je rekao da zapravo želi da nam skrene pažnju na jednu temu. Znači da mi možemo da se javljamo po amandmanu i govorimo o onim temama za koje smatramo da na njih treba da bude skrenuta pažnja, ali ova tema je sasvim dobra koju je gospodin Martinović pokrenuo. Pa pošto govorimo o zakonima koji nisu na dnevnom redu, možemo i mi da pričamo o tom zakonu o kom gospodin Martinović govori.

Najpre treba, gospodine Arsiću, da mu prenesete da je sramota što žene koje su juče izašle na ulice i sve one koji su hteli da ih podrže proglašava za nekakve pione u igri, ne znam kakvoj, i što ih proglašava za ljude koji su instrumentalizovani od strane bilo koje stranke.

Meni je žao što niko od poslanika koji su glasali za taj zakon juče nije bio tamo da razgovara sa trudnicama, da razgovara sa porođiljama, da razgovara sa svim onim ženama koje danas u Srbiji ne smeju da zatrudne i ne usuđuju se da zatrudne zbog sistema koji ste vi napravili, što niko nije želeo da čuje koji su to zahtevi mama, koji su zahtevi porođilja, koji su zahtevi trudnica, sa kakvim se sve problemima suočavaju zbog zakona koji je ova skupštinska većina usvojila, a ovaj ministar Đorđević koji sedi ovde predložio, što niko od vas nije hteo da čuje kakva su prevara vaše mere natalitetne politike i kakva je prevara to što govorite tim ženama.

Vi i dalje niste našli način da pomognete onim ženama koje se i dan-danas suočavaju sa problemima samo zbog toga što su zatrudnele. Ministar Đorđević nije u stanju pet minuta da govori o tom zakonu a da ne priča o porođiljskoj mafiji, o manipulacijama i zloupotrebama u tom sistemu. Ali, kako nama stalno ovde govori vaš predsednik Vučić, svako se kreće u krugu sopstvene pokvarenosti, pa onaj ko je sklon zloupotrebama verovatno u svemu vidi zloupotrebe. Verovatno vidi zloupotrebe i u tome što je ženama problem što treba da rade 18 meseci da bi mogle da dostojanstveno posle žive i da nekako prežive kada dobiju dete. Verovatno je zloupotreba, po ministru i po vama svima, to što žene moraju da biraju između toga da li će dobiti naknadu koja im pripada ukoliko su rodile dete sa smetnjama u razvoju ili će dobiti tuđu pomoć

za negu deteta. Verovatno je po vama zloupotreba i to što se žene žale na to što i dan-danas dobijaju otkaze kada zatrudne, što poslodavci nalaze i dalje načine da ih ispituju o tome da li žele porodicu, da li imaju decu, da li planiraju decu, da od toga zavisi i njihovo zaposlenje i napredovanje, a bogami i ostanak na poslu.

Verovatno je po vama zloupotreba i to što je ona državna službenica rekla zapravo, što i jeste politika Vlade, da poslodavcima trebaju žene koje će da rade, a ne žene koje će da rađaju, jer ta žena je samo naglas i veoma nespretno rekla ono što vi radite otkako ste došli na vlast. Ona je kažnjena, ili će biti kažnjena, nismo do kraja ispratili epilog te priče, a istina je da kažnjeni treba da budu oni koji su takvu politiku osmislili. Jedino za šta bi ona eventualno mogla da odgovora jeste nekakvo odavanje državne tajne, ili ne znam za šta bi ona mogla da odgovara jer ona je vrlo nespretno rekla ono što vi zapravo radite i ovim merama koje ste tobož usvojili i ovom lažnom reklamom kako će trudnicama, porodiljama biti bolje nego ikada, kako će dece biti više nego ikada. Sve što radite otkako ste došli na vlast jeste to da saplićete na svakom koraku žene koje pokušavaju da osnuju porodicu, da rode decu, da uz to imaju posao i, uprkos vašim naporima, kako-tako prežive.

To što te žene svrstavate u nekakve instrumentalizovane predmete, ili ne znam šta, govori više o vama nego bilo šta što bilo koji vaš politički protivnik može da kaže. Vi u svakome ko se bori za svoja prava vidite neprijatelja države; vi u svakome ko ukaže na neki problem u nekom zakonu vidite kriminalca, tajkuna ili izdajnika. Ali to je ono što radite već trideset godina, pa sada s ovim ženama samo nastavljate to da radite. Sramota je svakog narodnog poslanika koji juče nije bio tamo sa njima. Ne treba mi da crvenimo zato što nas vi ovde prozivate zbog toga; vi, gospodo, treba da crvenite zato što juče niste bili tamo sa njima ispred Vlade i što niste makar saslušali to što imaju da kažu.

Znam šta ćete vi nakon ovoga uraditi, mogu da zamislim salvu uvreda koje će uslediti. Možete čitati i tvitove i Fejsbuke i Instagrame i sve žive društvene mreže koje postoje, suština je da ste doneli zakon koji ženama koje planiraju porodicu, koje su trudne ili koje su rodile decu otežavate život u ovoj zemlji. To nikakva vaša uvreda neće promeniti, a vi, gospodo, izvolite.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Aleksandar Martinović, replika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Prvo, apsolutno nemam nikakvu nameru da vas vređam, gospodo Jerkov. Ono što želim da kažem jeste da smo mi iz Srpske napredne stranke glasali za izmene Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom u kome piše, između ostalog, sledeće (ovo govorim zbog građana Srbije, a ne zbog vas): „Roditeljski dodatak za prvo dete rođeno 1. jula 2018. godine i kasnije utvrđuje se u visini od 100.000 dinara i isplaćuje se jednokratno. Roditeljski dodatak za drugo dete rođeno 1. jula 2018. godine i

kasnije utvrđuje se u visini od 240.000 dinara i isplaćuje se u 24 jednake mesečne rate po 10.000 dinara. Roditeljski dodatak za treće dete rođeno 1. jula 2018. godine i kasnije utvrđuje se u visini od 1.440.000 dinara i isplaćuje se u 120 jednakih mesečnih rata po 12.000 dinara. Roditeljski dodatak za četvrto dete rođeno 1. jula 2018. godine i kasnije utvrđuje se u visini od 2.160.000 dinara i isplaćuje se u 120 jednakih mesečnih rata po 18.000 dinara.“

Da li su ovo brojevi zbog kojih mi iz Srpske napredne stranke i svi oni koji su glasali za ovo treba da crvenimo? Da li treba da nas je sramota zbog ovoga? Ja mislim da treba da bude sramota one koji ove mere napadaju. Da su ove mere bile donete 2001, 2002, 2005, 2008. godine, Srbija ne bi bila u ovakvoj demografskoj situaciji u kojoj se nalazi. Treba da je sramota vas koji ste finansirali portale sa 57.000 evra da biste finansirali vašu kampanju. Za to vam je služila pokrajinska administracija u Vojvodini. Hvala.

PREDSEDNİK: Reč ima ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Samo radi prave istine i radi naših gledalaca, a i vas poslanika, da čujete u stvari pravu istinu, ja ću vam je reći pošto ne mogu da pričam, a mislim da mogu o ovom zakonu da pričam mnogo duže nego što je to uvaženi poslanik rekao.

Prvo, ponosan sam što je Srbija, kada pogledamo sve zemlje u svetu, zemlja koja najviše brine o svojim majkama. I ono što je...

(Aleksandra Jerkov: O, Bože!)

... Vest jeste da ćemo još više da brinemo, koliko god vi vikali „O, Bože“, o tim majkama. Možete da pogledate, mi smo i na našem sajtu postavili sve zemlje, koliko koja daje i koliko traje bolovanje. Reći ću vam da tzv. najveća demokratija, SAD – porodilje imaju pravo na tri meseca bolovanja, a naknada je nula dolara ili nula dinara. Dobro ste čuli, nula dinara, tri meseca. Imamo skandinavske zemlje koje su lošije od nas a mnogo su ispred nas.

Srbija daje 12 meseci, 24 meseca ili pet godina, u zavisnosti od potreba, i tada je nadoknada 100%. Srbija se ništa ne razlikuje od zemalja EU kada je u pitanju izračunavanje naknade; čak je u zemljama EU ta naknada nekada i rigoroznija jer se deli bukvalno prema onome koliko ste dali državi, koliko želite da koristite to porodiljsko.

U Srbiji, kada pričate o tuđoj nezi i pomoći... Znaite, kada hoćete nešto da zloupotrebite, onda naravno možete da iskoristite i tako nešto i da zloupotrebite, kao što reče jedan poslanik, i majke. Tuđa nega i pomoć koju daje Ministarstvo rada namenjena je majkama koje žele da rade i da prekinu bolovanje, a da država da pare da neko brine o detetu kome je potrebna nega i pomoć. Sve ostale prinadležnosti, lekovi, pomagala i sve ostalo, to je u jednom drugom zakonu. Tim majkama je rečeno i ja sad vama poslanicima kažem da sam pričao sa ministrom zdravlja i da smo spremni da vidimo kako i na koji

način taj drugi zakon da bude još širi i da pruži još veće pogodnosti tim majkama. Ali tuđa nega i pomoć koja se daje iz ovog budžeta namenjena je majkama kada hoće da rade a da država finansira da neko drugi brine o tom detetu dok one rade. Samo da ne bude zabune.

Drugo, postoji fiksna i promenljiva naknada. Rekli ste nešto o toj fiksnoj, a reći ću i ja. Promenljiva naknada je nešto što ima veze i sa penzionim zakonom. Znači, koliko neko uplaćuje, toliko dobija, jer je to njegovo pravo koje stiće iz onoga koliko je platio poreza i doprinosa. Ne zaboravite da država čak i u tim slučajevima ne obračunava poreze i doprinose, već uzima neto platu na koju posle toga plaća poreze i doprinose 12, 24 ili pet godina. To je isto neki trošak države, koji treba da se da majkama i koji nije sporan. Postoji i onaj fiksni deo o kome pričamo, i to je razlika između prošlosti i sadašnjosti, da mi želimo da damo tim majkama još više, a to su ovi iznosi o kojima danas niko ne priča, da mi deset godina dajemo za treće i četvrto dete.

Pored toga, postoji i dečji dodatak. A postoji i to što niko ne priča, što su isto državne pare i pare građana Srbije – svaka lokalna samouprava iz svog budžeta daje svakoj porodilji bez obzira na sve ovo. Znači, svaka lokalna samouprava, više ili manje, u skladu sa svojim mogućnostima, daje.

Opet kažem svima vama, to je malo; prošle godine su bile 52 milijarde, ove godine će biti 58 milijardi. A ne zaboravite, mi imamo manje dece, želimo da preokrenemo točak i da imamo više dece. Za sledeću godinu tražim od ministra finansija da budu 64 milijarde. Prosta matematika govori da iako imamo isto dece, više dajemo. To je ono što treba građani Srbije da znaju. Moraju da znaju, na jedan transparentan način, kome se daje i kako se daje. To je suštinska razlika između onoga što se dešava danas i što se dešavalo 2000. godine. Neću da krijem od vas kako i na koji način se daje tim majkama, to je vrlo transparentno.

Dogovoreno je sa našom premijerkom da čak napravimo komisiju, da svaka majka koja ima primedbu na bilo šta i ukoliko smatra da nešto od ovoga nije dobro obračunato, dođe u Ministarstvo i dobiće napismeno zašto, kako i šta je dato, zašto je obračunato tako kako jeste. Ukoliko postoji greška, njoj će biti isplaćeno drugačije. Kada su u pitanju tri neto plate i pet neto plata, shvatili smo to, ali videćete u nekoj sledećoj izmeni i dopuni Zakona, to će biti ispravljeno. Sigurno, ako se budu pojavile majke kojima je to zakinjuto, njima će biti vraćeno.

Ono što je bitno jeste da nećemo stati na ovome.

Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom je samo početak izmena i dopuna. Želimo da naše mere uspeju, želimo da naše mere prilagođavamo ekonomskim sposobnostima zemlje i da majkama dajemo više. Biće sigurno izmena i dopuna, ne jedna, nego, verujem, svake godine bar po jedna, ali ne zato što nas neko kritikuje, zato što se neko pravi pametan da više voli majke od nas

drugih, nego zato što mi kao država želimo da damo tim majkama i želimo da to bude sve više i više. To je jedina i prava istina, sve ostalo je paušalno.

Dajte da pričamo o tome kako da unapredimo našu zemlju, jer od našeg uspeha, od uspeha ekonomije, od uspeha toga da dolaze investitori, da imamo veće plate, da plaćaju poreze i doprinose, i te majke će imati više. Ne mogu majke da imaju ni iz čega nešto, navikli smo na to da nekada ni iz čega imaju nešto, ali onda neko to nešto mora da vrati, a to mi danas vraćamo. Zahvaljujem.

PRESEDNIK: Hvala.

Po Poslovniku, Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Član 106, pridržavanje dnevnog reda. Dakle, Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom nije sada na dnevnom redu. Postoji predlog koji je koleginica Tatjana Macura zajedno sa našom poslaničkom grupom podnela Narodnoj skupštini.

Ako možete da zamolite kolege sa suprotne strane sale da me ne ometaju dok obrazlažem povredu Poslovnika i da ne dobacuju? Hvala.

Dakle, ako ćemo raspravljati o Zakonu o finansijskoj podršci porodici sa decom, postoji Predlog zakona koji je u skupštinskoj proceduri. Apelujem na vladajuću većinu da prihvati predlog da se isti stavi na dnevni red i mi ćemo vrlo rado tada sa ministrom razgovarati, kao što smo i prethodnih dana neformalno, kada smo se susretali drugim povodima u ovoj zgradi, o tome razgovarali.

Nema tu ništa paušalno i netransparentno, vrlo je precizno i vrlo transparentno, žena dobije rešenje na 900 dinara. Te žene su se juče organizovale i izašle na ulicu. Zaista nije lepo, sada najiskrenije kažem, koristiti njihovo samoorganizovanje, u kojem im je koleginica Macura pomogla, da se to sada zloupotrebi za neki politički obračun sa nekim drugim strankama.

(Predsednik: Javili ste se za povredu Poslovnika.)

Tako je, da skrenem pažnju da se raspravlja mimo dnevnog reda i navodim primer rasprave mimo dnevnog reda.

Molim vas, nemojte te žene više spominjati na ovakav način u kontekstu vašeg razračunavanja. Spomenite ih kada budete raspravljali o njihovim zahtevima i kada se oni budu usvajali. Ja vam se u njihovo ime najljudskije, najtoplije i najsrdačnije unapred na tome zahvaljujem.

PRESEDNIK: Hvala, ali stvarno smo iskočili u vašem slučaju iz forme povrede Poslovnika. Mislila sam da vam je namera da vratimo, ali očigledno ste nastavili da pričate o temi koja je danas aktuelna.

Reč ima Aleksandar Martinović, po Poslovniku.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospođo Gojković.

Ne vređam ja žene, majke, decu, samo želim da obavestim građane Srbije da protesti nisu spontani. Ovo vam je poslanica Tatjana Macura sa majicom „Mame su zakon“; ovo je gospodin Boško Obradović sa Sandom Rašković Ivić, „Mame su zakon“, a evo na ovoj fotografiji su sve same „mame“: Balša Božović, Goran Ćirić itd. Sve same „mame“, nezadovoljne naknadama koje primaju od države. Ne vidim Zorana Živkovića, malo sam ćorav moram da priznam, ali mora da je u ovoj nepreglednoj koloni od pedesetak ljudi verovatno bio i Zoran Živković, koji je ojadio ovu državu za 500.000 evra.

Zašto sve ovo pokazujem? Nemam ništa protiv i nema SNS ništa protiv toga da bilo ko u ovoj državi bude protiv mera koje je donela Vlada Srbije a koje je podržala Skupština Srbije, ali imam protiv toga da zamajavate građane kako je nešto spontano, a i sami znate da ste ovo vi organizovali, jer od silnog besa i mržnje koju pokazujete prema Aleksandru Vučiću više ne znate šta ćete pa ste sada krenuli da zloupotrebljavate žene i decu. Ovo je najgora moguća zloupotreba žena i dece. Pazite, ovo vam je prvi red protesta i u prvom redu gospodin Balša Božović, Aleksandra Jerkov, a iza Balše Božovića Goran Ćirić.

I molim vas da mi odgovorite na pitanje koje je uputio vaš kolega iz Demokratske stranke – da li je vaša stranka vreća za udaranje Bošku Obradoviću?

PREDSEDNIK: Reč ima Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Ja sam želeo nešto da kažem, da dopunim ovo što je rekao drug Martinović.

Ovo zlo koje nama dolazi, ovi štrajkovi koji se organizuju, kojih će biti sve više, dolaze i plaćaju se dolarom. Najveće zlo na svetu je dolar. O tome sam govorio. To je rezervna valuta svih zemalja sveta, osim Amerike. Zato je kriv svet što je dozvolio da se dolar može štampati u neograničenoj emisiji. Godine 1981. dolar je imao zlatnu podlogu i 38 dolara je bila jedna unca zlata. Tada je, čini mi se, bio Nikson. Posle toga svet je dozvolio da se dolar emituje kao toalet papir. Amerikanci mogu da puste u promet onoliko dolara koliko žele, i tim dolarima koje oni emituju, gde su svetske rezerve bile 88%, danas su 33%, jer se Kinezi i Rusi bore da juan zameni dolar.

Znači, ovo što se nama dešava, i što će biti sve gore, dolazi od dolara i zbog dolara. Mi svoju borbu moramo voditi protiv dolara i moramo trgovinsku razmenu u celom svetu voditi u nacionalnim valutama, da se dolar vrati u svoje okvire i da, kao i dinar i sve ostale valute, ima svoju podlogu. Dok to ne uradimo, u svetu neće biti mira i onda mi nećemo imati problema. Hvala.

PREDSEDNIK: Poštovani poslanice, poznavajući poslanika Martinovića, on je gospodin. Drug, ne toliko. Tako da ste tu napravili jednu grešku.

(Mihailo Jokić: Molim? Koju?)

Znači, Martinović nije drug, on je gospodin.

(Mihailo Jokić: Molim vas...)

Druge opcije, hvala vam puno. Hvala vam puno.

Prelazimo na sledeći amandman.

Na član 1. amandman je podnela poslanica dr Dragana Barišić.

Razumela sam ja šta ste hteli da kažete, ali ...

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem se, uvažena predsednice.

Poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, poštovani građani Srbije, podnela sam amandman na prvi član ovog zakona da bismo dodatno definisali ovaj zakon koji je jako bitan.

Pre svega, pre početka ovog izlaganja želela bih da zahvalim našim građanima, našim penzionerima koji su podržali sve reformske zakone, a sve u cilju sprečavanja sigurnog bankrota naše države.

Do tog bankrota doveli su oni koji nas optužuju sve vreme, koji govore o tome da podnosimo takve amandmane, nazivaju nas svakako, pogrdno, a zaboravili su kakvu su državu ostavili 2012. godine.

Ovde neke kolegice govore o tome da su oni brinuli, tobože, o majkama i trudnicama. Pa ja sam bila žrtva „žutog preduzeća“ i 2002. godine bila bez posla samo zato što nisam bila članica tog njihovog klana. Neka samo pitaju njihovu predstavnicu u kruševačkoj bolnici, doktorku koja je sada ko zna gde, koja nije želela da me primi na posao kao majku male devojčice; navodno, tražila mi je adekvatno mesto. Adekvatno mesto se svuda javljalo, ali ja verovatno nisam bila podobna zato što nisam želela da potpišem tu njihovu knjižicu, tu prokletu žutu karticu. E, sada se oni brinu o našim trudnicama, brinu se o porođiljama, a šta su radili, to smo imali priliku da vidimo, kakvo smo stanje zatekli 2012. godine.

Ono što je jako bitno jeste da naši građani vide ko nas vodi ka pravom putu, ko nas dovodi na stabilne noge. Evo, uspeali smo za prethodnih nekoliko godina da sredimo stanje, da sredimo državu, da sprečimo siguran bankrot i sada donosimo zakone koji će dovesti do povećanja penzija.

Naravno da se na ovome nećemo zaustaviti i da radimo na svim poljima. Evo, imali smo priliku pre par dana da vidimo da je urađeno mnogo i za zdravstveni sistem, a ovaj amandman podnela sam upravo da bismo dodatno definisali ovaj zakon i da bi se sveukupni razvoj Republike Srbije odrazio i na razvoj zdravstvenog sistema. Šta reći? Sedam i po miliona evra uloženo je u Klinik u Tiršovoj. Pa zar to nije dovoljno? Ne samo to, mnogo novca je utrošeno na nabavku novih aparata i instrumenata.

Naravno da se na tome nećemo zaustaviti, idemo dalje. Upravo zbog toga imamo ogromnu podršku građana. Njima ne pomažu nikakvi „savezi za Srbiju“ jer se vidi da su to savezi za propast. Nije im dovoljno to što su pljačkali državu do 2012. godine, nego bi preko tih saveza ponovo. E pa, drage moje kolege,

neće moći, jer građani su vas pročitali i jasno vam rekli, i iz izbora u izbore govore, da vas neće. Vama je mesto na političkom smetlištu, a tu idete sigurnim koracima. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Radoslav Cokić.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministri, dame i gospodo kolege poslanici, postoje ljudi koji znaju samo da troše iako je to potpuno nerealno, postoje političke partije i pojedinci koji uopšte ne znaju kako se dolazi do sredstava i kako se budžet puni, a spremni su da potroše ono što ne postoji, ono čega nema. Mi smo takve smenili sa vlasti da bismo popravili stanje u ovoj zemlji, koje je posle njih bilo katastrofalno.

Da se ne vraćam ponovo na Smederevsku Palanku, odakle sam ja, i da vam ne pominjem probleme koje smo tamo zatekli, potpunu pustoš. A od tih ljudi čujemo kako penzije treba povećati. Odakle povećati penzije? Iz kojih to izvora povećati penzije? Penzioneri su podneli teret. Nijedan protest od strane penzionera nismo čuli. Danas kada imamo daleko bolju uposlenost ljudi, kada imamo realne osnove da povećamo penzije, mi to i činimo, kako nam to fond dozvoljava, i budžet, koji u ovom trenutku dotira penzioni fond sa 30%, a znate da je učešće budžeta bilo 60%.

Mnogo infrastrukture je urađeno zahvaljujući Aleksandru Vučiću. Infrastruktura je potrebna da dovedemo investitore. Dovođenjem investitora tamo gde još nisu došli uposlićemo i one građane koji ne rade i smanjiti učešće budžeta u isplati penzija. To je način na koji se radi, kako treba da se radi i da se troši samo ono što je realno zarađeno. Očekujem da u narednom periodu, pored mnogo investitora koji su došli u velike gradove i u neke manje, investitori dođu i tamo gde još uvek nemamo investicija. Imamo ravnomerni razvoj ove zemlje i, kažem, realno možemo da isplaćujemo veće penzije. A kakve to veze ima sa budžetom i stabilizacijom budžeta? Normalno, penzioneri će taj novac da potroše u ovoj zemlji i on će makar delom da se vrati u budžet Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Izvolite.

ŽIVAN ĐURIŠIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim se vrše izmene u članu 12. važećeg Zakona o PIO tako što se dodaje novi stav koji glasi: „Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na jačanje i unapređenje pravosudnog sistema“.

Članom 12. postojećeg zakona propisano je ko su sve osiguranici samostalnih delatnosti, a u stavu 2. ovog člana navedeno je da se radom u smislu stava 1. tačka 2) ovog člana smatra i predstavljanje i zastupanje privrednih društava od strane njihovih osnivača, odnosno članova na osnovu upisa u registar nadležne organizacije.

Predloženom izmenom i dopunom člana 12. stav 2. važećeg Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju precizira se da se radom smatra i predstavljanje i zastupanje privrednih društava od strane njihovih osnivača, odnosno članova na osnovu upisa u registar nadležnih organizacija. Na ovaj način se ova norma usaglašava sa odredbama Zakona o privrednim društvima.

Izmene i dopune Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju donose se u okviru započete reforme ovog sistema radi daljeg uređenja i stvaranja uslova za dugoročnu ekonomsku održivost penzionog sistema, koja će obezbediti pravnu sigurnost i odgovarajući socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera.

Usled pozitivnih kretanja u ekonomiji zemlje i finansijskom stanju budžeta Republike, prestaje potreba za primenom Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija, tako da se Zakon ukida zaključno sa 30. septembrom 2018. godine, onako kako je predsednik Aleksandar Vučić i obećao prilikom donošenja ovog zakona, koji je u tom momentu bio neophodan radi konsolidacije budžeta i finansijskog stanja.

U danu za glasanje glasaću za ovaj zakon, kao i za ostale zakone koji su na dnevnom redu ovog zasedanja. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, amandman ima za cilj da podstakne finansiranje ustanova kulture. Svako povećanje plata i penzija utiče na poboljšanje životnog standarda, a trebalo bi da utiče i na kvalitet života. Značajna podrška kulturi, složićemo se svi, jeste popravljjanje kvaliteta života i životnih uslova.

Kako je u ovom setu zakona o kojima raspravljamo i zakon o potvrđivanju Konvencije Saveta Evrope o kinematografskoj koprodukciji, izdavam film kao deo kulture nadajući se da će srpski film uz nova finansijska ulaganja značajno napredovati, što ovom amandmanu daje smisao. Konvencija ističe sledeće – da je sloboda izražavanja temelj svih principa. Ali i različitost u kulturi takođe u evropskoj Konvenciji ima veoma važno mesto. Evo prilike da i oni koji su proevropski i oni koji su protiv evropskog puta glasaju za ovaj zakon.

Moramo biti svesni da je film veoma važno sredstvo kulturnog i umetničkog izraza, sa značajnom ulogom u očuvanju slobode izražavanja i kreativnosti, što treba podržati, ali uz veliku dozu opreza; mora se čuvati nacionalno dostojanstvo i ne smeju se trošiti sredstva građana Srbije na projekte u kulturi koji brukaju naciju i državu.

Najnoviji primer je film „Teret“ Ognjena Glavonjića, plaćen sredstvima građana Srbije – u najružnijem svetlu pokazuje Srbe kao zločince i zlostavljače nevinih albanskih civila na Kosovu i Metohiji u vreme kosovske pobune. Ne znam da li ste imali prilike da vidite film ili pročitate scenario, ali radi se o transportu tzv. civila ubijenih na Kosovu od strane srpskih snaga, koji se „seju“ od Kosova do Vojvodine. Sama najava filma, hvaljenog jedino u Đilasovim i Šolakovim medijima, govori o tzv. istinitoj priči o srpskim zločinima nad nevinim albanskim civilima u vreme NATO bombardovanja. Znači, bombardovanje nije zločin, kao ni oni koji ga sprovode, zločinci su oni nad čijim glavama padaju bombe. Ako je ovo izraz umetničke slobode, kreativnost je onda mazohizam. A, naravno, bolesni sadizam ovog Veselinović Željka verovatno herojsko delo.

PREDSEDNIK: Poslaniče, molim vas da se vratimo na temu. Molim vas.

MIRKO KRLIĆ: Mislim da je tema.

(Narodni poslanik Maja Videnović dobacuje.)

(Balša Božović: Poslovnik!)

PREDSEDNIK: Recite. Nemojte vikati i nemojte mi dobacivati.

MIRKO KRLIĆ: Nije dokazano da se radi o civilima, kao što nije dokazano ni da se radi o srpskoj vojsci i policiji. Najbolji komentar ovog filma dao je jedan gledalac, a glasi: „Brate Glavonjiću, javi gde se izdaje država, hoću i ja da uzmem neke pare“. Nadam se da je komentar dovoljan.

Konvencija Saveta Evrope o kinematografiji – da, ali po cenu prekrajanja istorijskih činjenica i ugrožavanja državnog i nacionalnog suvereniteta i dostojanstva – ne i nikada, posebno ne za naše pare.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovana predsednice, gospodo ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim se vrše izmene u članu 12. Zakona o PIO.

Ovim amandmanom dodatno se definiše član 1. ovog predloga izmena i dopuna zakona, a ono što hoću da kažem, odnosno da stavim kao akcenat jeste svakako da ovim Predlogom zakona o izmena i dopunama Zakona o PIO prestaje potreba za dejstvom Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzije iz 2014. i 2016. godine.

Razlozi za donošenje ovog zakona proizlaze iz potrebe daljeg uređivanja sistema penzijskog i invalidskog osiguranja, u okviru reforme ovog sistema započete 2002. godine. Osnovni cilj reforme sistema penzijskog i invalidskog osiguranja je stvaranje uslova za dugoročnu ekonomsku održivost penzijskog sistema, koja će obezbediti pravnu sigurnost i odgovarajući socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera. Reforma se sprovodila u više faza (2002, 2003, 2005, 2010. i 2014. godine) i mere koje su sprovedene su uglavnom bile restriktivnog karaktera. Pored toga, nepovoljan odnos broja osiguranika i broja penzionera i stalni trend pogoršanja ovog odnosa doveli su do deficita u poslovanju Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, koji sprovodi penzijsko i invalidsko osiguranje, tako da je gotovo 40% obaveza za isplatu neto penzija dotirano iz republičkog budžeta.

Pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje podrže predložene izmene i dopune Zakona. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, zahvaljujući merama štednje, radu i naporu našeg predsednika Aleksandra Vučića i građana Srbije koji veruju u njega, a njih je svakog dana sve više i više, i oni koji su pristali na mere štednje dočekaće i veće penzije od 1. oktobra ove godine.

Uz reforme i mere štednje, treću godinu zaredom imamo višak u budžetu. Teškim merama smo došli do boljih rezultata. Otvorena su vrata budućnosti našoj zemlji. Danas je dinar čvrst, nezaposlenost je manja od 12%. Pre četiri godine država je bila pred bankrotom, javni dug je bio 78% BDP-a, a do kraja godine biće 50%. To je politika u koju verujemo, politika borbe za očuvanje mira koju naš predsednik Aleksandar Vučić vodi za Kosovo i Metohiju, teži pravednom i mirnom rešenju, koje će značiti bolju budućnost ne samo za nas Srbe na Kosovu i Metohiji već za celokupni srpski narod. Svojim dolaskom na Kosovo i Metohiju 8. i 9. septembra, obilazeći srpske sredine, institucije, predsednik je istakao da želi mir, prosperitet našeg naroda i kompromis sa Albancima. Činjenica je da će Srbija i u dobru i u zlu uvek biti uz svoj narod na Kosovu i Metohiji.

Verujemo mi u politiku mira, dokazali smo to na izborima, a bićemo mnogo jači i bolji na sledećim izborima, jer jačanje naših institucija, vaša briga za svakog građanina na prostoru Kosova i Metohije donosi bolje sutra, bolji ekonomski položaj. Zato podržavamo svaku vašu odluku znajući da je na vama težak teret, osećamo mi to na tim prostorima svakog dana i trena. Investicije koje ste doneli Kosovskoj Mitrovici, preko deset miliona evra za Kliničko-

bolnički centar, dva miliona Gračanici, trinaest miliona evra za izgradnju Trepče, rekonstrukciju brane jezera Gazivode, izgradnju vodovoda, fabrika u Leposaviću, zapošljavanje mladih, sve je to simbol srpskog naroda na našim prostorima i naša drugačija, uspešna i bolja budućnost. Zahvaljujem.

(Balša Božović: Po amandmanu.)

PREDSEDNIK: Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Pošto ceo dan slušamo sve što nije u skladu sa temom dnevnog reda, onda hajde da malo probudimo ovu monotoniju napisanih govora, čisto da iskoristim priliku da gospodina Šarčevića pitam, kao ministra koji je bio prisutan tokom ove rasprave – „Dositeja“, kao nagrada koju su dobili, odnosno...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Ne mogu više da odgovaram na napade iz vaših klupa zašto dozvoljavam da se govori mimo teme. Molim vas da budete tu kada budemo razgovarali o zakonu koji iz svoje nadležnosti pokriva ministar Šarčević pa ćete onda imati priliku da postavite pitanje, ali u vezi s amandmanima koji će biti na dnevnom redu.

(Balša Božović: Povreda Poslovnika.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Član 107. st. 1, 2. i 3. Dakle, ne možete da ne dozvolite meni koji sam se javio po amandmanu, koristim vreme ovlašćenog predstavnika po ovom zakonu, da makar pitam ministra da mi odgovori nešto što je zahtev građana, ali dozvoljavate, s druge strane, poslanicima vaše partije da govore o svemu, o Kosovu, dolarima, globalizaciji, silovanjima, o svemu što apsolutno danas nije tema dnevnog reda.

Dakle, postavio sam pitanje gospodinu ministru, prekinuli ste me na pola, kada su u pitanju stipendije koje je delio predsednik Republike Srbije za 1.047 srednjoškolaca... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Spomenuli ste predsednika Republike Srbije da biste pokrili to da ne govorite o amandmanu koji je na dnevnom redu, a taj amandman je podnela poslanica Stanija Kompirović. Kada bude ...

Slušajte šta je govorila pa ćete znati onda. Ne mogu da vam prepričavam, nije mi dozvoljeno Poslovnikom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite.

(Đorđe Komlenski: Povreda Poslovnika.)

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, ovo je jedna od sednica kada možemo da budemo zaista ponosni, zadovoljni onim što smo uradili i odlukama koje ćemo u danu za glasanje, uveren sam, velikom većinom glasova i doneti.

Srbija je danas država koja ima dovoljno novca u budžetu, Srbija ima suficit, ima para. Ima para da povećava penzije na realnim osnovama, održivo i da naši penzioneri, koji su, mogu slobodno da kažem, bili oni koji su najbolje razumeli nužnost sprovođenja ekonomskih reformi 2014. godine, danas dobiju pravo povećanje penzija. Meni je posebno drago što idemo ka tome da penzije ne prate samo rast cena već da povećanja budu i iznad nivoa rasta cena kako bi i standard života, kvalitet života naših najstarijih sugrađana bio daleko bolji i kako bi njihova budućnost bila što izvesnija i sigurnija.

Kada kažemo smanjivane su penzije, aman više, hajde da stavimo tačku na tu temu pa da kažemo – 60% penzija nije smanjeno, smanjivane su one najveće penzije.

Naravno, mi kao mlađi poslanici Srpske napredne stranke, ali i oni stariji, usuđujem se da govorim u ime svojih mlađih kolega, zahvalni smo našim očevima, majkama, bakama i dekama, koji su shvatili šta je potrebno da uradimo kako bismo mi i naša deca imali sigurnu budućnost u Srbiji. Ovo je jedan od načina, sa povećanjima od 8,2% do 13,2%, da im kažemo „hvala“ ove godine, a, nadam se, i nekim većim povećanjima u budućnosti.

Pre četiri godine, samo to ću da kažem za kraj ovog izlaganja, javni dug u Srbiji bio je 78% BDP-a; pre kraja ove godine biće ispod 50%. To je još jedan od dobrih rezultata rada ove vlade, pokazuje stabilnost i sigurnost naše ekonomije. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Narodni poslanik Đorđe Komlenski, povreda Poslovnika.

DORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Učinjena je povreda Poslovnika, doduše oba puta, člana 103, ali stava 1, stava 4. i stava 7. Imao sam pravo na povredu Poslovnika odmah pošto je gospodin Božović ukazao na navodnu povredu Poslovnika. Naime, tu ste prekršili odredbe člana 103. st. 4. i 7. Gospodin Božović je bio dužan, kao i svi narodni poslanici, da ukaže na koji se član Poslovnika poziva. To što je on završio Pravni fakultet u „Bonafidesu“ a ne tamo gde se ispiti polažu, pa ne zna da član 107. Poslovnika nema stav 3, na koji se između ostalog poziva, nije opravdanje za vas. Trebalo je da mu tog trenutka ukažete da je povredio, zloupotrebio Poslovnik, u smislu člana 103. stav 7, i izreknete opomenu. Da li je u pitanju neznanje zbog načina sticanja diplome ili je namerna zloupotreba, nije na nama da cenimo, ali jeste vaše da primenite odgovarajuću meru. Hvala.

PREDSEDNIK: Pošto ispada da sam ja najgora u društvu, jeste, da, ali sam prekinula poslanika jer je povreda Poslovnika bila samo zloupotrebljena da bi se dobila reč.

Vi recite, ali ja nisam uvek toliko moćna da mogu sve namere poslanika da predvidim. Uglavnom, svi se pozivaju na povredu Poslovnika da bi rekli nešto drugo. To nam je manir u ovom sazivu.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodine ministre, našao sam još spontano okupljenih „mama“ na ovim protestima: evo Zorana Živkovića i gospodina Aleksandra Stevanovića, narodnih poslanika, a ovo su vam Radomir Lazović i Dobrica Veselinović iz organizacije „Ne davimo Beograd“. Kao što vidite, gospodine ministre, sve same „mame“, nezadovoljne merama koje ste doneli.

(Balša Božović: Povreda Poslovnika.)

PREDSEDNIK: Daću vam reč po Poslovniku, samo vas molim, kada neko završi rečenicu, sedne, pa onda.

Znači, čujem dobro. Ne vidim dobro, ali čujem jako dobro.

Narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Član 107, predsednice Narodne skupštine.

Ja mogu da trpim uvrede na svoj račun, ali to što vi ne sprečavate da me vređaju lično govori o vama. Vi predsedavate, vi ste predsednica ove skupštine. To je jedna stvar.

(Aleksandar Martinović: Da li si ti mama?)

Druga stvar, ja vas molim da gospodina Martinovića opomenete svaki sledeći put kada kaže da ima nešto protiv majki u Srbiji. Hvala.

PREDSEDNIK: Član 107. govori nešto drugo.

Molim vas, poslanik Martinović nije imao nameru da vas uvredi time što je rekao da ste vi možda majka. Ne vidim u tome ništa uvredljivo. Ili je naša senzibilnost potpuno različita. Nešto teže da je bilo, pa da razgovaramo o tome. Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovana predsednice Narodne skupštine Republike Srbije, poštovana gospodo ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, nema sumnje da će ovaj Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju, a i moj podneseni amandman, uticati svojim odredbama na

modernizaciju Republike Srbije, a time i na unapređivanje vaspitanja i obrazovanja u celini.

Stranka bivšeg režima nije se borila za investicije, već je pljačkaškom privatizacijom uticala na slabljenje penzionog a time i vaspitno-obrazovnog sistema.

Poštovani narodni poslanici, Dragan Đilas, u narodu zvani Điki Mafija, svakodnevno napada svaku investiciju koju dovodi predsednik Republike Aleksandar Vučić, a time i svako radno mesto i doprinos za penzije, bez obzira na to da li je to „Beograd na vodi“, PKB, RTB „Bor“ ili tvornica guma u Zrenjaninu. Time Dragan Đilas, u narodu zvani Điki Mafija, pokušava oterati domaće i inostrane investitore iz Republike Srbije. Na taj način Dragan Đilas, u narodu zvani Điki Mafija, čini zločin prema građanima i državi Srbiji, a i prema našim penzionerima.

Dragan Đilas, u narodu zvani Điki Mafija, kao gradonačelnik Beograda je 2011. godine opljačkao „Telekom“ tako što ga je političkim pritiskom na tadašnjeg direktora „Telekoma“ Branka Radujka prisilio da kupi četiri kablovska kanala njegove „Arene sport“ za 7,7 miliona evra iako, podvlačim, „Telekom Srbija“, poštovani narodni poslanici, po zakonu tada nije smeo biti vlasnik medija. Tako je Dragan Đilas, u narodu zvani Điki Mafija, pljačkao i uništavao penzioni sistem a time slabio i vaspitno-obrazovni sistem.

Dragan Đilas, u narodu zvani Điki Mafija, svakodnevno napada uvaženog predsednika Republike Srbije gospodina Aleksandra Vučića, jer ne može više da pljačka građane Srbije ni penzioni sistem Republike Srbije. Danas kada je predsednik Republike Aleksandar Vučić od opljačkane i finansijski uništene zemlje – od strane Dragana Đilasa, u narodu zvanog Điki Mafija, i njegovog „žutog preduzeća“ – učinio Srbiju ekonomski stabilnom zemljom i kada je budžet Republike Srbije napunjen, gle čuda, osetio je to Dragan Đilas, zvani Điki Mafija, i evo ga, dolijao zajedno sa „savezom za ponovnu propast Srbije“, Sašom Radulovićem, u narodu zvanim Kralj Stečaja, Sašom Jankovićem, u narodu zvanim Sale Prangija, Boškom Obradovićem, u narodu zvanim Lupetiv, Zoranom Živkovićem, u narodu zvanim Poljoprivrednik u Pokušaju, Borisom Tadićem, u narodu zvanim Lipicaner, Đorđem Vukadinovićem, u narodu zvanim Đorđe Vlah, Jankom Veselinovićem, u narodu zvanim Janko Stanokradica, Sergejem Trifunovićem, u narodu zvanim Sergej Pišoje ili Pišanović (jer je rekao da će pišati po predsednikovom grobu), Željkom Veselinovićem, u narodu zvanim Žeki Afroamerikanski Silovatelj, Nenadom Čankom, u narodu zvanim Nešo Gicoje, Čedomirom Jovanovićem, u narodu zvanim Čedo Šmrkač ili Šmrkanović, Zoranom Lutovcem, u narodu zvanim Zoran Zalutovac, da ponovo ekonomski i politički bace građane i državu Srbiju na kolena.

Zato su, poštovana predsednice, ovaj zakon i moj predloženi amandman veoma važni. Pozivam vas, gospodo narodni poslanici, da u danu za glasanje prihvatite moj amandman. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Koristim vreme poslaničke grupe.

Evo, profesor doktor je sada, ovog trenutka obrazložio svoj amandman. Ja pitam i jednog i drugog ministra da li će prihvatiti ovaj amandman, a posebno s ovakvim obrazloženjem koje smo danas čuli. On jeste simbol obrazovanja. A ja ću pročitati kako glasi njegov amandman i još jednom vas molim da odgovorite upravo na ovo pitanje, jednostavno – da li ćete prihvatiti amandman prof. dr Atlagića, koji na ovakav način govori o kolegama koje sede u skupštinskim klupama i onima koji ovog trenutka nisu u tim klupama?

Njegov amandman kaže da bi ovim zakonom podstakao da sveukupni razvoj Republike Srbije poraste, s posebnim osvrtom na razvoj sistema obrazovanja. Na koji način će ovo podstaći sistem obrazovanja? Ministre prosvete, u sklopu ovog pitanja i ovog amandmana, pitam vas – da li vidite neku vezu između otvorenih pitanja, počev od bivšeg predsednika Republike Tomislava Nikolića, koji nama nije mogao da kaže kako je glasio njegov master rad i na kom je fakultetu završio svoje studije, do upitnih doktorskih diploma ministara koji sede zajedno sa vama u Vladi, i kako se vi sami osećate u toj vladi kada na ovakav način slušate obrazloženja koja će, po rečima profesora doktora, unaprediti obrazovanje u Srbiji? Da li to znači da ćemo mi zaista saznati, iskreno govoriti o tome, o poreklu diploma, doktorskih disertacija svih ministara u vašoj aktuelnoj vladi?

Mislim da je to preduslov da zaustavimo ogroman odliv najučenije dece i one koja su spremna da uče u Srbiji danas, onih koji su spremni da ulože ogromne napore da studiraju, završe svoje studije na pošten način i da nađu sebi prostora za egzistenciju.

Mislim da je to preduslov da učinimo upravo penzioni sistem, sada govorim vama, ministre Đorđeviću, održivim, onako kako ste pokušali da govorite da će penzije biti povećane onog trenutka kada Srbiju učinimo finansijski održivom. Da li će ona biti finansijski održiva ako ovakvim govorima, ovakvim obrazloženjima, ovakvim odnosom prema svojim kolegama motivišemo tu decu da izađu iz Srbije? Postoji taj jaz o kome smo razgovarali, o sve starijoj Srbiji, sve kraćem životnom veku i sve kraćem periodu primanja i uživanja penzija, a demotiviramo one najmlađe da zaista ulažu u penzione fondove.

Zaista vidim tu vezu između obrazovanja, o kome se pokušalo govoriti, i održivosti penzijskog sistema, ali prvi preduslov za to je da budemo iskreni, pre svega sa vrha države, za svakoga od nas pojedinačno, o poreklu diploma, o

načinu na koji smo završavali svoje škole i da probamo da budemo hrabri i obračunamo se s tim, pre svega zbog budućnosti dece koja su spremna da uče i ulažu u svoje znanje i ostanu u Srbiji, jer 40.000, po statističkim podacima, godišnje napušta Srbiju. Nema održivog penzijskog sistema sa takvim odlivom.

Još jednom da kažem ono što je stav Demokratske stranke u vezi s ovim predlogom zakona – nesporno je da će penzije porasti zbog toga što se ukida smanjenje od 10%, to je potpuno jasno, ali ono što je naš predlog bio, želeli smo da čujemo i zajedno nađemo rešenje na koji način će se vratiti ono što je uzeto u poslednje četiri godine, od usvajanja zakona 2014. godine do danas. U proseku, oko dvesta miliona evra godišnje, za četiri godine oko osamsto miliona evra. Dakle, to jeste suština, na koji način vratiti ono što je imovina penzionera, njih oko 700.000 u Srbiji, kojima je smanjena penzija. Mislim da to, kao narodni poslanici, zajednički treba da uzmemo kao sopstvenu odgovornost.

Još jednom kažem da je 2000. godine Demokratska stranka u širokoj koaliciji uspela da vrati dvanaest zaostalih penzija; uspela je da vrati dečje dodatke i uspela je da vrati staru deviznu štednju iz tog perioda devedesetih kada se sistematski od države otimalo kroz sistem piramidalnih banaka Dafine, Jezde i nekih drugih bankara u Srbiji, nazovibankara, i države koja je proglasila nešto što je sticano godinama kao kapital za budućnost, staru deviznu štednju.

Još jednom vas pozivam, ministre, da nam kažete da li ćete prihvatiti ovaj amandman i na koji način možemo zajedno da radimo i da se suočimo sa takvim pristupom da je lak način da se dođe do diploma, doktorskih disertacija, način da se otera veliki broj najobrazovanije dece iz ove naše zemlje.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Hvala vam, ali ja ne mogu da prihvatim amandman, to mora Skupština, a nije ni moj zakon.

Ali ono što ste pitali iz mog domena, ono što ja zastupam – vrlo je jasno šta je u domenu Ministarstva prosvete i nauke, a šta je u domenu autonomije samog univerziteta, odnosno njegovih sastavnica. Kada je u pitanju sumnja na plagijat, znate da se za to morate obratiti (ili ko god sumnjao) matičnom fakultetu; oni formiraju komisije i dalje imaju svoju proceduru. Kada se sumnja u validnost diplome, onda se obraća Ministarstvu prosvete i prosvetna inspekcija tada reaguje i donosi zaključke tako što ispituje celu proceduru. Imali smo u našim izmenama i dopunama zakona nešto za šta smo objasnili da nije bilo u toj proceduri iz nekih tehničkih grešaka, ali time nije niko amnestiran od onoga što je nelegalno.

Mi imamo do današnjeg dana oko stotinak raznoraznih ustanova, na naš poziv, gde smo rekli da se ugase nelegalno otvorena neakreditovana odeljenja bilo kog sektora, strukovnog ili akademskog obrazovanja, bilo privatnog ili

državnog. U tom domenu inspekcija će od prvog, kako smo i rekli, krenuti na teren.

Druga kategorija visokoškolskih ustanova su one koje su podnele zahtev za akreditaciju ali zbog promene načina akreditacije – ranije preko Komisije za akreditaciju, sada na Agenciju, koja je viši nivo i evropski standard – bila je jedna pauza. U toj pauzi ljudi su na čekanju, sačekajte proces akreditacije. Bude li ona loše urađena – znači, oni mogu sada da počnu da rade posle prvoga – naravno da će im se oduzeti akreditacija, odnosno studentima će morati da se vrati novac i da se upišu u druge ustanove.

Znači, na sve ono što stigne do resornog ministarstva u službenoj formi, mi smo dužni da reagujemo, tako i radimo, a sve što je sumnja na nešto drugo jeste nešto što je u okviru autonomije, pravo i obaveza univerziteta. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima dr Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Marinkoviću. Javio sam se po amandmanu svog uvaženog kolege Marka Atlagića.

Ja sam ovde donosio indeks predsednika moje stranke i predsednika Republike Srbije, Aleksandra Vučića, ali vi nikako da donesete indeks vaših lidera. Razumem zašto niste hteli da donesete indeks Dragana Šutanovca, čovek je studirao preko 12 godina. Evo, ja vas molim, donesite indeks ovog Željka Veselinovića, vašeg novog lidera koji preti silovanjem predsednici Vlade Republike Srbije, da vidimo koju školu je on završio i kakvu poruku šalje on deci i omladini Srbije. I da li je to politika koja će zadržati mlade da ostanu u ovoj državi?

Takođe, gospodine Ćiriću, ja vas molim, pošto ste pričali o amandmanu Marka Atlagića i pozivali ministra da vam odgovori da li će prihvatiti njegov amandman, ja sad pitam vas: kako je to Srbija nedemokratska država, tiranija, država u kojoj se pita samo jedan čovek – vi pritom uvek mislite, naravno, na predsednika Republike Aleksandra Vučića – kako je to Srbija zemlja neslobode, zemlja strahovlade, a vi, predsednik Poslaničke grupe Demokratske stranke, na radnom mestu specijalnog savetnika generalnog direktora Javnog preduzeća „Pošta Srbije“ sa platom od 150.000 dinara? Kažite mi kakva je to nedemokratska država u kojoj je tako nešto moguće i da li je tako nešto bilo moguće u vreme vaše demokratije, u vreme vaše slobode, u vreme vaše vladavine prava? Ja mislim da nije bilo moguće.

A ove fotografije koje sam maločas pokazivao pokazivao sam ne zato, kao što kaže vaš kolega Balša Božović, da bih vređao bilo koju majku u Srbiji, ja sam i sin i roditelj i ne pada mi na pamet da vređam bilo čiju majku i bilo čiju suprugu; ove fotografije sam pokazivao da bi građani Srbije znali da nije reč ni

o kakvim spontanim demonstracijama protiv Vlade Srbije i da nije reč ni o kakvom protestu, kako vi kažete, mama, jer vi, Balša Božović, Zoran Živković, Radomir Lazović, Dobrica Veselinović, Aleksandar Stevanović itd., niste mame, nego ste poslanici opozicije i to tako kažete građanima Srbije. Na ovim fotografijama ne da nisam video skoro nijednu mamu, video sam skoro sve same poslanike iz Demokratske stranke, iz svih ovih poslaničkih grupa kojima su zajednički šefovi Željko Veselinović i Dragan Đilas.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Martinoviću.

Povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 104. Gospodine predsedavajući, ja uvažavam vašu toleranciju prema opoziciji, ali gospodin Ćirić je, po meni, na veoma prizeman način želeo da nipodaštava gospodina Atlagića i njegovu doktorsku diplomu. Gospodin Atlagić se javio za repliku, koju mu niste dozvolili.

Dakle, gospodin Atlagić je doktorirao u stara dobra vremena. Gospodin Atlagić nije studirao 12 godina kao Goran Ješić, falile mu tri godine do penzije. Gospodin Atlagić nije studirao kao njihov predsednik nekadašnji, oni to često menjaju, gospodin Zgrabinovac, ili tako, ne znam kako se zvao, koji je studirao 13 godina, dve godine mu falile do penzije. Gospodin Atlagić nije završio dva fakulteta kao Beba Balašević. Dakle, ja verujem da je ona završila dva fakulteta, sad može da pređe da čisti treći s obzirom na to da nije znala ni ko je Ilija Garašanin; diplomirala književnost a ne zna šta je „Načertanije“, da su je pitali godinu, to bi bio opšti haos.

Dakle, ja poštujem gospodina Ćirića, poštujem njegovo znanje o telekomunikacijama, poštujem njegovih 150.000 dinara koje dobija od Vlade Srbije kao savetnik, poštujem i to što je za tri-četiri meseca dok je bio direktor „Pošte“ stekao stan u blizini „Pošte“ od sto i nešto kvadrata. Sve ja to poštujem, ali vi morate voditi računa i o pravima gospodina Atlagića i zahtevam da uvažite moju primedbu. S obzirom na to da je dolazilo do rotacije predsedavajućih, nisam siguran da ste vi predsedavali, ali treba da dozvolite Marku Atlagiću da dostojanstveno odbrani svoju doktorsku titulu. Ne treba njemu znanje koje ima Beba Balašević, niti mu treba neko ko će kao Beba i njen otac opevati narodne poslanike, poljoprivrednike i nazivati ih „smradom sa farme“ koji, eto, „nešto izvale“. Pa evo prilike da i ja pitam Đoku Balaševića – ko to izvali onako o Garašaninu kao kupcu PKB-a? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Smatram da nisam povredio Poslovnika. Profesor dr Marko Atlagić je u sistemu, ima pravo na repliku, s tim što smatram da stvarno niko nije doveo u pitanje ni autoritet, znanje i, daleko od toga, diplomu profesora.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Prvo profesor Marko Atlagić, pravo na repliku.

I vi, gospodine Ćiriću, imate pravo na repliku, naravno.

MARKO ATLAGIĆ: Prvo repliku, a onda imam pravo po amandmanu.

Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine...

PRESEDAVAJUĆI: Ili replika ili amandman.

MARKO ATLAGIĆ: Replika.

Šokiran sam izjavom gospodina prekoputa mene, što nije slušao obrazloženje mog amandmana. Nije čudno što to nije slušao jer on nije znao ni o kom se zakonu radi, koji je na dnevnom redu. A kako bi, pobogu, braćo, znao kad je došao pre pola sata u ovu skupštinu, a mi radimo od jutros deset sati. Tako radi svaki dan, on i gospoda iza njega. To je jedno.

Drugo, da ovaj zakon može uticati na ukupni ekonomski razvoj i modernizaciju Srbije, a time, kada se poboljša i penzioni sistem, i na vaspitno-obrazovni sistem, zna svaki đak u prvom razredu osnovne škole. Ali on nije slušao. To je jedno.

Drugo, nikada u životu nikoga nisam uvredio. Vi dobro znate, gospodo narodni poslanici, a i građani Srbije znaju – sve ovo što sam rekao, kako je prethodni govornik govorio o kolegama narodnim poslanicima, citirao sam iz štampe. Sada ću samo jednu rečenicu da kažem. Tako, na primer, Kralj Stečaja, 14. aprila gospodnje 2011. jedan ugledni list, naslov stoji: „Policija češlja Kralja Stečaja“. Šesnaestog aprila 2011. godine, naslov: „Kralj Stečaja, Saša Radulović, ojadio šećerane“. Imam stotinu takvih iz štampe. A za njegovog kolegu iz njegove stranke, koji je ošteti budžet 2010. godine za 463 miliona dinara, izveštaj DRI, koji sam ja citirao već i ranije u ovoj skupštini...

(Predsedavajući: Hvala.)

Samo da završim rečenicu i po Poslovniku imam pravo.

(Predsedavajući: Imate dva minuta kada je replika u pitanju. Završite rečenicu.)

Evo, da završim ovu rečenicu. Državna revizorska institucija je utvrdila, utvrdila komisija i u štampi tri dana iza toga – Dragan Šutanovac, zvani Zgrabinovac. Ništa nisam, gospodo narodni poslanici izmislio, već rekao šta je ko od ove gospode radio.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Evo, da damo priliku i Goranu Ćiriću. Pravo na repliku, pa se vi javite opet po amandmanu, naravno.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Evo, u dva minuta, trojica poslanika i prosto kratki odgovor. Još jednom potvrda od pomenutog profesora doktora o seriji uvreda za svoje kolege, i one koje su u sali i one koje nisu u sali.

Nikada od mene niste mogli da čujete bilo kakvu uvredu prema bilo kome od poslanika ili poslanica u ovim klupama. To što sam postavio pitanje o diplomama i o znanju, valjda je sasvim logično da svako od nas zna kako mu se zvao diplomski rad ili maturski ili bilo koji rad, jer je to nešto što ostaje za sva vremena onima koji su uložili makar desetine sati truda oko takvog rada, a kamoli i malo više od toga. Ako me pitate kako se zvao moj maturski ili diplomski rad, evo, reći ću vam, znam ga napamet u toku dana i noći.

(Aleksandar Martinović: A ko to ne zna?)

Pa bivši predsednik Republike Srbije Tomislav Nikolić na to pitanje nije znao da da odgovor, niti je dao javnosti odgovor na kom fakultetu je studirao.

Postavio sam pitanje i ministru prosvete o odnosu prema kolegama koji su davali nemušta objašnjenja o tome gde su studirali, u kom periodu, koje smerove i doktorate, verodostojnost doktorata onih koji su ih ovde prikazali i koji se kite tim titulama.

Ali vi ste pokazali, u suštini, kakav je odnos prema ljudima koji rade u državi, u javnim preduzećima, jer ste postavili to pitanje. Pa naravno da je logično da ljudi i iz pozicije i iz opozicije rade u državnim sistemima. Zar mislite da je pristup bilo kom državnom sistemu moguć i poželjan jedino ljudima koji su članovi stranaka na vlasti? To u stvari pokazuje pristup tom pitanju.

Što se tiče stana koji se pominjao, jedan sam od retkih direktora „Pošte“ koji nije dobio stan, nego je podigao kredit, otplaćuje taj kredit, i naravno da ga otplaćujem sa izazovima kakve imaju i svi ostali ljudi u Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Doktor Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Jedna vrlo kratka replika, u stvari jedno pitanje.

Ako je, gospodine Ćiriću, normalno to što vi kažete, ja zaista mislim da je normalno, dakle da je svakom građaninu Republike Srbije potrebno omogućiti pristup državnoj službi, kažite mi da li je u vaše vreme bilo moguće da predsednik poslaničke grupe bilo koje opozicione partije... Evo, pošto ste maločas spominjali bivšeg predsednika Republike Tomislava Nikolića, on je u to vreme bio predsednik Poslaničke grupe SNS, u vreme kada ste vi bili na vlasti, da li je bilo moguće u to vaše demokratsko vreme, evropsko vreme, građansko vreme, da Tomislav Nikolić bude u Narodnoj skupštini predsednik Poslaničke grupe SNS i da istovremeno bude specijalni savetnik generalnog direktora JP „Pošte Srbije“, ili bilo kog drugog javnog preduzeća u Srbiji, za

platu od 150.000 dinara? Navedite mi, molim vas, jedan primer u periodu od 2008. do 2012. ili od 2000. do 2008. godine, da li je takvih primera u Srbiji bilo, dakle da neko u Skupštini Srbije bude šef opozicione poslaničke grupe i da bude specijalni savetnik direktora „Pošte“, „Elektroprivrede“, „Telekoma“ ili neke druge državne kompanije.

U vaše vreme to nije bilo moguće i to nije bilo normalno, ali je to normalno u naše vreme. Kao što vidite, Srbija, pa vi ste očit primer, nije zemlja neslobode, nije zemlja u kojoj nema demokratije. Naprotiv, Srbija je zemlja demokratska, Srbija je zemlja u kojoj nema partijskog zapošljavanja, a najbolji primer za to ste vi, gospodine Ćiriću. Vi ste najbolji, udžbenički primer kako treba da izgleda jedna demokratska i pravno uređena država – čovek je protiv režima, ali zato radi u državnoj kompaniji za 150.000 dinara.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Gospodine Rističeviću, vi ste se javili. Po kom osnovu? Odustajete. Dobro, hvala.

Goran Ćirić, pravo na repliku.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Da, direktno ste me pitali. Pitanje je jasno i ja ću ga proširiti i na period od 2000. do 2004. godine i 2008. do 2012. godine, za koji ste postavili pitanje, kada sam nosio odgovornost za dva velika sistema: jedan je bio Grad Niš, od 2000. do 2004. godine, drugi „Pošta Srbije“, od 2008. do 2012. godine. Ponosan sam na rezultate u tom periodu i za jedan i za drugi sistem, a posebno na ljude sa kojima sam sarađivao. Možete da proverite, i za to imate potvrda i na ovim našim sednicama Skupštine Srbije, kada su bivši direktori u „Pošti Srbije“, ovde sada u velikim sistemima, koji su dobili priliku u „Pošti“ bez bilo kakvog pitanja kog su političkog opredeljenja, samo na osnovu svojih sposobnosti. Jer svako ko radi u velikim sistemima, neću pominjati imena, vi to znate, i u MUP-u, i u Agenciji za razvoj elektronske uprave... Neću o njima govoriti, dolazili su upravo ovde, zajedno sa sadašnjim ministrom, i predstavljali zakone. I to proverite, to ćete se uveriti.

Ja zbog korektnog odnosa ne pominjem imena i prezimena, jer nemam taj pristup, ali ću vam upravo reći... Lako ćete proveriti. Ali ću vam upravo reći – svako ko nosi odgovornost za veliki sistem, za čitavu državu, mora da zna da u nekom procentu i u tim javnim sistemima rade ljudi koji su različitih političkih orijentacija. Ako sećete pojedine delove tog sistema, gubite deo energije i znanja u tom sistemu. Ja sam toga bio svestan jer sam znao da je u to vreme Demokratska stranka možda imala 30% podrške ili 20% ili 40% u nekom periodu, ali 60% biste odsekli ukoliko biste angažovali samo ljude iz svog političkog okruženja. Zato su dobijali šansu svi oni najsposobniji i za to imate sijaset potvrda. Proverite sami, ja ne lažem, lako je proveriti. I proverite ovde one koji su sedeli u ovim klupama i branili neke od zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik dr Aleksandar Martinović, pravo na repliku.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Moje pitanje je bilo vrlo jasno. Ja ne znam o kojim klupama vi govorite. Spominjete neke ljude čija imena ne želite da navodite, a kažete – Srbija je nedemokratska, tiranski režim Aleksandra Vučića itd.

Ja sam vas vrlo jasno, srpski pitao – da li je u vaše vreme, gospodine Ćiriću, molim vas, da li je u vaše vreme bilo moguće da neko istovremeno bude predsednik poslaničke grupe u opoziciji i specijalni savetnik generalnog direktora bilo kog javnog preduzeća u Srbiji? Molim vas, navedite mi jedno jedino ime. Od 2000. do 2012. godine nije bilo moguće, i vi to veoma dobro znate. Ne da nije bilo moguće, setite se perioda posle 5. oktobra, šta su vaši politički istomišljenici govorili o onima koje su na nelegalan način srušili sa vlasti. Da ih treba otpuštati sa posla, da ih treba lustrirati, da im decu treba šišati do glave itd. To su bile vaše mere.

U naše vreme je tek postalo moguće, u to naše strašno, Vučićevo, nedemokratsko vreme. Sećate se šta pričaju vaše stranačke kolege ovde u Skupštini, partijsko zapošljavanje itd. Pa tek u to Vučićevo vreme je moguće da neko kritikuje Vučića, bude predsednik poslaničke grupe u opoziciji i istovremeno bude specijalni savetnik generalnog direktora JP „Pošte Srbije“ za platu od 150.000 dinara.

Ako je to već tako, gospodine Ćiriću, ja sad pitam vas – odakle vam moralno pravo da pljujete po rođenoj državi i da kažete da je Srbija zemlja neslobode, zemlja strahovlade, zemlja u kojoj se za sve pita samo jedan čovek? Prosto, kako čovek ima moralnih skrupula da sa takvim primanjima, sa platom od 150.000 dinara, kaže – e ova država je zla, ova država je pokvarena, ovo je država u kojoj nema slobode?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, pravo na repliku.

GORAN ĆIRIĆ: To i takav napad, pljuvanje države, apsolutno nikada. Možemo da stavimo svoje biografije svim ljudima ovde i čitavoj javnosti u Srbiji i pokažemo šta smo radili za ovu državu.

Ako imate dobre namere prema državi i probate da nekim predlozima, rešenjima i različitim pogledom na rešenja koja ovde predstavljaju pomenuti ministri i vi zastupate kao većina, a ja sam u manjini i ne verujem u takva rešenja nego verujem da je moguće nalaziti i drugačija rešenja, to je nešto što dokazuje moju iskrenost i, naravno, moju opredeljenost i ljubav prema svojoj zemlji. Ne mogu da vam dozvolim da kažete da više volite svoju zemlju od mene.

A reći ću vam i mnogo veće izazove od ovoga koji vi sada ističete. Godine 1999. sam bio taj prokaženi demokrata u gradu Nišu, kao predsednik Gradskog odbora Demokratske stranke, koje su optuživali i vaše kolege, u

političkom smislu, a i ljudi na čelu države, da postavljaju lokatore da bi im bombardovali decu, prijatelje, rodbinu, pozivali na vojne vežbe, pozivali u rat. Da, odazvao sam se i naravno da sam bio spreman da žrtvujem i svoj život i da branim svoju decu, svoju rodbinu i svoje sunarodnike na način koji je mogao da odnese i život, onako kako su i hiljade drugih ljudi koji nisu bili po definiciji pripadnici tadašnje vlasti, pripadnici vladajuće većine, nego je bilo i opozicionara. Ali ti ljudi su voleli svoju državu, onako kako je volim danas ja iako sam ovde sa ove strane klupa u manjini, i to izuzetno izraženoj manjini.

Nikada vam neću dozvoliti da kažete da volite više ovu našu državu od mene zbog toga što ja u ovom trenutku razmišljam na drugačiji način i mislim da je potrebno tražiti drugačija rešenja i o ovom Zakonu o penzionom sistemu, i onda kada smo bili protiv 2014. godine, i o mnogim drugim rešenjima koja ste ovde donosili i za koja sam siguran, ponavljam još jednom, da su donela velike, loše posledice ukupno po državu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Reč ima dr Aleksandar Martinović, pravo na repliku.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dakle, nikako da mi, gospodine Ćiriću, odgovorite da li je u vaše vreme ijedan predsednik opozicione poslaničke grupe mogao da bude specijalni savetnik generalnog direktora u nekom javnom preduzeću.

Što se tiče napada na rođenu državu, koliko znam, DS je član ovog novog saveza, vi kažete – za Srbiju, ja mislim saveza protiv Srbije, čiji je lider Željko Veselinović. Taj Željko Veselinović je pre dva dana izjavio: „Hvala svim članovima Saveza za Srbiju na nedvosmislenoj podršci. Neće nas uplašiti, pocepati, nego nam samo daju još više snage u borbi protiv ovog fašističkog režima. Jedinstvo, prijateljstvo i sloga su ono što krase Savez za Srbiju, do pobeđe.“

Znači, gospodine Ćiriću, ministar Đorđević, ministar Šarčević, Đorđe Komlenski, sve ove moje kolege iz Srpske napredne stranke, mi smo po mišljenju vašeg lidera predstavnici fašističkog režima. Niste rekli vi, rekao je vaš lider. Rekao je lider Željko Veselinović. Jedan dan kaže da treba silovati predsednicu Vlade Anu Brnabić od strane jednog Afroamerikanca tek puštenog iz zatvora, a onda posle tri dana kaže da Srbijom vlada jedan fašistički režim.

Onda vi kažete – ja ne pljujem po svojoj državi, ja sam branio tu državu. Morate da se odlučite, gospodine Ćiriću, da li ste u koaliciji sa ovakvim ili niste. Ako jeste, a jeste, onda ste isti kao i oni.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Reč ima Goran Ćirić, pravo na repliku.

GORAN ĆIRIĆ: Mislim da je ovo važno pitanje. Moje kolegice i kolege su jasno rekle i osudile smo taj tvit koji ste čitali celog dana u Skupštini,

ne samo zbog toga, nego smo ga osudili sasvim jasno. Ja i ovog trenutka kažem – da, osuđujem.

Podsetiću vas, gospođu Anu Brnabić, kada je predložena za predsednicu Vlade, branili smo kao građanku – to i sada ističem, i tada smo izjavljivali, može se proveriti u stenogramu – i sva njena prava i njenu različitost i jasnu opredeljenost i pripadnost LGBT grupaciji. Ona je pretrpela napade od vas iz ovih klupa; tada vas je predsednica Skupštine utišavala kada ste čitali jedan primer iz čitanke i, po njenoj proceni, po proceni Maje Gojković, vređali Anu Brnabić. Tada smo je štitili, kao što ćemo je štititi i sutra, i sve one ljude koji imaju prava na svoje različitosti i različita opredeljenja, i u političkom, i u religijskom i svakom drugom smislu.

Dakle, tu ćemo biti dosledni, isto onako kako ćemo govor mržnje ili poruke kakve smo čuli, koje ste čitali ovde, jasno osuditi u ovim klupama. Mislim da ne možete da stavljate znak jednakosti, jer, još jednom kažem, ni u jednom trenutku nije bilo niti vređanja, niti reči mržnje, niti govora mržnje prema bilo kom pojedincu u ovim klupama. Vi to odlično znate, kao što znaju i svi ostali poslanici u ovoj skupštini.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima dr Aleksandar Martinović, pravo na repliku.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zbog građana Srbije – dakle, niste se izvinili Ani Brnabić zbog reči koje joj je uputio vaš lider Željko Veselinović. Niste. Mi smo ovde u Skupštini pročitali to što je Željko Veselinović rekao za Anu Brnabić i tek posle toga neko od vaših poslanika je rekao da mu je žao što je to napisano, ali pre toga niko od vas se nije izvinio. Niko od vas se nije izvinio.

Niko od vas se nije izvinio zbog ovih reči, sramnih reči, da Srbijom vlada fašistički režim.

Da li ste se ogradili od izjave takođe jednog od lidera Saveza za Srbiju, koji dolazi iz stranke Vuka Jeremića? U pitanju je Vladimir Gajić, koji je doslovno rekao: „Vučića na izborima da pobedimo ne možemo. Preko 60% funkcionalno nepismenih građana je tu.“ Znači, on vređa čak i građane Srbije, ne vlast, vređa građane. „Šezdeset posto funkcionalno nepismenih građana je tu i oni će do kraja ostati njegovi vernici. Milošević nije izgubio na izborima, već revolucijom. Ja sam zagovornik pobune naroda. Doći će taj trenutak.“ I dodao je da garancije za tu pobunu treba tražiti od velikih sila. Da li se ograđujete od ove izjave? Da li se slažete s ovim da je 60% građana funkcionalno nepismeno, da su 60% građana Srbije vernici Aleksandra Vučića i da ne možete drugačije da pobedite Aleksandra Vučića nego tako što ćete da ponovite 5. oktobar? Da li se i od ove izjave ograđujete? Kažite pred građanima Srbije da li se i od ovoga ograđujete.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Da ne ostane nedorečeno, da se vratimo na amandman. Nije primereno da se ja izjašnjavam o svakom amandmanu, ali, evo, napraviću izuzetak.

Da vam kažem, mogu da dam predlog Vladi, Vlada može da usvoji i Skupština da izglasa. Kada je reč o ovom amandmanu gde ste vi imali dilemu, da ste pročitali ceo član, verovatno biste videli da su prema važećoj normi svi osnivači, odnosno članovi privrednog društva obavezno morali da se osiguraju. Sada ovim amandmanom ukidamo to i nije nužno da se osiguraju.

Stoga verujem da je ideja poslanika bila da osnivači, bez obzira na njihovo obrazovanje... Nije bilo nužno da budu visoko ili nisko obrazovani, već je bitno da budu osnivači, da budu dobri menadžeri. Smatram da to nije ni potreban ni dovoljan uslov i zato kažem da nije nužno da se usvoji ovaj amandman, tako da sa te strane...

(Goran Ćirić: Hoćete li podržati?)

Ja kažem da ja ne bih podržao. Nije nužno, nije ni potreban ni dovoljan uslov za to, ali shvatio sam šta je bila ideja i zato dajem objašnjenje zašto mislim da nije potrebno.

A kad ste vi rekli, samo ću se osvrnuti na penzije i nužnost ovog zakona... Pričate, čujem, i juče i danas o vašem vraćanju penzija itd. Treba narod Srbije da zna da su se 2000. godine čudne stvari dešavale, od oprosta Pariskog kluba do zaduživanja Srbije po nepovoljnim kreditima, kamatama visokim, koje mi danas kao Vlada vraćamo, ili smo neke od njih koji su bili visoki i refinansirali. Jedan od načina kako su bili vraćeni nije bila dobra privreda, što nije ni moglo da se desi posle rata 1999. godine, već je bilo zaduživanje. I to je ono protiv čega smo mi danas, protiv zaduživanja da bismo nešto nivelisali na nulu ili nekome povećavali neko pravo iz kredita, već želimo da to bude iz nekih realnih izvora, iz ekonomije koja ima suficit, visok BDP, nisku inflaciju, stabilan kurs, investicije i jednocifrenu nezaposlenost.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, replika.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Evo, pomenuli ste i, dobro, hvala vam na ovom stavu koji ste rekli, da ne biste podržali ovaj amandman, ali je moguće da će vas skupštinska većina preglasati u tome, da će promeniti ovaj zakon, meni je to jasno. Najčešće se to nije dešavalo, nego smo imali seriju amandmana koji ni na koji način nisu uticali na zakon.

Ali ovo što ste rekli sada kao argument, u tom smislu da ste promenili tu praksu i da je 2000. godine vraćano na način da se zaduživalo pod nepovoljnim uslovima, hajde recite mi, pošto stalno govorite i stalna je teza – zatekli ste

državu pred bankrotom, zatekli ste je sa 15 milijardi evra duga... Sada je 24 milijarde i, zamislite, sada je spasena od bankrotstva sa 24, sa devet milijardi više. A neki ljudi su zatekli tu državu 2000. godine sa 15 milijardi evra javnog duga, a tada je BDP iznosio oko sedam milijardi evra. Znači, ukupno učešće javnog duga 2000. godine u BDP-u je bilo preko 200%. Kako se to onda zove iz ovog ugla? Pa ne da je bila pred bankrotstvom, nego je bila zaista u bankrotstvu.

Tadašnje vlasti i tadašnja koalicija, tadašnja politička postavka je promenila tu praksu posle 5. oktobra i uspela da vrati najveći deo duga, naravno dobar deo duga i otpisom Londonskog i Pariskog kluba. Ali došli smo do toga da je javni dug izuzetno brzim tempom smanjivan, da je vraćena stara devizna štednja, da je vraćeno 12 zaostalih penzija. Ja sam o tom periodu govorio, o periodu koji je pokazao da je moguće vratiti i ovo što je posle 2014. godine oduzeto penzionerima, a to je ovih osamsto miliona evra, u jednom periodu koji nije moguće definisati u ovom trenutku ali mi smo očekivali od Vlade da da takav predlog.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Reč ima Zoran Đorđević, ministar.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Da, ali vi ne... Kao ekonomista, kao neko ko je vodio velika preduzeća, kako kažete, onda znate šta ste dobili time što ste se zaduživali i što je bilo nepovoljno, kako je to kasnije uticalo na to da u odnosu na BDP raste dugovanje i za samo zaduživanje u odnosu na BDP i kakve je to posledice donelo. To je dovelo do toga da vi 2014. godine imate povratnu reakciju, a to je da uđete u bankrotstvo jer niste imali realnog prihoda već ste živeli na onome kako ste se zaduživali.

I na sve to, kad kažete vraćali ste, vi ste pravili grešku 2008. godine tako što ste kad su uvećavane penzije zaboravili vojne penzionere. To smo vraćali prošle godine. Dvesta miliona evra je dug prema vojnim penzionerima, 11,06% usklađivanje. Pa i sami znate da su bili protesti zbog toga, zato što je od 2008. do 2017. godine narastao taj dug. To nismo mi izmislili. Mi smo vratili taj dug. Kad već pričate o tome, onda kažite da je i ova vlada vraćala dugove. A te dugove nije vratila tako što se zaduživala, nego je vratila iz realnih prihoda.

Ovo povećanje penzija ne ide iz zaduživanja, nego ide iz realnih prihoda koje je napravio PIO fond i koje je napravila ova država suficitom. Mi sada imamo rebalans. Imamo povećanje, vraćanje i plus smanjenje onoga koliko će da povuče PIO fond iz budžeta, sa 185 na 178 milijardi. Znači, povećavamo iznos koji dajemo do kraja godine, smanjujemo iznos koliko ćemo uzeti od države, a tih sedam milijardi dajemo u nove investicije. Mislim da je to pravi način kako se posluje. To je realno, da pravite dobit i da pravite ekonomiju koja može da sledeće godine da nama pravo da obećamo penzionerima – imaćete

veće penzije. Tako ćemo da se odužimo tim penzionerima koji su pretrpeli ovo. To je ono što kažem u ime Vlade – biće veće penzije, i to je način kako ćemo njima da se odužimo. To je odgovor na vaše pitanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, teška srca, ali moram da reklamiram ponovo član 107. posle izlaganja gospodina Ćirića. Naime, on je obmanuo Narodnu skupštinu i smanjio javni dug u vreme njihove vlasti. Gospođa Tomić to zna, dug na kraju 2012. godine je bio 17,7 milijardi, a ne 15. Nije problem bio sam dug, problem je bio i veliki deficit. Problem je bio rast kursa, problem je bila inflacija od 7% ...

(Predsedavajući: Kako sam ja povredio Poslovnik?)

Član 107, povreda dostojanstva Narodne skupštine. Niste opomenuli gospodina Ćirića da se ne služi neistinitim, lažnim podacima. Dakle, kompletni podaci koje iznosim, a to gospođa Tomić svakako kao ekspert iz te oblasti može da potvrdi... Najveći problem je bio ne toliko što su ostavili taj dug, već što su rasprodali kompletnu privredu, otpustili 400.000 ljudi (koji je trebalo da vraćaju taj dug) i prebacili ih sa prihodovne na rashodovnu stranu.

Najveći problem pored toga jeste što nisu napravili izvor za vraćanje duga. Dakle, nije bilo izvora za vraćanje duga, i još su odgore bile Agrobanka i Razvojna banka Vojvodine. Potop koji su oni napravili otišao je u nabavku stanova: odseliš se iz Niša, tako, ne dopada ti se više, ljubav prema Srbiji je samo ljubav prema Beogradu. Posebno su Nišlije bile istaknute u toj ljubavi. Da podsetim na kolegu Živkovića – kupite stan za 230.000 evra u centru Beograda, na 200 metara od svog radnog mesta, onda vas vozač... Ljubav prema otadžbini je i kresati troškove državne. Onda uzmete državnog vozača, koji vas 200 metara, u papučama, vozi do radnog mesta. To je bila ta njihova ljubav prema otadžbini, koja nas je kao narod i državu skupo koštala.

Ne tražim da se glasa. Hvala

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Aleksandra Tomić, pravo na repliku.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Maj 2012. godine – 15,4 milijarde javni dug Srbije, decembar 2012. godine – 17,7 milijardi. Ne možete vi da zadužite državu i da kažete – od maja ja više ne odgovaram za taj dug iako sam podigao preko 208 kreditnih linija po kamatnim stopama od 8,3%. Ne možete da kažete – nisam odgovoran za ono što se dešava posle toga, vidite vi šta ćete s tim, mi smo samo zadužili za 15,4 milijarde evra, a sva ona dugovanja koja se odnose na energetiku, na plate,

penzije, na gradove, lokalne samouprave, to negde stoji na drugim računima, to nije javni dug.

Sve je to javni dug, samo što ste vi hteli da ga smanjite u krajnjem iznosu. Niste hteli da budete krajnje odgovorni prema građanima Srbije i svim kategorijama i želite da skinete sa sebe odgovornost za sve ove godine od 2012. godine do danas. E pa tako se ne vodi država i tako se ne vodi odgovorna politika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Po amandmanu, Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, meni je drago da su u ovom amandmanu moji kritičari konačno shvatili o čemu se radi. Ali kako bi i shvatili kada ne znaju, ponoviću još jednom, koji je zakon na dnevnom redu; obraćaju se ministru Šarčeviću, a nije iz njegovog resora.

Govornik koji je kritikovao došao je ovde pre sat vremena umesto jutros u deset. Nije to problem ako to danas čini, nego njegove kolege to čine svakog dana. To se u narodu zove, oni koji ne rade, ne obavljaju svoj posao – lezijedovići. To je narodni izraz. Da li su oni takvi ili ne, to će građani prosuditi i dati konačan sud.

Nadalje, ponavljam radi građana Srbije, nikada nikog nisam uvredio. Kada kažem nekakav izraz, onda ga citiram. Sada imam par minuta vremena da demantujem ono što je kolega na neki način podvukao: „doktor profesor“. Znam ja na šta on aludira – profesor, pa vređa. Sad ću mu dokazati da ne.

Kralj Stečaja, Saša Radulović, u jednom čuvenom listu, 14. aprila 2011. godine, naslov: „Policija češlja Kralja Stečaja“; 16. aprila gospodnje 2011. godine: „Kralj Stečaja Saša Radulović ojadio šećerane“, sve naslovi; 25. aprila gospodnje 2011. godine: „Kralj Stečaja Saša Radulović otimao pare od žrtava prevare“ naslov; 27. aprila gospodnje 2011. godine, naslov: „Uhvaćen stečajni fantom Saša Radulović“; 31. maja gospodnje 2016, naslov: „Stečajni upravniče Saša Raduloviću, bruko, koliko si maznuo para“ i podnaslov „Stečajni upravnik Saša Radulović, prvak, gle čuda, u kumovskim vezama, svoga kuma postavio za direktora BIP-a“.

Poštovani građani Srbije, za svakog koga sam prozvao, zbog solidarnosti kolega, da im ne oduzimam vreme, pogledajte ovde, sve su citati, pune torbe, i ovde. Za razliku od njih, ja ovde sedim čitav dan, beležim ono što oni rade i kako se izražavaju po štampi i po Tviterima. Ono što radimo, i ja i vi, ne možemo sakriti, istorija sve izbaci. A ja kao čovek nauke istražujem ovo. Ustanite, demantujte me, biću srećan da me demantujete, da ovo nije istina, za svakog od njih.

Prema tome, kada sam rekao za jedan deo, i nabrojio, da su lezijedovići, u narodu se to kaže za pojedince koji ne rade svoj posao. Ima iz ovih klupa nasuprot mene, o kojima je govorio narodni poslanik, poslanika koji su tri puta

u godini došli. Ne samo iz njegove stranke nego i iz drugih stranaka. Gospodo, građani Republike Srbije, vi recite kako se ti pojedinci zovu. Naravno, lezijedovići.

Prema tome, još sam jednom začuđen da čovek koji je završio ekonomiju ne može pojmiti da ako se Zakonom o PIO penzije uvećavaju, delimično, koliko-toliko jačaju ekonomski sistem zemlje, a time, zna se kako, i vaspitno-obrazovni sistem. Da li je moguće da to ekonomista ne shvata? Verovatno shvata, znam ja to dobro, ali njega nije bilo da sluša ovde, pa je pobrkao zakone i obraća se ministru Šarčeviću umesto ministru Đorđeviću. Ali, šta ćete, boli ga i ono kada sam rekao, citirao koliko je ko uzeo para iz bivših firmi.

Gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, završavam ovom rečenicom – uništili su našu prošlost, uništili su budućnost naše dece; da su ostali još samo godinu dana na vlasti, uništili bi i naše korene. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Ja sada imam nameru da, u skladu sa članom 27, prekinem ovaj deo rasprave. Stvarno, poslednjih nekoliko diskusija apsolutno se nije odnosilo na temu dnevnog reda.

(Goran Ćirić: Replika.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Strpite se, imaćete priliku u svakom slučaju. Ako niste imali danas pravo na repliku, ja stvarno ne znam, bilo je sigurno deset puta. Hvala vam na razumevanju.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite, kolegice Malušić.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, kada govorim o penzionerima, govorim s ogromnom dozom poštovanja jer su oni podneli najveći teret reformi.

Ali pre nego što krenem da obrazlažem svoj amandman ne mogu, ženska solidarnost mi ne dozvoljava, a da se ne osvrnem na rečenicu „Mame su zakon“. Mama su bile, mame su zakon i mame će biti zakon, ali mame su pre svega žene. Ovde sede žene, nama je povređeno dostojanstvo. Da li verujete da je za manje od godinu dana gospođa Maja Gojković bila zlostavljana, da je sada na tapetu naša premijerka gospođa Brnabić? Niko od žena s ove strane kojoj pripada opozicija, Željko Veselinović, mrsko mi je da mu ime izgovorim jer reč koju je on upotrebio za našu premijerku, a to je silovanje – gospodo i dragi gledaoci, dobro zapamtite, silovanje – ogavna, neprimerena reč za Parlament, koju nikada u životu neću zaboraviti... Niko od vas se nije ogradio od njega. To

je sramota! Stalno ovde... Tu su novinari, dan i noć, niko nije rekao – sramota me je što je takav čovek sa nama.

Mene je sramota što sam čula tu reč. Naša premijerka nije „fikus premijerka“, nego je najbolja premijerka ikada. Naša premijerka nikada neće biti silovana. Šta to znači? Ko je sledeći na redu? Bila je prvo predsednica Skupštine, pa premijerka, pa sada mi poslanice, šta to treba da znači? Da li to znači da treba da imamo policijsku pratnju? Sramota je to! Laž je da se bilo ko oglasio.

Sada idem na svoj amandman. Hvala.

Prvo, odnos broja penzionera i zaposlenih je jedan prema pet. To nije dobro, nije dovoljno. Jedno udruženje penzionera je predložilo, da bi se popunio penzioni fond, da bude veći procenat oporezivanja osiguranika. To nije dobro. Meni se sviđa ministrov govor, kada je rekao da nije dobro oporezivati nešto što se već oporezuje, naprotiv, treba dovesti investitore, treba zaposliti mlade ljude, treba prekvalifikovati mlade ljude, što i radimo.

Setimo se, samo pre pet dana naš predsednik Republike gospodin Vučić bio je u Kini, potpisao je masu sporazuma iz oblasti turizma i trgovine. Potpisao je i tri izuzetno važna ugovora: jedan za basen u Boru, vredan 1.400.000.000, znači kompletna revitalizacija jugoistočne Srbije; zatim, drugi, vredan dve milijarde dolara, gradiće se industrijski centar, industrijska zona u Borči, 10.000 novih radnih mesta; i, napokon, revitalizacija Zrenjanina, investicija vredna milijardu evra. To je ono o čemu mi treba ovde da govorimo, a ne... Evo, ode moj kolega, nije mogao da izdrži moju kritiku, verovatno sam bila žestoka, ali radi se o ženskom principu, nisam mogla da izdržim.

Što se penzionera tiče, trudićemo se da se PIO fond napuni; uostalom, već se puni. Godine 2012. država je dotirala sa 52% da bi naši dragi penzioneri dobili penzije, danas je taj procenat 32. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Malušić.

Po amandmanu, Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ovaj amandman kolegice Malušić zahteva posebnu pažnju. Meni je žao što kolegica Malušić nije pročitala kako njen amandman glasi, pa ću ga ja pročitati – treba posebno da se osvrnemo na smanjenje socijalnih razlika.

Mi danas u Srbiji ne znamo ko je veća socijalna kategorija, da li penzioneri s ovako niskim penzijama, pogotovo oni sa najnižim, da li zaposleni u realnom sektoru, pogotovo u privatnim kompanijama, stranim, sa 200 evra plate, da li zaposleni u državnoj upravi i nekim lokalnim samoupravama koji imaju 20.000, 30.000 ili najviše 40.000 dinara, jer danas je sve socijalna kategorija ako ne zaradi makar za minimalnu potrošačku korpu, a svi znamo koji je to iznos.

No, da se vratim na penzionere. Gospodine ministre, i obrazloženje u ovom predlogu zakona, kao verovatno i ostala obrazloženja od 2002. godine do danas, kada smo pet puta menjali Zakon o PIO, a sve sa ciljem ne bismo li konačno temeljno reformisali penzioni sistem. Nažalost, mi se ni posle šesnaest godina nismo pomakli sa početne pozicije kada je u pitanju temeljna reforma i finansijska održivost penzionog sistema, a samim tim i pravna i socijalna sigurnost i za sadašnje penzionere i za mnoge od nas, nadam se da ćemo jednog dana svi biti penzioneri.

Nažalost, mi ne možemo reformom da nazovemo smanjenje penzija 2014. godine, kada smo bez volje i pitanja pensionera njima smanjili penzije i rekli – da, to je kategorija koja treba da podnese najveći teret fiskalne konsolidacije. Naši penzioneri su četiri godine kreditirali budžet Republike Srbije i sve nas, a sada kroz ove izmene i dopune Zakona, za koje opet kažemo da su reformske, kažemo da ćemo im povećati penzije. Nećemo im povećati penzije, hajde prvo da im vratimo ono što smo im oduzeli. Mi iz DSS-a se pre svega zalažemo za to da im vratimo ono što bi oni imali kao penzioneri da su ove četiri godine primali penzije usklađene sa određenim parametrima. Kad im vratimo, tek onda možemo da razgovaramo o tome da li ćemo i za koliko da im povećamo penzije.

Svakako, da bismo imali i da bismo faktički sačuvali socijalnu sigurnost pensionera, moramo da razmišljamo i o tome na koji će način budućim pensionerima da se usklađuju penzije. Mi ne možemo da prenebregnemo... Nismo svi stručnjaci za penzioni sistem, ali ne možemo da prenebregnemo mišljenje i činjenice koje su izneli ljudi iz Fiskalnog saveta, koji su tu da ukažu na pozitivne ili negativne tendencije kada su u pitanju neki predlozi zakona i sistemi koji nas se tiču. Sada ne znamo po kojim će se modelima obračunavati buduće penzije. Stavljene su u diskreciono pravo Vlade Republike Srbije da odlučuje kada će se penzije povećati, koliko će se povećati i da li će se uopšte povećati, sve u zavisnosti od toga koliko to budžet Republike Srbije može da podnese.

Isto tako, to je sad jedna socijalna kategorija. Dajte da ih ne tretiramo više kao socijalnu kategoriju. E, to je sad u kontekstu ovih socijalnih prava i socijalne jednakosti. Dajte da odvojimo šta je penzija, stečeno pravo, ono što su naši penzioneri zaradili radeći 40 godina, od onog što se zove socijalna kategorija, a što će sada kroz taj penzioni dodatak opet biti u nadležnosti Vlade da im isplaćuje ili ne isplaćuje.

Gospodo ministri, vi to sada možete da branite kao mogućnost, eto, fiskalna konsolidacija je uspela, suficit je u budžetu, penzioneri su zaslužni što je do suficita došlo i hajde da im se odužimo. Nemojte da oni zavise sada od vas kao vladajuće strukture. Zakon će ostati. Ako se vlast promeni, ponovo će zavisiti od politike, od izvršne vlasti, od neke nove političke strukture na vlasti

i stalno će biti u stavu da li će ili neće biti po volji građanima, jer su, jelte, njih 1.700.000 i te kako značajno biračko telo. Do tada, nemojte da se zanosimo nekim reformskim zakonima, dajte da ozbiljno i temeljno razmotrimo reformu penzionog sistema ne bi li ona bila održiva, da nađemo modalitet. Nemojte da naše penzionere držimo u statusu građanina pokornog. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Meni se čini da gospođa ima izuzetno kratko pamćenje. Setimo se privatizacija, pljačkanja ove države. Za vreme vladavine DSS-a, mislim da je gospođa bila u toj stranci, vršene su najveće pljačke u zemlji od 2000. do 2008. godine; 590 preduzeća je opljačkano, ogoljeno, pa tako ogoljeno vraćeno državi, pod jedan. Zaboravila je uvažena gospođa da je 2008. godine otpušteno 400.000 ljudi, 400.000 ljudi je ostalo bez hleba. Pa ko će da uplaćuje u penzioni fond? Dvadeset sedam procenata nezaposlenih do 2012. godine.

Dolaskom Srpske napredne stranke na vlast taj procenat se drastično smanjuje. Godine 2018, dolaskom inokompanija, otvoreno je sedamdeset novih fabrika, zaposleno preko 150.000 ljudi, koji uplaćuju doprinose i poreze u PIO fond. Pa kako ćemo da revitalizujemo PIO fond ako ne tako? Kako? Sivom ekonomijom? Ne, nego na ovaj način. A dotirano je bilo 2012. godine 52% iz budžeta. Da stavimo prst na čelo, da vidimo ko je kriv za ovo. Znači, nije adresa SNS, nego koalicija, dosovska vlast i gospođa koja je bila u DSS-u. Hvala.

(Gorica Gajić: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo, niste pomenuti.

(Gorica Gajić: Stranka je pomenuta.)

Znate da nemam mogućnost, uz svu stvarnu volju i želju. Hvala vam.

Reč ima Aleksandra Tomić, po amandmanu.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Vreme poslaničke grupe.

Neće jačina argumenata ojačati te argumente koje su naveli oni koji su do 2012. godine pokazali da nisu sposobni da vode državu na jedan krajnje odgovoran i održiv način, a pogotovo kada govorimo o budžetu Republike Srbije.

Ono što želim da kažem kada je u pitanju Fiskalni savet, to je da su pretpostavke Fiskalnog saveta totalno pogrešne. Zašto? Zato što se formula primenjuje ukoliko padnemo ispod 11% *GDP*-a kada je u pitanju nivo, obim penzija, a rast bi trebalo da bude iznad 4% da bi mogla da se primenjuje ta formula. Znači, to je taj švajcarski model, koji se napravio u primeni ovde prema načinu na koji imamo mogućnosti da isplaćujemo, odnosno usklađujemo

penzije. Mi ne pričamo o povećanju, nego govorimo o usklađivanju penzija u odnosu na inflaciju odnosno na rast cena na malo i usklađivanju kada govorimo u odnosu na veći rast od 4%. To je ta formula o kojoj stalno pričamo. A tu formulu ne možemo da primenimo ako nam je iznad 11%, odnosno primenjujemo je kada je ispod 11% vezan obim penzija za povećanje i kada govorimo uopšte o budžetu Republike Srbije, znači, za ta davanja.

Kada pričamo o tome, moramo da budemo realni i da kažemo – 11,1% bruto društvenog proizvoda je sada obim koji se odnosi na ovo povećanje, odnosno kada imamo ukidanje smanjenja penzija iz 2014. godine. Još uvek smo iznad toga da nismo u mogućnosti da primenimo praktično onu formulu. Primenom formule bismo imali mnogo manje jer bismo imali 1% povećanje penzija, sa skidanjem ovog smanjenja od 2014. godine, tako da bi penzioneri koji imaju 50.000 sada primili 50.500 dinara. Ako se vi zalažete za to, ako Fiskalni savet želi to stepenovano povećanje penzija, onda recite građanima Srbije, da penzioneri znaju za šta se zalažete.

Znači, formula funkcioniše onda kada imate veći rast od 4%, lepo kaže taj švajcarski model, i kada imate smanjen obim na 11% kada se vezujete za rast bruto društvenog proizvoda. Danas moramo da budemo krajnje otvoreni i iskreni, a ne – kad vam odgovara, onda se malo vezujemo za formule i za Fiskalni savet, a kad vam ne odgovara, onda jednostavno ne želite o tome da razgovarate.

Mi želimo da ovim povećanjem penzija i vraćanjem na 2014. godinu penzioneri znatno dobiju povećanje penzija, odnosno usklađivanje. Taj procenat od 0,3 je dodatak koji će u stvari dovesti do toga da se penzioneri usklade na određenom nivou i od tada počinjemo da računamo visok rast, preko 4%, za sledeću godinu, da bismo otvorili mogućnost da u sledećoj godini dobiju znatna povećanja penzija. To je želja i rad kompletan, kao rezultat ekonomskih reformi, ne samo Srpske napredne stranke nego svih ljudi koji su u protekle četiri godine podržali ovu politiku i dali jačinu da se te ekonomske reforme što pre sprovedu.

Zaista, ova zahvalnost ide i penzionerima, koji su pretrpeli te ekonomske reforme i pomogli svemu tome. Zato mi njima ovim želimo na određeni način da se zahvalimo; taj nominalni ček koji će dobiti u novembru za oktobar, da on bude sa znatnim povećanjem.

Prema tome, ta reforma o kojoj vi pričate... Nigde ne piše da je neko ekskluzivno pravo Vlade da povećava penzije, već jednostavno stoji u zakonskom osnovu o budžetskom sistemu član 27e, koji upravo govori o tome da treba taj obim penzija da bude 11% bruto društvenog proizvoda, govori o tome da su penzije ne socijalna kategorija već kategorija stečenog prava, koja važi za sve penzionere, da je ovaj nivo penzija mogućnost ekonomske održivosti ne samo budžeta nego i rasta koji planiramo u sledećoj godini, na osnovu realnih investicija koje ste imali prilike da vidite, i u saradnji i sa Zapadom i sa Istokom.

To je ono zbog čega je Vlada Republike Srbije, u saradnji sa PIO fondom, dala ovakav predlog na glasanje i poslanicima na razmatranje.

Mislim da je pošteno da kažete da treba da se podrži ovakav predlog jer ste svi vi bili za to da se ukine odluka koja je 2014. godine ovde u Skupštini donesena, kao jedna od najtežih političkih mera koje je bilo koja vlada i bilo koja stranka predložila. Sa time treba krajnje pošteno izaći pred građane Srbije i podržati ovako nešto. Sve ostalo predstavlja jedno veliko licemerje i pokušaj da politički profitirate na ovakvom predlogu, sa idejom da u budućnosti jednostavno penzioneri nemaju dovoljno povećanje sa usklađivanjem penzija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tomić.

Reč ima, po amandmanu, narodni poslanik Đorđe Milićević, šef poslaničkog kluba Socijalističke partije Srbije.

Izvolite.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, mi smo tokom cele današnje i jučerašnje rasprave očekivali da ćemo čuti predlog šta je alternativa i postoji li alternativa reformskom kursu Vlade Republike Srbije. Bili smo spremni za takav vid rasprave. Najpre želim da kažem da je jako dobro što ste sednicu uveli u jedan normalan tok, pre svega zbog važnosti i značaja teme o kojoj danas govorimo, jer ovo je tema koja se tiče budućnosti Srbije i budućnosti svakog građanina Srbije.

Mnogo štošta je tokom današnje rasprave rečeno i želim da kažem samo nekoliko rečenica, dozvolićete mi, u kontekstu onoga što je i kolegica Malušić rekla. Mislim da su teške kvalifikacije kada neko kaže u Narodnoj skupštini Republike Srbije da, citirajući, „žene ne smeju da zatrudne“. Mi smo ovde usvojili mere koje se tiču demografske budućnosti i ja želim da kažem u ime Poslaničke grupe SPS – nije nas sramota, jer odgovorno radimo svoj posao, zajedno sa našim koalicionim partnerima, kako bismo imali pozitivne ekonomske pokazatelje. Jer, kao što je rekao ministar tokom današnje rasprave, sve zavisi od ekonomskih pokazatelja i sve zavisi od toga koliko će ekonomski pokazatelji u periodu pred nama biti pozitivni. Protest je legitimno pravo, ne sporimo, ne želimo da uvredimo nikoga, ali ponosni smo na dosadašnje smernice u stimulanju nataliteta

Maločas sam rekao, mi danas govorimo o temi koja se tiče budućnosti. Kad kažem budućnosti, mislim na budućnost Srbije, mislim na budućnost svakog građanina Srbije. Upravo zbog važnosti i značaja ove teme, građani od nas očekuju ozbiljan i odgovoran pristup i ozbiljan i odgovoran odnos. Ali, znate, kada nemate argumente – da se ne uvrede kolege iz Srpske radikalne stranke, ne mislim na vas kada pomenem opoziciju, ogradiću se – kada nemate predlog, kada nemate alternativu, kada nemate šta konkretno da kažete o

zakonskim predlozima koji su danas tačke dnevnog reda, znate samo da ste uglavnom protiv svega, onda kroz one opšte političke floskule: „ukrali ste“, „oteli ste“, „lopovi“, „odgovaraćete“, „obračunaćemo se“, pokušavate, nažalost, da dođete do jeftinih političkih poena.

Međutim, složiću se sa kolegicom Tomić u potpunosti, snaga argumenata je uvek iznad snage sile. Niste jaki kao poslanik i kao poslanička grupa onoliko koliko možete snažnije da govorite, ili koliko puta ćete reći nekome da je nešto ukrao, da je nešto oteo, već koliko su vam snažni argumenti, a argumenti su u konkretnom slučaju, kada govorimo o pozitivnim ekonomskim pokazateljima, vidljivi i prepoznatljivi. Kada neko kaže „obračunaćemo se“, izvinite, Srbija je danas uređena pravna država, u kojoj funkcionišu institucije sistema, i svako u Srbiji treba da radi svoj posao. U Narodnoj skupštini Republike Srbije dijalog ne može i ne treba da se vodi na takvom nivou.

Kada neko kaže – nisu bitni ekonomski pokazatelji, nije bitno što su ekonomski pokazatelji pozitivni, nisu bitni investicioni ugovori koji donose nova radna mesta, koji podstiču privredni rast, nije bitno to što ćemo povećati penzije, nije bitno što se razgovara sa predstavnicima Međunarodnog monetarnog fonda u pravcu povećanja plata u javnom sektoru, onda to samo govori o onima koji tako nešto mogu da izgovore, a ne o nama kao predstavnicima vladajuće koalicije.

Pojednostavljeno je, da ne kažem elementarno neznanje i neuko gledanje na ovu temu, kada kažete – oteli ste penzije. Mi ovde govorimo o merama, a to su bile mere za spas srpske ekonomije i mere koje se tiču budućnosti Srbije. Godine 2014, o tome je maločas govorila i koleginica Tomić, mi smo imali dva puta i dva pravca: jedan put... Znao, kada ste opozicija, nemate apsolutno nikakvu odgovornost, mi smo o tome više puta govorili, i onda možete da govorite ono što lepo zvuči. Ako biste u praksi to realizovali, imali biste finansijski bankrot i finansijski krah. To bismo imali za godinu ili dve da smo odabrali taj put i pravac 2014. godine. I, drugi put i pravac, koji je značio reformski kurs Vlade Republike Srbije, reformski proces. Kroz taj reformski proces dolazimo do pozitivnih ekonomskih pokazatelja koje imamo danas, a ti pozitivni ekonomski pokazatelji su preduslov za povećanje penzija u Srbiji. Pozitivni ekonomski pokazatelji su vidljivi i prepoznatljivi, nepobitne su činjenice.

Tokom današnje rasprave neko je rekao – oteli ste penzije, povećali poreze, čini mi se, akcize, i tako puniti budžet. To je elementarno neznanje, da ne kažem nešto teže. Mi smo, ponoviću, 2013. godine bili pred bankrotom, javni dug 78%; sada ispod 50%, do kraja godine. Vraćen je ogroman deo dugova. Kada je reč o javnom dugu, Srbija je među najuspešnijim zemljama u Evropi. Treću godinu zaredom imamo budžetski suficit. Pa nemamo budžetski suficit zbog razloga koje su navodile kolege iz pojedinih opozicionih poslaničkih

grupa. Pa, nema to veze ni sa direktnim stranim investicijama, po čemu je Srbija danas lider u regionu, 1,4 milijarde evra u prvih šest meseci. Nema to apsolutno nikakve veze ni sa privrednim rastom, ni sa rastom koji je 4,9%. Toliko nije bilo u poslednjih deset godina. Nema to veze ni sa minimalnom cenom rada, koja je danas 155 dinara. Ima samo veze sa jednim predanim, marljivim, odgovornim i ozbiljnim radom i sa, tačno je, tada politički nepopularnim merama, hrabrim i odlučnim merama koje su preduzete 2014. godine, odnosno čiji su temelji postavljeni 2014. godine.

Upravo zahvaljujući požrtvovanosti penzionera, i o tome je danas bilo reći, požrtvovanosti i razumevanju, strpljenju, došli smo do pozitivnih ekonomskih pokazatelja, a ti pozitivni ekonomski pokazatelji jesu preduslov za povećanje penzija. Kada neko danas kaže – izdvajate premalo za penzionere – ne, ovo je povećanje koje je zasnovano na realnim, zdravim osnovama. Dakle, do ovog povećanja se došlo kroz reformski kurs Vlade Republike Srbije. Nije se uzimalo iz budžeta, ostavljao minus u državnoj kasi a pravio socijalni mir i povećavale plate i penzije, već se kroz odgovoran i ozbiljan pristup, kroz racionalno i domaćinsko ponašanje došlo do najboljeg rešenja.

Ako postoji neki drugi pravac, ako postoji neka druga alternativa, neki drugi predlog, dajte da ga čujemo. Nismo ga čuli tokom današnje i tokom jučerašnje rasprave. Šta je to što postoji? Ne želimo i nećemo dozvoliti da se vratimo na period iza nas, period kada smo imali negativne ekonomske pokazatelje.

U pravu je koleginica Tomić, poštujemo mi i stavove MMF-a i Fiskalnog saveta i Svetske banke, dobro je da oni na pravi način sagledavaju pozitivne efekte reformskog kursa Vlade Republike Srbije, ali nastavićemo da radimo u najboljem interesu građana Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Milićeviću.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Pre nego što se osvrnem na izlaganje naše koleginice poslanice koja je izašla, prvo da vam skrenem pažnju na jednu stvar koja je svima promakla. Koleginica je rekla, poslanica, da se u ovom zakonu radi o smanjenju socijalnih davanja. Time su građani Srbije obmanuti. Uvažena koleginica poslanica je rekla – smanjenje socijalnih razlika, što je suštinska i velika razlika.

Što se tiče njenog komentara da Vlada Republike Srbije daje sebi za pravo, svaka vlada ima pravo, i u prošlosti i u sadašnjosti i u budućnosti, da predlaže Narodnoj skupštini. Narodna skupština je ta koja usvaja predlog Vlade. Kakav će da bude taj predlog, zavisi od te skupštinske većine. Kakva je bila skupštinska većina 2008. godine koja je usvojila za 2009. i 2010. godinu, iako je zakon predviđao povećanje penzija, da se te penzije zamrznu?

Ova vlada daje predlog da penzije rastu brže od inflacije, od minimalnih, odnosno rasta cena na malo, da ona ne bude jedan-dva posto, već da bude četiri, pet, šest posto i da bude daleko viša od onoga koliko su realno porasli troškovi života.

Još jedna stvar, radi informisanja javnosti: onaj ko je imao penziju 23.000 dinara 2014. godine imaće, posle donošenja ovog zakona, 26.060 dinara; onaj ko je imao 26.000 imaće 29.132 dinara; onaj ko je imao 38.000 imaće 41.005 dinara; onaj ko je imao 50.000 imaće 53.954 dinara, i onaj ko je imao 100.000 dinara imaće 107.907.

Građani Srbije, dragi penzioneri, procenite sami, ovo povećanje nije iz kredita, ovo povećanje je realno uspeh naše vlade, ovo je povećanje realno uspeh svih naših građana koji su u prethodne tri godine doprineli da Srbija ekonomski uspe i da podeli ovaj uspeh sa svojim građanima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Đorđeviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre sa saradnicima, završavamo rad za danas. Nastavljamo sa radom sutra u 10 časova. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 18.40 časova.)